

പ്രകൃതശാസ്ത്രം
പ്രകൃത
1897

உ
ஓம் துறைப்பிரம்மமோநமஃ.

பரிபூரணநந்தபோதம்.

தேவைப்பதியேனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பிரம்மன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

—o—o—o—

இஃது

திருமூலாமஃபிலேழுநதருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமியின சிஷியவாகத்தது னொருவராக

மண்ணிப்பாங்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வெண்கிணைப்படி

செனவை.

மகோனமணிவினச் சிஷியவாகத்தது

புதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி

1897.

ஓ. ம.
சூழப்பிரமணை
முகவு

அனாதிமுதத சிததுருவாகியபதி . அனாதிமுதத சிதது
ருவாகிய பசுக்களிடத்துக் கருணையிருந்தவாறு பொதுநூலா
கத்திருவாயமலாநதருளிய வேதங்கட்குப் பாஷியமாக விளங்
குஞ் சிறப்புநூல்களாகிய ஆகமங்களின் சாரமானசிவஞான
பொதமாதி மெய்கண்டசாத்திரங்களானவை இலக்கிய விலக
ணங்க ணனருதோநத விததுவானகளுக்கும் எளிதாக விள
ங்க விரிந்துகிடத்தலின் அவ்வரிய சாத்திரங்களின் உண்மை
களை எளிதிறநேர, திருவிராமேசுவரததினையடுத்த பாம்பனி
லெழுந்தருளியிருக்கும் தயாநந்தாச றொனஞ் சிவானுபூதிமா
னொருவா சோபானககிரமமாக விருநாலில் சந்தீடெழுபவன
ரண வினாகளுக்கும் சற்குரு விடை யளிக்கும் விதமாக, வஸ
துநிச்சயம், மூர்த்திபேத நிராதனம், கன்மத்திரயவாசங்கை
வொத்து முதலியவடங்கிய பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கத்தி
ன்க கரதலாமலகம்போற்காட்டி, இடை யிடையே முக்கூற்
றப் புறச்சமயங்களில் முக்கியமானவற்றைப் பூவபட்சஞ்
செய்து, துறவறவிளக்கத்தினைப் பறபலவுபாயங்களாற்சூழிப்
பரிபூரணந்தபோதமெனப் பிப்பாய்கூட்டினா

இச்சாத்திரத்தி னருமையினைக்கண்ட சிலவடியார்கள்
இக்கிணையசிடமி வெளிப்படுத்திவை மிகவுலோகோபகாரமா
ருக்குமெனப் பனமுறை கெட்டுக்கொள்ள வவாகள வே
ண்டிகொளுக்கியையது இதனைமுதலில் மூலருபமாகவுங் கரு
ன்மொழிகட் குரையசராநியுடனும் வெளிப்படுத்தினேன.
இக்கிரத்திலீ விரிவுரையுடன வெளிப்படுத்த வுத்தேசமுணம்.

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

இந்நூலாசிரியருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை, அடியிற் கண்ட விலையை அடியிற் கண்டவாள்ளிட்டு செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வாலியூபேய்பில போஸ்டலு மனுப்பப்படும். தபாற்கூலிபிரத்தியேகம்.

ரூ அ. பை

க. பரிபூரணந்தபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
உ. தகராலயரகசியம் ஷே	க-க்கு	0—2—0
ங. கந்தா ஒலியலதாதியுக குப்புரம் வருட்பத்தம் ஷே	க-க்கு	0—1—0

இவைகளைச் சென்னை, சீரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி ௨௮-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோனமணிவிலாச அச்சககூட்டத்தலைவா கொ-மாணிக்கமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை குச்சிலி கந்தசாமிகோயிலுக்காடிககடுத்த ஷேயார்புத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ச. சிவஞானதேசிகம் தமிழ்வசனம் க-வ து வியாசம் நட-படங்களுடன்புத்தக	க-க்கு	0—3—0
டு ஷே-௨-௩ - வது வியாசங்கடவகிய து புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0
சு. சிவஞானதீபம் தமிழ்வசனம் பைண்டு விததியாசத்தரால்	அணு-1-முதல 6-வகாகும்	
எ. இராமசேதுமானமியம் ஷே வசனம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
அ. திருவலங்கறநிரட்டு முதற் கண்டத் கில ககக-பாட்டுமட்டும ஷே	க-க்கு	0—2—0
க திருத்தொடையல் நட-செய்யுள் ஷே	க-க்கு	0—0—9
க0. சண்முகசகஸ்திரநாமம் தமிழ் ஷே	க-க்கு	0—3—0
கக. அகரமுதிஷணமுககவசம் நட- ஷே	க-க்கு	0—0—9
க௨. பரபரிபூணபஞ்சாமிரதவணணம் ஷே	க-க்கு	0—0—9

இவைகளை பாம்பன்யல். டி. முத்துகருப்பிள்ளை யிடத்திலும், ஷே யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷே மனோனமணிவிலாசம் அச்சககூட்டத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ
சிவமயம்.
சி ற ப் பு ப் ப டி ர

இஃது

மஹாவிதவான்-புரஞ்ச

அஷ்டாவதானம் சபாபீதிமுதலியாரவாகள மாணுக்கரும்,

சென்னைத்தொண்டைமண்டலங் கலவிச்சாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்பணடிதருமாகிய

திருமழிசை- வீரசிமமாசனமடம

ஸ்ரீமஸ்தீ - சாந்தலிங்கஸுவாமிசளாதீனம

வித்வான் - சிவப்பிரகாசபரவரங்குளியநம்பி

ஏகத்தானெதுகையாளியப்பா.

பொன்னியற சரோருக மலனிய நான்முக்க

பண்ணவ னருளுமிக் கண்ணகன் ஞாலத்

தோவறு வளஞ்சா ஓவலந தீவி

ஞென்பான் கண்டத் தின்பா னுயரிய

பொறபமா சிழிய நெறபெனு மேருஷின்

தக்கணத் தனமவுறு மக்க ஞாயிரக்கே

யுருவமுஞ் செயலு மருவுநல லுணவு

மாயுரு மொருநெறி பேயுரு தவாவ

ராறறுறு மிருவினைக் கேற்றவா நிலவிய

புண்ணியப் புடவியென் நெண்ணிவா னவழன

வரதமும் விழைதரு பாசுமன டசுதினா

சிகுதியா னந்த வத்தூவாம ட' சிவப

மூல்கை யணுக்கட காவலி னருளவான
 சகலத் தீருவாயது திகழுற நிலங்கும்
 பொற்றளி யேழிரண் டிறறவெண் ணித்திலந
 திரைக்கையின முகநது கரைக்கணிற் கொழிக்கும்
 வையைப பெருநதி யுய்யப புரநத
 சென்மதி கடநத நீணமதிற் பாண்டி
 நன்னாட டின்க ணெநநாட் டீவரு
 மாவலிற் பராவ மேவிய தேவைப
 புரமென மிராமேச சுரநகாக் கணித்தாயச
 சொனமாண் புறுபாம் பன்மா நகரிற்
 தின்றுயளி யுகள நறைவிரி வெண்டா
 மனா மலாச செலவித திருவுரு வெனவே
 யநதுற டவிதத செநதமிழக் கவிஞன
 ஷணபரு ளீகை யினபுறு மொழுகக
 மின்னன வருவமென றுன்னுவோரா நாண
 வருவுற நமைநதென வருசற குணவான
 மனனா ணீழ லநநால வருக்கும்
 முப்பொ ருட்டிற்றத தைப்பக ரிருவீரற
 கொண்டறி வுறுத்து மின்னடைச சடைமுடி
 நிறைபவாக கநநாண் மறைமுதற் பொருளாம்
 பிரணவாத தம்புகல சரவனோற பவனருட்
 பெற்றவ னிருதாட் குற்றமெய் யன்பன்
 புத்தியே முதலாந் தததுவா திகளை
 வததுவொர் றுன்னி யவத்தெழி னுறுவோரா

நித்தியா நாத வதது வின்னிலே
 கத்தாவம் பெறவொரு காட்டென் நின்றோன்
 காயடை யருந்தியைந தீயிடை வதிரதும்
 பறபல ரருந்தவ மூற்பயின் றறியாப
 பொருணிலை யனைத்து மருளற வுணர்ந்தோன்
 மறறும் பெரும்புகழ் முறறுற வமைந்தே
 மருவிய குமர குருபர தாசன
 நிகமா கமங்கள புகன்முப பொருளி
 னுணமை யனைத்தும் வன்மையி னுணர்த்த
 தன்னனு பவமிம டுன்னுயி ரடைவா
 ஞாண மனபரி பூரண நாத
 போதசாத திரமீண் டோதுற வதனை
 வானளாரு சோலைத தேனிறு லினைபடுக
 கூனவொள வெளவாட டானுடைத திடவீழ
 புதுமது வருந்திக் கசுமெனச சங்கினங்
 கண்ணுறுங் கமலத தன்னை நிலவி
 வன்மைப பலவுறு மனைணிப பாகை
 செங்குவ னைத்தார தங்கிய மாபன
 கங்கைமா நதிசூலோத துங்கமா லெனவே
 யிப்பார் புகழுறு மப்பா துறாவே
 ளொன்றா யிரமா நின்றீண் டிலக
 மெச்சியே கவிவலோ ருச்சியிற கொள்ள
 விசசையி னுவந்தே யச்சிட் டளித்தன
 னததகு மெயநது லித்தரை யதனில
 வாழி வாழி வாழிவாழியவே.

இஃது

திருவருட்டிரகாச வள்ளலானோனும்

சிதம்பரம் இராமலிங்கசுமாமிகள் மருகரும்,

சுமரசுவேதசனமாக்கசங்கத்து வித்துவானகளுள் ஒருவரும்,

சைவபுராணிகருமாகிய

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

பன்னிருசோககழிநெடியடியாசிரிய விருத்தம்.

குருத்வமுறு பரிபூர ணாத போதநூற

பெயருநா குறிக்கினென்றுங்

குறைவிலபொருள காட்டுமெந்நு பரிசொலுப சாக்கமே

கொண்டபூ ரணம்யாதெனி

னருளபக்க மாநாத மின்பமே யதனபினுறு

மப்போத மறிவதாகு

மவ்விருசொல விட்டும் விடாதோங் கிலககளை

யுறும்பொருள விளக்கமாம்பற

றெருளோங்கு மப்பொருளி னுண்மைகண் டேநிதந்

திகழுண்மை யறிவின்பமே

[ற

திண்மையப் பொருடேர்ந்த மூர்த்தியருண் மூர்த்திசொ

பொருளின்ப நிவயமுறுநற

பருமணி யெனத்திகழங் குமரகுரு நாசநற

ப்ரமகுரு வைதீகர்சிற

பரிபூர ணாத போதநூ றன்னையே

பாடினா ருலகய்யவே.

நிற்ப்புப்பாயிரம்.

சு

இஃது

முஹாவித்வான்

கோஞ்சிபுரம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

கா - பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பததர்க தெக்குற சேதுவைச் சார்ந்திலகு

பாம்பன்மா நகருண் மேவும்

வித்தகத் துரியநிலை கண்டுபா மாநந்த

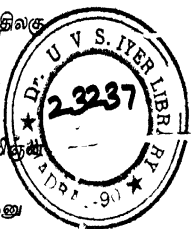
வியனமிர்துண்டறிவு ருவமாஞ்

சித்தியுறு குமாகுரு பாதாச மெய்யறிஞன்

செந்தமிழ்ப் பாவி னாற்செய்

முத்திவினை பரிபூர னாந்த போதமெனு

முறைபுகழ்ச் சொல்வ ரொவரே.

—o—o—o—

இஃது

இலக்கணக்கடல் வித்துவசிரோமணி

தசாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவாந் மாணக்கரும்,

வாயிலாநாயனார் நேர்பரம்பரையில் வந்தவருமாகிய

அஷ்டாவதானம்

பூவை கவிபாணி சுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய

இரட்டையறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

—o—o—o—

நீசம்பாசம் பசுபதியென் நெனவுள்கி ஞானநூ

னிலையைச் சூழ்ந்து

நீடகிலத் தேயடியர் கண்கூடாக் காண்டோறு
 நேரி லெயானு
 வுசித்முறும் பத்தியத்திற பரிபூர னூந்த
 முவப்பாச் சொறறு
 னுயர்சித்தாந் தப்பனுவல களுக்கிடுகோர் சோபான
 வுறவி யென்னுத்
 தசரதகு மாரனருட் சிவலிங்கம் பூசிக்கச்
 சாப நீதத
 தனித்தேவை யம்பதியின் ஞாங்கருள பாம்பனகா
 தக்க வைப்பாய்க
 ஁லநிலைற் யப்பாவு பிள்ளையென வவஹுர்
 குலவி வாழ்த்துங்
 குஞ்சநுனினே ரறிவுடைபோன்குமரகுரு பரதாசத்
 கோமான் றானே.

இஃது

சென்னைமுநகர்

அஷ்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார்மருகா
 சூனே - அப்பன்செட்டியாரவர்களியற்றிய
 எண்ணெய்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

—o—o—o—

செங்கமலத் தடஞ்செறிசே துவினை யண்மித
 திகழ்பாம்ப னகராளன் சிறைவண் டார்க்குங்
 கொங்கலர்பூங் கடம்பனருட் பெற்றி லங்குங்
 குமரகுரு பரதாச னுங் மாந்தர்

தங்குபரி பூரண நந்த போதச்
 சமரசசாத் திரம்புகல வதைக்கற் றந்தப்
 புங்கவரு மெய்ஞ்ஞான போத மேவிப்
 புலவனொனும் பெயாக்குறுதி புனைந்திட் டாரால்.

இஃது

ஷடாந்த சமரசசுத்த

சகமார்க்கசங்கவித்வான்களுனொருவராகிய

வள்ளறபாக்கம் - சமரசபஜனை

ச. மு. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றினார்.

என்சொக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

—o—o—o—

நானமறையா கமமுடிவின் வாய்மை யெல்லா
 நன்குணாநது ஞாலத்தோர் மோக்க மெய்த
 மேனமுறையிற சிவஞான கோசம் யாவும்
 விளம்புமுறை சுவானுபவ விளைவி ன்னோநதே
 கான்மலிபூம் பொழிறசேது விற்பா லோர்சார்
 கஷின்பாம்ப,னகரிலருங் கருணை யாளன்
 வான்மலிசீர்ப் பரிபூரண நந்த போதம்
 வழங்கிமிகு புகழுறநீண் டிலங்கி னானல்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

—o—o—o—

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசம்.

உ

ஓம்சரவணபகாயநமஃ

பரிபூரணநந்தபோதம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

சீரேறு நான்மறையுஞ் செப்பரிய தந்திரமு
மேரேறு நூலபலவு மேசறவே—நாரேர்
மிணாந்தா ருளத்திலில கோங்கார தேவின்
றணந்தா ளிணைநினைவாஞ் சார்ந்தது

(க)

கலிவிருத்தம்

சத்தெ னைசொலுந் தாவில் சிவத்தினுஞ்
சித்தெ னைசொலுந் தேவி யிடத்தினும
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டில காந்த
வத்தது வின்மழல் வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

(உ)

குறப்பிரம்மவணக்கம்.

ஒன்றி ரண்டென வோதற் கிடங்கொடுத்
தொன்றி ரண்டென வோதொண மூகமாய்
நின்ற சஞ்சல நின்மல மாய்மிளிர்
பொன்றி டாக்ககப் பிர்மக்கைப் போர்வவாம்.

(ங)

அறசர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

காமம் வெகுளி மயக்கமெனக்
கழறு முக்குற றங்கடிநது
சாம் மறையின் சிரப்பொருளைச்
சங்கை யுறவே யுய்த்துணர்ந்த
சேம வறிஞர் பெறும்பேறுச
சிறியேற கருளுந் தெய்வதமா
யோமெய்ப் பொருளாங் குகப்பிரமத்
தன்னை யுள்ளத துளவைபபாடி.

(சு)

மரணஞ் சன்னங் குறுகாநஞ்
மதிசே ராக்கம் பெறுவானாயப்
பொருணன் கார்த்த திருப்புகழ்தான்
புகன்ற வெந்தை யுருட் கடலா
மருண கிரியா எனகத்தமர்ந்த
வகண்ட பெரிய குகப்பிரமப
புரண வடியை யெருளுன்றும்
போற்றிப் பரவி வழிபடுவாம்.

(ரு)

பாமநுபவணக்கம்.

என்சர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

ஐந்துகுறிப் பதின்மூன்றை நீத்தி சண்டை
யகலாது சேர்த்தறுவ ருணரக் காட்டி
யைந்துமுகத் தவற்கினிய தார வுண்மை
புன்றருளி யின்றெனையு மாண்டொளாய்.

பைத்தாரார் கூச்சிரங்கொண் மொய்ம்பு துன்றும்
 9 பரமவடி விலங்கிடவே யட்டி கைக்கு
 மைந்தனெனுங் குமரகுரு வெனது தீர்த்தன்
 'மலரடியைப் பரசியிதை வழுத்த லுற்றேன். (சு)

நூலநியகாரணம்.

அறசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

இக்கெனு மொழியைத் தானே யிரும்பஞ்ச தானா யென்று
 ஈக்கிப் நினைவப் போலு ஞானது லோதித் தேயந்த [ஈன்
 பொக்காகள புகறுங் கூறறைக கணித்தானான் பொய்க்கா திங்
 றிக்கெலாஞ் சுடர விந்தத் திருமுறை விளம்பா நின்றேன்(எ)

தாம்பாநள்.

முத்திய நூல்க ளென்று மொழியரு மறைக்கும் யாணர்த்
 தந்திரந தனக்கு முள்ள சமரசப் பொருளைக் கூறி
 புந்தமி லாத மோக்க மடைகின்ற மார்க்குமெல்லாஞ்
 சுந்தர மாக விந்தத் துகளினூல விளக்கா நிற்கும். (அ)

நூற்பயர்.

அங்கியை யணுகி னார்க்குக் குளிருமா வம்பன் மாறிக்
 கங்குலிற சென்ற ருக்குக் கதிரவன் றேறறத் தாலே
 பங்கமா டிருட்டு மாய்ந்த பண்புபோ லிந்த நூலை
 மங்கிடா மதியாற் றேர்வூர் மனமய நீர்துய் வாரோ. (சு)

டி

பரிபூரணந்தபோதம்.

நூற்சிறப்பு

பலமலர் தோறுங் கள்ளைச் சிறையளி பருகு மாபோ ,
லிலகுமெய்ஞ் ஞான நூல்கள் பலவுஞ் மெடுத்த சாரஞ்
சொலுமுறை பொலிந்து நிறபச் சுருக்கமாய்ச் சொற்ற தாலே
மலர்மடற் கைதை யாகா வகுளமென் றாகு மிந்தூல. (க0)

நூற்பெயரும் நூற்கதிகாரியும்.

ஷே வேறு.

சீர்பெற்ற சுருதிபதி யாகம பூராணமிரு
தீக்ளாதி முறைகளோரற
கேர்பெற்ற வுலகிலுள மக்களி லபேதநிலை
யெய்தமுயல வார்த்துவப்
போர்பெற றுறுங்களி விளக்கலா லீதுபரி
பூரண நந்தபோதப் ,
பேர்பெற்ற தாகுமிது பெத்தருட் டவிரம்
பெருகறி வுளர்க்காருமே. (கக)

அவையடக்கம்.

ஷே வேறு.

இந்தூலுக் கறிவிலிக ளேசுரைக்க வொவ்வாதுள்
ளீடு ளோராய்ப்
பன்னூலுந்தேரறிஞர் களும்பழுது பகரார்கள்
பாலர் தாமுந்

தந்நேயத தந்தைமுனர் வழுவுடைய குதலைமொழி
 சாற்றுஞ் செவ்வி
 யின்னேறு மமுதமெனக் கொள்வார்க ளதுபோலு
 மிதையுங் கொள்வார். [கஉ]

ஆக்கியோன்பெயர்.

சமரநெடு வேற்றடக்கை வேந்தொலாந்
 தன்னடியைத் தாழ்ந்து போற்ற
 வமரர்தவா வாழ்ததெடுபபப பெருஞ்சீர்த்திப்
 'பெருந்தையா யமர்கா குததன்
 மமதையிலா ரகம்போல வனைநததிருச்
 சேதுவிடை வயங்கு பாம்பன்
 குமராகுரு தாசனினைக் குயிறறினான்
 குமராகுரு தகவான் மன்னே. [கங]

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

க-வது பதிபசுபாச பதார்த்தவிளக்கம்.

சுந்தீடர் வினாவுக்குச் சந்தருவிடைசொலத் தொடங்கல்.

எணசோக கழிநெடிலடி யாசிரியவிருததம்.

திருமலிந்த மந்தலத்தின் மனுக்க ஞள்ளே

சிறப்புடைய வொருமனுடன் முன்னே நோன்பாற்
கருமலிந்த பிறப்புநோய்க் கஞ்சி நல்ல

கல்லியொடு துவப்பேறு முதிர்நது மின்னு
மருண்மலிந்த வோரிறைவன் றன்னைக் காண்டெம்
மையபொழி லண்டநிரை களையு மூத்தை

யுருமலிந்த வுயிர்களையுந் தந்தே னோவ
ருதாத்தியென வக்குரவ னுவந்து கூடும்.

வஸ்துநிச்சயம்.

உட்கருவி புறக்கருவி யாகக் கூறு

முடம்பினுக்கு னோருயிளோ யிருத்தன் 'மான
மட்பொலிவி னுணிறுவு முலகுக் கெல்லா

மகத்தாய பரம்பொருளொன் னுளதே யஃது
நிட்களநி ராலம்ப நிருவி கா

நிரதிசய தத்துவமா யீறி லாத
கட்கருவிக் கெட்டாத வகண்ட ஞானக

ககனமென வேயெங்கு நிறைந்து நிற்கும்.

இப்பெரிய பரம்பொருட் கனாதி யென்று
 மீசுனென்றும் பரமபதி யென்று மியாருளு
 செப்பரிய பிரமமென்றுங் கடவு ளென்றுந்
 தேவனென்றும் டுரமசிவ மென்று மொன்றை
 யொப்பிடற்கொ ணுதபு தெய்வ மென்று
 முணாவான பரமான்மா வென்று ஞான
 விப்பிராக ளகத்திலொளிர் சுப்ர மணிய
 மென்றுமினும் பலபேரும் விளங்கா நிற்கும் (ங)

ஒருதலத்திற் கனந்தம்பீ ரிருததல் போன்றவு
 வொருபொருட கே யளப்பிலாப பெயர்கள் காண்
 வருகையுட னிறுதியிலா வப்பொ ருட்கு
 மார்ததாண்ட னுழியொளிபோ லருளொன றுண்டி
 பிரிதலிலா வவவருளுக் கபினை யென்றும்
 பிறங்குசிவ சத்தியென்று ஞான மென்றுங்
 கருதரிய சித்தென்றும் பலபே ராகக்
 கழறும்வகை துணையுடன் மகனே யொப்தி, (சு)

அப்பொருளை யகண்டமென றுவலுங் காலை
 யாருயிரு மாயையுந்தா மிருபப தெங்குன்
 செப்பிடுக வெனவினவுஞ் சங்கை யிங்கே
 செனிக்குமது தீருமா றுரைக்கக் கேட்டி
 தப்புடைய வக்கினிபோ லான்மீ வாண்டுச்
 சூடுபோற சிவந்தேச ழிபாலுமாயை

அ

பரிபூரணந்தபேதம்.

யொப்புமுறை யாமிவற்றுட் சூடா யுள்ள
துளும்புறமும் பிரிவறவே செறியா நிற்கும்.

(ரு)

அக்கினியாத் தேசாகக கணிக்கி லந்த
வழலுக்குப் பூரணமெவ் வாறே யென்று
* தர்க்கமிங் வார்க்குநீ நோக்குக் கெட்டாத
தாபிதமாஞ் சூடருவ மாத லாஸே
சக்கதனுக் கெட்டினவை கனினு நீக்கந்
தானின்றி நிறைந்திருக்கு மச்சு முன்றி
யக்கினியு மதனொளியுந் துளங்கா திந்த
வடைவாலே பூரணமென் றதிர்க்க லாமே.

(சு)

பதிபகபாசங்கட்த வேதாகமாந்த வோப்பு.

அருவமெனு நிட்களம தன்றி யாது
மகண்டமென வமையாது சகள மான
வுருவனேததுங் கண்டமென ஷமைத நிண்ண
முரைத்தவழ லாதியொரு மூன்று மொன்றாய்
மருவியது போற்சிவந்தா னுள்ள வன்றே
வளருயிரு மாயையது முள்ள தாக
விருவகைக்கு மொவ்வுவதா லனாதி யென்றீண்
டியம்புவது சரதமென வுணர லாமால்.

(எ)

கயிறதனி லரவுதான் னேன்றல் போலக்
கனபிரம் மதின்முன் னிம் பொய்யென் னுலங்

கயிருன பிரமமது வீள்ள போழ்தே

காணவுள வரவான ஜகஜீ வேச

நியதிகளு முண்டென்று தேர்த லாலிந்

நேர்மைநவின் மறைபீறும் பதியு மாசா

ருயிரோடு பாசமு மனாதி யென்றே

யுணர்த்தாக மத்தீறு மொன்றே யன்றே.

(அ)

ஆன்மாவுக் கஞ்ஞான மனாதி யென்று

மதுதானே யவித்தையென்று மாயை பென்றும்

நான்மறையின் முடிவுடைப்ப தானு நன்கார்

ஞானநவி லாகமங்க ஞாயிர்க்க முக்காய்த்

தான்புகலு மலமதுதா னனாதி யென்றும்

தவிடுமியங் குரம்போல வுளதே யென்றும்

பான்மையுடை யம்மலமே மாயை யென்றும்

பாசமென்றுஞ் சொல்லானு மிரண்டு மொன்றே.

(ஆ)

சொற்றவிந்த மாயையையெய்தான் நிரண்டு மூன்றாய்ச்

சொலினாலும் விகற்பினிற் * கருத்தொன் றேயாம்

பற்றுமல மாயையற்ற சுத்த வஸ்தாய்ப்

பசுவான வான்மாவைப் பகர்வே தாந்த

முற்றறுநன் முத்தியினி லொக்கு மன்றி

முன்னுவலற் கொழ்வாது துவல்வ தெற்றே

* கருத்தொன்றே யாமென்றதை, இராஜதம், தாமதம், சாத்த விகமென்ற மூக்குணங்களை யுங் குணமென்றே ஒன்றாய்ப் குறிப் பதுபோல அம்மூன்றுக்கும் மூலிதமாய்களுண்டு. ஆவையொன றெனற்கு மொவ்வுமென்றதாய்ப் பொருப்பித்தக

லற்றமற முடிவான தீர்ப்பைத் தானே
யாரம்ப மதினும்வைத் தறைந்த தன்றே;

(௧௦)

அறிவுநிமிர் தேசிகனே முன்னஞ் சொன்ன
வக்கினியா மான்மாவிற சூடாந் தெய்வ
நிறுவிடுத லுளதாயி னென்றுக் கீவாவ
கினைப்புறுதொண் டான்மாக்க ளாப்பி லாமற
செறிதலின லவறறுளந்த வேக தெய்வஞ்
சேர்ந்திருக்குஞ் சரதமதை விளக்கிப் பின்னும்
நிறைவான விபுவாக நின்ற நேரு

நெறிபாகத் துலக்கியருள புரிதி மீன்றோ.

(௧௧)

புருடவுடற காதாச மாக வுள்ளும்
புறம்புநிறை வெள்ளிடையுங் காலும் போல
வுருமருவு முயிர்கடொறு முள்ளுந் குள்ளே
யுளபிரமந் தனையத ரான்மா வென்றும்
பெருவெளியாம் புறத்திலுள லுஸ்து தன்னைப்
பேசரிய பரப்பிரமம் பரமாண் மாவென்
றருமுறைகள் செல்லுமந்த விரண்டு மொன்றே
யண்டவெளி பிண்டவெளி யனையத தேனோ.

(௧௨)

சச்சிதா நந்தபரப் பிரம்மந் தானே
சாக்கிரசொப் பனசமுத்தி களுக்கு நேனோ
யுச்சமுறு சாட்சியா யிருக்கும் போழ்தா
முணர்வாய சீவானீடா வந்த ரான்மா
நிச்சயமாம் பரமான்மா வென்று சின்னூ
னிகழ்த்துவதை யிண்டதிர்த்த சீல னோடே

பதிப்சபாசயதார்த்த விளக்கம்.

௧௧

யச்சமறு முள்ளான்மா பரமான் மாவென்
முனுவைகட் கருததமிழ்டிக் கொள்ளொ ணுதே. (௧௩)

முனருணாத்த வககினிசு டொளிபென் ருய
மூன்றும்விற் கிடைதோன்ற லறநுண் டோது
கனசிவமும் பசுபாசங் கஞமெச சார்பிற
காணுமெனக் கடாவவெனி லிடனிங் கிலலை
பெண்பெனனி லனலாதி மூன்று மடடி
லெடுத்தபிர மாணத்தை யனாதி யாக
வுனலன்றி மேறபோக வொண்ணு தேறப
வுரைத்தளவி லுவமானங் கொளலே ஞாயம். (௧௪)

கட்டையிலே களவனென்று சொண்தைக் கொண்டே
கனபிரம விலக்கணமெ ஷாமங் கோதற
சொட்டாது பிறவுமதற காதிசு கடடை
யோதெனவு மரபன்று தீயாம் பூதஞ்
சுட்டின்று நீர்வாயு காட்டத் துள்ளஞ்ஞ்
சூக்கமதா யிருந்தெங்கு நிறைவாய் மன்னுந்
திட்டமுடன் மேற்சொற்ற தேசுந் தியுஞ்
சொர்திருக்கு மதிசூக்க மாக வன்றே. (௧௫)

ஸ்ரீரீதிபேதநிசாதனம்.

கலிநிலத்துறை.

ஐய வெதனிறை யெசொன வாறுய ரமல
தெய்வ் மானதுரு விலதெனிற் பறபல தேவர்

மெய்யி லங்கவுள ரொப்பதென் விளக்குதி யென்னுப்
பையி லங்குமடன் வினவின னுரியன் பன்னும். (கக)

மங்கு புற்கலர்த மாசறுத் தாட்கொளு வாளை
ரைங்கி ருத்தியமுந் செயப்படு மதிறபிர மாதி
யைங்க ருத்தர்களு மாவரவ் வைவரு மந்த
வங்க மற்றபிர மத்தின தங்கிச மறிதி. (கௌ)

அஞ்சு பேருருவு மாயையி னிடைவெளி யாகு
மஞ்சு கேத்திரமு மவர்க்குள வவத்தையு மஞ்சா
மஞ்சு பூதியமு மவரது தத்துவ மாகு
மஞ்சு பேர்வினையு மீசரன் றன்வினை யறிதி. (கஅ)

என்று சொற்றவிடை யேற்றசற் சீடனு மீழல்
வென்றி யுள்ளவரன் விட்டுணு வென்றிரு மூர்த்தி
மின்றி ரம்பரவி யொன்றனை யொன்றுகொ லெள்ளற்
கன்றெ முந்தமுறை பறபல வாயதெற றென்றான். (கக)

அந்த துட்பமதை யிங்கனங் கேட்டியென் றுசா
னிரதை யின்றிதுவல் கினான னவர்களி னீர்மை
தந்தம் வாதிகளும் விளக்கிடு காலொரு சாங்க
மந்த மாகியவு பாங்கமின் றென்னவு மறைவார். (உ௦)

ஆதி யந்தவி வற்றறி வாம்பரப் பிரம
மீதென் ரோதிடுவ ரிவைகளை யூகிக்கி லவர்க்கே
யேத மற்றதெய்வ மொன்றுள வென்றுணர் வெழலால்
வாத மொன்றுமிலை வடிவமி லாதது பொருளே. (உ௧)

வடிவ மற்றபர வத்துவி னிலக்கணந் தன்னை
வடிவர்க்குஞ்சாத்தி டாதேன் மாண்புமின் றவர்க்கால்
வடிவ மற்றதுசம் பூரண மாகலின் வாதம்
வடிவ மட்டிலல துண்மைபி லின்றெனன் மரபே. (௨௨)

சைவ வைணவ மிரண்டினுஞ் சுகளத்தை நீத்து
மெய்ம்மை கூறியுன லாலந்த மேதக வத்தைப்
பொய்ம்மை யின்றிவழி படலென வாயிந்தப் பொருத்தம்
மைம்ம னத்தவர்க டேர்வதின் மதியினர் தேர்வார். (௨௩)

மூர்த்தி பேதங்களி லொன்றனுக் கொன்றதி டுமனாய்
வார்த்தை யாடுமுறை முறையுள வாலவிதி வழத்திச்
* சாத்தி யஞ்சிறிது மின்றர வோரதைத் தவிர்த்துப்
பூர்த்தி செய்யவுள மூர்த்தியைப் புந்திசெய் வாரால். (௨௪)

சீவர் கூட்கருளும் வானுயா மூர்த்தியைச் சிந்தித்
தேவி லுண்மைதனை யறிவிக்க வேயறிந் தீறி
ஓ லோவி லொன்றுகள மொகிங்கிய வந்தா முறழ்ந்து
மர்வி லாசவருட் பிரமத்தை யெய்துவர் மதியோர். (௨௫)

அருவ வுண்மையறி விக்குமம் மூர்த்தம தன்றி
யருவ மிற்றெனவு ளறிவதி லாகலி னாசா
னுருவ மாயிலக லுண்டந்த வொழுங்கினை யிசன்
மருவுந் தண்ணளியி னாலவவ் வடிவுக்கு வடிவாய். (௨௬)

* சூசுததை.

KANAMAHOPADHYAYA

ஓ ஓவீங்=ஓவீங் தீவீங்
DR. U. V. S. IYER LIBRARY

சைவத் தச்சுதனை யுயிரொனச் சாற்றினுந் தாவின்
மெயவத் தாயசிவ சத்தியின் மேனியி தெனறுந்
தொபயற் றாயசிவ பேதத்தி லொனறென்றுஞ் சொல்லாற
பொய்வத் தல்லவரி யென்றுரன கோடவும் பொருநதும். (1)

எழுசர்க்கழிநெடிவடியாரியவிருத்தம்.

சம்பு மார்க்க மன்ன வேச னூர்த்த னூர்நெ றிக்கணு
மம்ப ரத்தை மேவு ஞான வான்க ளோடு யனபரு
மும்பர் வாழ்த்த வுள்ள தென்று ணர்த்தலானு ணாந் துளோ
வம்பு பேசி டாமெயஞ் ஞான வாழ்விற பேத விலையே. (2)

பன்னி றப்ப சர்க்க ளிற்க நந்த பாலினை பான்மையை
யன்ன மூர்த்தி பேதந் தான னாத முளள தென்னினும்
வின்ன மறற வுண்மை யால்வி கற்ப மன்றெ னாதெளிந்
தென்னை யாளு மீசசு ரன்ப தநதை நாடு வாரநலோர். (2சு)

* முப்பத தாறு நீத்து மாம தங்க டீந்த மோனவாழ்
வைப்பற றெண்மை யாப்த ரிம்ம தச்ச முக்கின மாழ்கலின
றப்பு முப்பும் போல வேய மர்ந்தி ருந்த ஊணையிற
றப்பி டாத தீத சற்ச மாதி மேனி லாவுவார். (௩௦)

தொங்கு நன்னர் முலையி னுண்ணி துத்த மன்றிச் சோரியே
யங்கம் விம்ம வுண்ண லற்ற னேக ஊல்க ளாயினு
முங்கள் புத்தே ளெங்கள் புத்தே ளென்ற வாத மோதுவார்
பங்க மற்ற ஞான மன்றஞ் ஞான மேப டைப்பூரால். (௩௧)

* முப்பத்தாறு:—பூதமுதல் நாதபரியத்தம்.

கல்வி பொன்னி ரண்டு நற்க ருத்து ளார்க்கு நன்னரும்
வுலவி டுததை யொதத வர்க்கு மல்கு தீது மாவதா
லொல்கி டாத பேத வாத மோது வாதந கல்வியும்
நலகு மாவ ரந்தை யென்று ஞான நூலி சைக்குமீல. (௩௨)

நீரி லாது சநது ஸாத்து நீள்க ரங்க னேவரற
நேரி லாவி வேக மின்றி வாது பேசி யெய்ததருட்
சீரி லாரி ணக்க நீசெ யாதி ருந்து தேவாவா
மூரி லுள்ள டங்க வேயு யர்ந்த ரிட்டை செய்குதி. (௩௩)

பேத மற்ற போத மார்க்கம் பேத பெந்த மானிடர்க்
கேது மில்லையென்ப துண்மை யென்ன நூறகள் பன்னிமான்
மாதா புத்தி யேய்ப்ப வேம தங்கள் பேசி வாபுறம்
வோது வாரவ ஆக வாழ்வு ருளான் ரேதி னுனிறை. (௩௪)

பஞ்ச கிருத்திய நீசாதனம்.

இந்த வாற திர்த்த தெலலா மேசி லாத சீட னோர்ந்
திந்த ஞாய மொக்கு முன்னி சைதத சத்தி வுஸ்துவுக்
கெந்த ஆமு மின்மை யாலெவ் வாறு பஞ்ச கிர்த்தியகு
சொந்த மாய்ந டக்கு நன்கு சொல்ல வேண்டு மென்றனன். (1)

பாஹு சன்னி திக்கண் யாணர்ப் பங்க யங்கள் விள்ளல்போ
லானி யில்லி வத்தின் சன்னி தான சத்தி யாலெலா
மூன மின்றி யாமு னேயு னாத் தவைங்கி ருத்திய
மேனெ னக்கடாவு வார்க்கி யாமு னாப்ப தெண்ண யேல். (2)

ஊக மோது வேத மார்க்கம் லீலை யென்று ரைத்திடு
மாக மம்வ ண்ண யேய்ப்ப வாத்து மாக்க டட்டெலா
மேக வென்று ஞற்ற லாகு மென்னு மிவனி ரண்டையும்
பாக மாக ளுகளு செய்து பார்த்த ஞாயம் பன்னுவேம். (௩௭)

சீவர் கட்கி 'தாசி தங்கள் செய்தோ லீலை செய்வதத்
தேவ னென்ற கேள்வி தான்செ னிப்ப தாலஃ தொவ்விடாச்
சீவர் கட்க முக்கொ ழிக்கத தேவனுக்கு மித்துணைத
தாவு டைப்ர மாத மோசொல லென்ன லுஞ்ச னிக்குமே. ( )

சொன விரண்டி லாக மந்து லக்க லீர மாவதா ஃ
லுனரு மத்தை மேல தென்று ஐக்க லாம்ப சுக்கடா
மனக ஞான மன்ற ஞதி யாம லததை யுள்ளதா
லினைய ஞாய மொக்கு மென்றங் கீக ரிப்ப தேறகுமால். (௩௯)

ஏசு டைப்ப சுக்க ஞக்க வாவி யற்கை யாதறொட்
உச னுசை வழியி லேந டத்தி யந்த வெட்டினை [போ
நாசஞ செய்த ணைத்தல் செம்பை நல்ல செம்பொ னுக்கல
லாசி லாவ ருட்ட யாவென் ருமெ னற்கு மொவ்வுமே. (௪௦)

சேத னர்க்கா காமி யஞ்ச தந்தர மாகச் சேரலா
னீத னுன வீச னங்கி தானங் கண்டு பிளரித்தல்
சீத வீர மாகு மஃது செத்தி லாம ருத்துவர்
வாதை வீடச் செய்யு பாயம் போல வென்று முள்ளலாம். ( )

துன்பு சோயி றப்புக் காய வினையி ரண்டுந் தொல்லையென்
றன்பு தித்து வீடு கூட வுன்னு ஞான்றவ் வாண்டவன்

றன்பெ ருத்த வின்ப ருதத நகக தாகு மதுவரை
நன்குங கீழும் போககு வான டததூ மாதி யென்னலாம். ()
கலிவிருததம.

இந்த வீரத் தியறறிடு மாதொழி
லேநதிற சிட்டிபென் ருவது மாயையின
பந்திப பிறகிடந தோவும் பசுக்களைப்
பந்த நீததுடல பண்ணுவ தாமரோ. (சங)

ஆக்கை யாற்றொழிற பட்டுணாந துய்யுமா
ருக்க னேததையு மன்புசெய் தங்கங்கு
காங்குங கன்மந தனேத்திதி யெனறன்
வாகக தாந்தநதி ரங்குள் வழுததுமே. (சச)

காபபி னேக்கரு தாதுபுன் காதலான்
மாப்பி ணிககுள வருநதி யழுங்குபொல
லாபபி னினறினோப பாடும் பொருட்டருந
துப்பொ ருந்துந துடைதத னடக்குமே. (சரு)

எனதெ னக்கொள குலத்துக்கோ ரிஞ்சிபோல்
வினைநு கர்ந்திடு வானதில் வேண்டிவ
நினைவு கூரற களந்து நிறுததுமோர்
வினையை யேதினா யென்று விளம்பலே. (சசு)

* நன்றுந் தீதுந் துலாவொத்த ஞானிறை
யென்ற ஞானபட் டாரக னின்புடன்

* இத்தையே இருவினையொப்பு மலபரிபாக சத்தநிபாத மெனை
ப்படும. அப்பரிபாகம்=மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம் தீவிரதரம் என
காண்குவகைத்தாம். ஆவை: முறையே வாகீழ்த்தண்டுபச்சைவிதகு,
பட்டவிதகு, பஞ்ச இவைகளிற் சோந்தார்க்கொல்லி பற்றுவது
போலாம்

ரென்று மாமல மைந்துந் துடைத்திவை
யன்றெ னாத தனுக்க மாமரோ. (சஎ)

ஆற்ற லாரவ வனுக்க நல்கரு
டேற்ற மாமதித * தீக்கையிற வீடனுள்
ஔறற் மேவு முளத்தினு மாரிய
னேற்ற மெய்யினு மாநின் நிழைக்குமால். (சஅ)

இந்த வைந்து மியங்குயிர் கட்கெலாம்
பந்த முத்தி யிரண்டினும் பையுளின
றந்த வீச னருளா னடக்குமென்
றுந்த லெஞ்சுழி யுன்னருண் மைந்தனே. (சக)

ஆன்ற வாரிய னவ்யருண் மேணியாத
தோன்ற லாலவன் ரெலகிவ மேயென
லுன்று ஞாயமுண் டானது மோர்தியென்
ருன்ற யாவுடை யையெனன் பானரோ. (ரு0)

உயிர்க ளைக்கதி சேர்க்க வுளுற்றிடு
மயர்வி லாதவைங் கிர்த்திய மன்னண
முயிரொ லாங்கதி யுற்றபி னின்றுகொல்
செயிரி லாய்சொல் கெனக்குரு செப்புமால். (ருக)

ஓத்து-ரைத்த வணந்துணை யொப்பனு
நீத்த வத்துவு மாயையு நிற்பள

---

*தீக்கையென்பது:—வடமொழியில் தீகையென்றும். தீ=
ஞானத்தைக்கொடுப்பது. கையு=மலத்தைக் கொடுப்பது. என்று
பொருள்.

வாத்து மாவு மளப்பின்றி யார்தலா
ஞாத்தி கூற்ற கொணுதெந்த ஞான்றுமே. (ரு2)

எண்ணி லாத பசுக்களென் றேர்நெற்றிக்
கண்ணு ளானா னெழுப்பது காண்டலாற்
பண்ணும் பஞ்ச சிந்ததிய நிததமென்
றெண்ண லா*முயித கூததுமிஃ தேயரோ. (ரு3)

சீவ ரிததுண யென்றதத தெய்வதிற
காவ தோரற கடங்காவோ வென்பையே
லோவி றெய்வந்தன் மாண்வரம் புள்குமேற்
சீவா தநதொகை யுநதொகை செய்யுமாசி. (ரு4)

பஞ்சபாசவிவரணம்.

அறுசாக்கழிநெடிஸடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதலா லிதனைக கூவற கமைவதின் றறிதி யென்னு
வோதலுஞ் சீடன் நீர்த்த னெளிர்முகக் கமல் நோக்கி
யேதமாம் பாசஞ் சீவர்க் கியற்கையே லகல்வ தெவ்வா
ராதனே மனவைச் சுட்டா லகலுமோ தவள மென்றான். ()

அங்கண்மா வாதன் கூறு மறிவுடை மகனே கேட்டி
யிங்ஙனே பொருந்தா வந்த வெழின்மன வுவமா னந்தான்
செங்குருச் செம்பின் மாசு நாற்றஞ்செந் நிறமும் போலத்
துங்கமின் மலமோர் மூன்றுந் தொல்லுயிர் மாட்டிண்டன்றே.

*இக்கூற்றையே பஞ்சகிர்த்திய நிர்ந்தனமென்பது. இதுவே
அவனசையாமலணுவசையா தென்பதும். அணுவென்பது உயிர்.
கூத்தின்றிறமுதலியவற்றை; இன்னுலாசிரியரானிய தகராலயரகி
யத்திற் றென்னிதாபறியலாம்.

சவிரதக் குலிசத் தாலத் தாமிரங் களங்க நீங்கிப்
புவிபுகழ் பொன்னு மாறோர் பொருவிலா வருளா லந்த
விவிதமா மலங்க ளெலலாம் விலங்கிய பின்ன ராதன்
றுவிதமில் சிவமே யாகித் துவிதமற திருப்ப னனறே. (௫௭)

தண்டிலத் தனாதி யாகத் தவிடுமி முனையுண் டேனும
விண்டிடுந் துவைக்குங் காலவ விதமல மனாதி யேனுங்
கொண்டிடு மருளால வியுங் குயின்றது சரத மென்கற
கெண்டிகை யேத்தற கால விகலரு ளாளர் சான் றல. ( )

மலமகன் றறிஞ் சூராகி மகத்துவம் புரித லானு
நிலமிசை யுலபு நீங்கி நிமலனை யடைத லானுஞ்
சொலுமிநத வுவமை யாவுந் துகளற்ற வுவமை யெனனா
விலகியு வாக மங்க ளியம்புதல் பொருந்து மாதோ. (௫௯)

முன்னரஞ் ஞானத் தாலுண் மூடுண்ட வேழைச் சீவன்,
பின்னர்மெய்ஞ் ஞானத் தாலுட் பிறங்கிடக் காண்ட தக்கார்
பின்னஞ்செய் மலந்தான் சோக்கை வியற்கையோ பேசி டாயென
றென்னகா ரணத்திற் காக வினவுவா ரிருந்தே றுதே. (௬௦)

செம்பெனுஞ் சீவற் குள்ள திரிமல விவரங் கூறிற்
செம்பினிற் காளி தம்போ லாணவஞ் செறிந்து நிறகுஞ்
செம்பினி னூற்றம் போலச் செனிக்கின்ற கன்ம நிறகுஞ்
செம்பினிற் செம்மை போன்மா யாமலஞ் சிறந்து நிற்கும்.

ஆணவ மான தந்த காரமா யறிவா லன்றிக்
சீணம தாகா தாகிக் கிளர்சித்தை மறைத்துத் தன்னைக்

காணொண விதமாய்ச் சேர்ந்து கலந்துளே யிருப்ப தாகி
யாணவப பெயருக் கேறப வணுக்களை யணுவா யாக்கும். ( )

இம்மலரு சீவர் தம்மாட் டிருத்தலிற் கறிவு மாண்ட
மம்மாசேர் மூலத தூசிக் மூர்ச்சையுஞ் சான்று மீசா
ரெம்மலங் களுககு மேலர் யிருக்குமிம் மலத்தை நீததார்
மும்மல வணுக்க ளாகரா முத்தராயப பரமா யாவார். (சுரு)

கேவல மிதுவே யாகுங் கிளரருட் கலையாற கிஞ்சில்
வீவுறா தகலுஞ் செவவி சகலமாம் விரவு மந்தக்
கேவலந தானே யல்லாங் கிளக்கிய சகல மெல்லா
மாவியா முயிர்கட் கெல்லா மறைந்தவி ரண்டு முண்டால். ( )

வேதத்தி னுணுக்கந் தேரா மிளிர்யுயிர்க் காண வந்தர்
னேதெனக் கடாவு வாஃ தினையனா யங்க ளாலோர்
போதுமொவ வாதஞ் ஞானம் பொழுதைச்சீ மூத மூடு
மாதிரி யெனிறநன னுககுண் மறதியேன் மருளேன் மன்னோ.

முகிவழி மறைந்த வென்றுழ் மூதொளி யிருது தன்னுட்
புகரின்றி யிலங்கன் மானப பூரண வாத்து மாவுந்
துகண்மீசசை சூழ்ந்தா லுந்தான் றுலங்கிட வேண்டு மிந்தத்
தகவொன்று மிலலா தூலத் தனைமல மிருத்த நிண்ணம். ( )

சுழுத்தியி லிருந்தோ னந்தச சுழுத்தியை விளக்க லானல்
விரூப்பொரு ளாய வான்மா வினுக்கென்று மீறிவுண் டென்னும்
வழக்களைக் கணிததீண் டாய்த் தவையினைத் தெளிதி யாண்டுச்
சுழுத்தியி லுணருஞ் சித்தந்தொலைவின்றி யளதா லொக்கும்.

'அயர்துரி யத்து மேலு மறியறி வில்லா தானு
மயலுறு சுழுத்தி யேய்ப்பு மதித்தொரு காறு கூற்ற
கியல்வதில் லாமை யானு மிவைகளைக் கூடிச் சீக்குந்
துயிலுணர்சுழுத்தி யுகஞ்சயம்பெனச் சொலறகொவ வாதே.

ஆற்றுமந் தனக்கெரு ஞான்று மறிவிருந் திடுமேன் முன்னாச்
சாற்றிய மூர்ச்சை வேலை தனிநுமஃ திருத்தல வேண்டிந்
தேற்றிய பினர லாது சிறிதுமஃ தின்னீம யாறபொய
வேற்றுமை காட்டஞ் ஞான மிகைமல மிருததன மெய்யே.

மிச்சையா முயிர்க்கெஞ் ஞான்று மினிருணர் விருபபதாயநாம்
நிச்சய நொடித்தே மன்றந் நிசபரம் பொருளைத் தானே
சொச்சமா மான்மாவாகச் சொற்றினே மதறகெஞ் ஞான்றுங்
கொச்சையிலறிவுண் டென்னுங் குறிப்பையு மாய்வாமிங்ஙன.

எழுதிர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பில்வஸ்துவை யகண்ட மென்பதன்றிக்

கண்ட மென்றதைத்ற் கொவ்விடாத்

துப்பி லங்குமது துருசு டீம்புள்வா

ஞாய மின்றறிவு சோர்வது

மொப்பு ருதிவை யுயிரக்க தற்கிலென

வோதி னுஞ்சுருதி யாலினு

மெப்ப டிப்பகரி னுங்க டத்துவ

திருத்த லென்பதுபொய் யாதரோ.

(எக)

கண்டி தககடமு மலமு முள்ளள

வகண்ட மாவதுலைக் கண்ட மெ

பதிபசுபாபியதார்த்த விளக்கம்.

௨௩

கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவழியக்

கண்ட மறறுளவ கண்டமே

கண்டி தக்கடமு மலமு முள்ளளவ

கந்தை மூடுபசு வாகுமே

கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவழிய

கந்தை நூறுசிவ மாகுமே.

(௭௨)

அனக மானபா மூர்த்தி கட்டுமறி

வாள ருக்குமுட லுள்ளதாற

சொனவ் ணம்புலறி வுங்கொ ழிப்புமவா

கட்கு முள்ளதுகொல் சொல்லென

வினவொ னாதெனெனின் வெண்ப ளிங்குநடு

வுள்ள தீபமென னெளரிதலாற

கனக மாமுரு விருந்து மின்மையது

காண லானிழலி வாதலால.

(௭௩)

சோதி தன்னையிருள சேரு மென்னல்பொருந

தாது போலுயிரைச சுத்தமென்

ரேதி மாழையிடைக் கூடு மென்பதுமொவ்

வாத னாதியினி லுள்ளதாய்

நீதி கூறுவதொ வாது போவதிலே

னெகிழி யானதைய னாதியா

யேது மின்னிடவி டாது செய்தமுரு

டென்ன மாழையையு மெண்ணுகில.

(௭௪)

பரிபூரணரந்தபோதம்.

சித்தெ னுஞ்சரத் வத்து வின்புடைய
 சித்தெனுங் கொடிய வாணவம்
 பெதத மாகவுள தென்னல விண்ணுழிப்
 பிழங்கு ஞாயிறிடை மங்குற
 னிதத மாகவுள தென்ப தொக்குமென
 நெறியி டந்துசொலு தாரண
 மொதத தாவதிலே மேன்மொ ழிந்தவண
 மொதத துள்ளொரியு முருடுமே.

(௭௫)

வலிய காட்டமத னததி லேமுளரி
 மலகக் கண்டதனை யததனுண்
 மெலிவு ருதசிவ யோக நிட்டையில
 விளங்கு முண்மையனு பவமுளார்
 சொலுவ ராகலி னனாதி பதமலந
 தொலைவி லாதுமுன ருளளதும்
 நலிவு ருநிலையிற பின்ன ரம்மல
 நசிபப துஞ்சரத மைந்தனை.

(௭௬)

கட்டை யுளவீசு மறைந்த காலளவுங்
 கட்டை பென்றதனைக் கழறலபோற
 கட்டு மாணவம றைத்த காலளவுங்
 கறைய ருதபசு வென்னலாங்
 கட்டை யில்வசு வெழுந்து சூழ்பொழுது
 கட்டை யின்றிக்கன லென்னல்போற
 கட்டு மாசிலருண் ஞான மேவுழிபொர்
 கறையு மற்றபர மென்னலாழ்.

(௭௭)

உயிரில் வன்மல மிருக்கி லத்தையுணர்
 வுள்ள சித்தெனவே பண்ணைத் தூல்
 பயிற் லெற்றெனனி னூவிற் பந்ததிசை
 தனிலு ணர்த்தவுணா வுறுவதுஞ்
 செயிரின் முததிதிசை தனினமு துக்குறைவு
 திகழ நிறபதுவு முயிராகனாக
 கியலபெ னூததுணிவி னூலவ வாறுசொன
 தென்ம னூருணர்வு ளார்களே,

(எஅ)

ஆத ரானசக லர்க்கு முய்பிரள
 யர்க்கு * ஞானகல் ருக்குரல்
 லேது வாரிகமுங் கிரியை ஞானமுய
 ரிசசை பததனையு மாவரித
 தேத மாயவ்னையுஞ் சீவ போததது
 ளிரண்ட றக்கலந தனேகமா
 யோத னுக்கடொறு நின்னு மொன்றென
 வுணாக்க வுள்ள திந்த வாணவம,

DR. MAHANAHOPADHYAYA
 U. V. S. IYER LIBRARY
 SESANT NAGAR, MADRAS-90

(எஆ)

பிரள யர்க்குஞ்சக லர்க்கு முள்ளதென்ப
 பேச வுஞ்சகமு முறுகணும்
 புரிவ தாகவு மனேக மேகமெனப
 புகற வுங்கடலி னலையென
 வருவ தாயழிவ தாக வுஞ்சடரம்
 வாக்கு நெஞ்சினிரு வினைகளாய்

* ஞானகல்—விஞ்ஞானகல்,

விரிவ தாகவுமி ரூப்ப தேகரும
மலமெ னச்செல்லிடு மெய்யனூல்.

(அ0)

மாயை யென்னுமல மேதி ரோதைக்கி
மாயை யோடசுகி மாயையெள

றேயி யம்பவரு மாத லான்முன்
ரிழைத்த வண்ணமல மைந்துகாண்
காய மார்க்கலர் பாலி ருக்குமித

னோடு மேனுவன்ற கன்மமும்
ஆயும் புறகலனில வெளியி ரூப்பதென
வறையு மாதிபதி யாகமம்.

(அ1)

மலந சிக்கும்வண மம்ம லத்தொடு
விராவி யேபொருளை மறைவுசெய்

திலதை யேயுள் தெனத்தி ருத்திபனு
விதது நான்மல வியறகையை

யுலவ வேவியிறை தனையு னாதவர்கட்
கிருள தாயுனுவர்க் கொளியதாய

நிலவி நிற்ப்துதி ரோதை யாமிதை
நிகழ்த்து வார்களரு ளென்றுமே.

(அ2)

ஓரு ஞானகல ருக்கு முய்பிரள்

யர்க்குந் தனுகரண புவனமோ

டாரும் போகமும தாயி ரூப்பதுவே

சுத்த மாயைசக லர்க்குவை

பதிபசுபாசியதார்த்த விளக்கம்.

௨௪

சேர நின்றிடு மசுத்த மாயையீவண்
செப்பி ரண்டனையு முறைமையே
வீர மாகநிமிர் விநது மோகினியெ
னசசி வாகமும் விளம்புமே.

(அரு)

கன்மத்தீரீயவாசங்கை நீவர்த்தி.

அறுசேர்க்கழிநெடிசடியாசிரியவிருததம்.

இவ்வா றுரைத்த தெல்லாநன்
மாண வக்க னிதவாயோர்ந
தெவ்வா தத்திற சும்விடைதா
னிசைக்கு னைய கன்மமலந
தெவ்வாய் நிற்க வுளோர்கட்கிங்
கோது முறழ்வு சேர்தலெவா
றவ்வா றிலலை யெனிலென்போல
வார்க்கீ தோதி லெனையென்றான்.

(அச)

கருததிற் கினியேய் நீருயினற
கருததெ மக்கும் வெனியாயிற்
றருததம் பெண்மனை னெனாநடைபா
லாடுங் கால மாடிவிடும்
பொருத்த மான வவவமயந்
தானே வியும் * போதமெனாத
திருத்தம் யேசுச சோம்புறுவா
திட்டத் துணிவிங் கொவவாதே.

(அரு)

கன்ம முள்ள காலளவக்
கன்ம வழித்தே நாமென்றெக்

* ஷோதம்.—தற்போதம்.

கன்ம முஞ்செய் யாதிராது
காமுற நேறந் படிதிரிபுந்
நின்மை காணு விறப்பிறப்பா
பின்னா நிமிர வழல்வார்தங்
கன்ம மேன்மே லும்பைநட
ழிடுவா ராறறுங் கணககாமால.

(அ௬)

முன்னைச் சஞ்சி தத்தானி
யததி னின்று முடிவுவிதி
யெனனும் பிராரத துவபபுசிப்புக்
கெடுத்த போழ்தவ விச்சுச்சிஞ
ரின்னும் வினைக்க விராயாமா
காமி யததை பேவிதைததுத
துன்னும் பலனை முன்னெடுத்த
சஞ்சி யின்மேற சொரிவாரால.

(அ௭)

இன்ன வாறு தொலைவின்றி
யெடுத்தும் புசித்தும் வினைவிததுங்
கன்ன லீருக்க வேம்பருநது
வார்போற செய்யுங் கரிசொழிக்கற்
குன்னு மாகா மியவினையை
போம்பா தெடுத்த தெலாமுண்டி
முன்னைச் சஞ்சி தமுமாய்க்கின்
முடியு மென்றுங் ளுளரோர்வார்.

(அ௮)

உலப்பி லுணர்வா மழலுதிக்கி
லொழியு மாகா மியுமெல்லா

நிலைப்பாய் நின்ற சஞ்சிதமு
மனறே நீறும் பிராரததம்
பலககா தேநின் றறுதிபெறும
பகாநத துண்மை யெனறகுகமே
னலததா லுய்ந்தி சிவமடைநத
ஞான பரர்கள் கரிகண்டாய

(அசு)

தேகி யென்பா னொழிகாலஞ்
சிறதை நைநத வவன்குலிக
ளாகு மாகா மியமாதி
மூவர் முண்ணை யாவதலாற
பாக மாகப் பிராரததப்
பாவை சுமங்க லியாயுயதற
கூக முளள நடுவிலையென
ரேது துலு முளவன்றே.

DR. U. V. S. IYER LIB.
BESANT NAGAR, MADRAS

உடம்புள ளளவும் பிராரதத
மொழியா தாத ரெட்டதனை
யுடன் கொண் டியுஞ் சீவனமுத்தந்
கட்கு மஃதுண் டென்பதுமுண்
டிடங்கொண் டிலகும் புந்தியுளோ
யிவ்வி ரண்டு மொவவுதலைக
கடந்த முத்தர் மனதருவாய்க
காண்ப தாலென் றறிமனனே.

(சுக)

உருவ மனத்தர்க் காம்பிடய
முருவ மாகுமுருவழிலா

வருவ மனத்தர்க் காம்விடய
 மருவ மாகு மாகலினுன்
 மருவி மருவா திருக்குமந்த
 மாசில சீவன் முத்தர்புசிப்
 பருளின் செயலா நிறகுடென்றே
 யத்தன் விளக்கி யருளினனே.

(௯௨)

முத்தியினு மும்முதலுண்டெனந்த
 வேதாகமாந்த வொப்பு.
 கலிவருத்தம்.

எந்தா யினுபோ லெழிலார் விடைதான்
 றந்தா ளமுதந் தனின்மும் முதலும்
 நொந்தா துளவென் றரனா னுவலின்
 வெந்தே றியவொற றுமையெவ விதமாம்.

(௯௩)

என்றான் மதிசேர் மகனன் றடிக
 ணன்ற யிதைநீ தெளிநீம் நவிலவேம்
 பொன்ற வரணிக் கனலைப் பொருவக்
 குன்ற முடிவைக் குறிசெத் தறுமே.

(௯௪)

அத்தீ யிடைகு டனல்போல் விரவிக்
 கத்தா வுமிற வணுவுங் கறையின்
 நெத்தே வருமே தொழுமா நிலகும்
 வித்தா ராயன் பிளர்வீ டிதுவே.

(௯௫)

பாசம் பகலோன் முனளோ திமிரம்
 நாசம் பெறல்போ னளவிவா ஸ்ருண்முன்

ஆசங் கையிலா தழியா தழிவுற்
நீசன் றருமின பெனநின நிடுமே.

(௬௬)

இதனா லொருமூன் றுளவென் றிடலுஞ்
சதமா யொருமைத் தகையோ திடலும்
இதமா கவொவும் புகலவே மினமுஞ்
சுதனே யுணரென் றாரியோன் சொலுவான்.

(௬௭)

சததோ டிசுததுந் தருக்கின் பமதுங்
கததா வினுக்குண் டெனவே கரிசில
சித்தாந் தமுமந் திகழா ரணமு
மொத்தோ துவதுணை டெனவே யுணர்வாய்.

(௬௮)

இம்மூன் றுமொன்றா யிருக்கும் மிதுவே
பெம்மான் றருபே ரமுதப் பெருக்காஞ்
செம்மே னியிலைக கியஞ்செய் தெளிவாற
சும்மா விருக்குஞ் சுவத வைதமே.

(௬௯)

சததே பதியாரு சததமீ பிரியாச
சித்தே பசுவார் தினனின் பதுவே
பித்தா கியபா சமதாம் பிமரஞ்
செத்தே றுசமா தியிலொன் றெனவாம்.

(௭௦)

பதிசத் தெனவெந் தூலும் பயிறும்
பதியற றபுமான் வளர்சத் தலநல்
லிதமுற் றறிவித் திடவோ ரறிவில
அதமக குணபா கவசத் தலவால்.

(௭௧)

அறிவித் திடவே யறியும் பரிசை
யுறுமத தகைவாறு சதசத துயிரென்
றுறுதிப பவனூல சொலுமவ வுரைபா
லறிவுக் குரியோ னனுவென் றிடலாம்.

(க0௨)

எழுசேர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிறுத்தம்.

அதனாவி யங்கு மறிவான சீவ
னகல்சிக் தெனறகு ரியதா
முதவாத பாச மொருபோழது மின்ப
மெனவொவ்வி டாது தெரிவீர்
சதமாத் வென்னு மறையோரு மீது
சரிதானெ னச்சொ லிடநா
மிதமாக விம்பர் நவிலவேமெ னக்க
ணிறைவாய்ம லர்ந்து புகலவான்.

(க0௩)

மறைபந்த நூல்க ளனுநின்ற கார
ணவுடம்பை மலரு சுக்மென்
றறையின்ற விற்ப மயகோச மென்று
மறிவாவு பதத மதனை
யுறுமின்பு கொண்டு களிசெய்யு மென்று
முபயந்து றந்த நிலையில்
அறிவுந்நி யாவு மதுவென்று மோது
மதனூல சித்து மகிழ்வாம்.

(க0௪)

சொனசுத்த சச்சி தாநந்த வண்மை
துவிதத்தி னுக்கு மொவிடும்

பதிபசபாசுபதார்த்த விளக்கம்.

௩௩

முனலறற வத்து விதநிசச பததின்
முடிவுக்கு மங்க னெனிடும்
பனுமிசது வநது வமுபினறெ னசசொல்
பதமறற் தற்கு மொவிடு
மெனதுதத மசசெந நெறியோய முடிநத.
விதன்வாய்மை பின்னு மறைவேம்.

(௧0௫)

ஒன்றெனனின் முத்தி பெறுவானு மினபு
மொழியுந துவநது வமெனிற
செனறுவரு கின்ற பதமுததி யல்ல
தைக்கியஞ் செப்ப விசையா
வெனறிவவி ரண்டு மல்லாத சுத்த
வியலபான சமர சாதான்
பொன்றநீர் மெளன மூடிவென்று மநதி
ரத்தினது சென்னி புகலும்.

(௧0௬)

சும்மணி ராது சும்மாவி ருப்ப
தேபிநத வாபமையிதுவே
சம்மார நாதன் கல்லாவி னல்ல
தடவங்கை வைத்த குறியான்
மும்மாச கற்றி யிம்மாதி ரிக்கெம்
மொடுநின்மி னென்ற முடிவு
மிம்முக வர்த்த மல்லாதி னசப்ப
தெல்லாம பத்த மகனே.

(௧0௭)

நெஞ்சானி னைக்க வாக்கால்வ முத்த
வொண்ணுவொர் நீர்மை யெனவே

செஞ்சீர்கொ ஹூல்கள சொலியுஞ் சழக்கர்

தேரார்வ முக்கிலுழலவா

ரஞ்சோறு துய்ப்ப தலஸாத ழிநத

வசீனததை யும்ப * லரிநய

மஞ்சோ டருநத வுனுநீமை யன்ன

மதியொன றிரண்டெ னலையே.

(க0அ)

முதனூலி ரண்டி லரனூல சங்க

மொழியாத விற்ப முனூ

யதுவாவை யெனனு முடிபாயி ருக்கு

மறவோரு வநத சுருதி

யதுநான தென்னு முடிபாயி ருக்கு

மதனூலி ரண்டு மழியாபு

பீதமான சுத்த வனுபூதி தன்னிற

பகைபுரதொ ருங்கு படுமே.

(க0க)

நிகமங்க னூலு ஞாயர்சாம வீற்றி

னிகழ்கின்ற ததது வமசி

பகருஞ்ச ருக்க மதுசோக மஃதும்

நாலேழ தாய பதிநூற்

புகழநத வாது ளத்தோய்வில் வந்த

புனாதீர் சிவோக மதுவு

முகளந் துறந்த ிவாமென்ப தன்க

னெருசேர நின்ற துணராய்.

(க0க0)

கட்டளைக்கலிப்பா.

அவிததி யாகத மான வுயிரபபினமை
 யாக நானென் றெழுந்திறன் றுனிற்
 துவக்குங் கால்வ் வுயாகருந் சாட்சியா
 யுளள பிரமமந்தூ னாகலு மாணவக்
 கலிபப தான வுயிரபபினமை தோன்றவே
 காட்டி நானென் றெழும்போதந் தானிற்
 தெவைககு மர்ண்டவ னஞ்சிவ மாகலு
 மேச கன்றவொன் றென்றுதே ரனபனே. (ககக)

இசைசக் காமனத தற்போதந் தானிற்
 தேக் மாயறி வுக்கறி வாயநிலா
 வசசி வத்தினை நீங்காத நீமையு
 மாடுரு சீவதது வந்தொலைந் தங்கனே
 ரசச மனற்றி வுக்கறி வாயுவந்
 தறிவித தாலறி சிறற்றி வாசசுடர்
 சொசச வத்துவை நீங்காத நீமையுந்
 துகடு றந்தவொன் றென்றுதோ செம்மலே. (ககஉ)

இந்த ஞாயமிவ வாறிநுக் ககருண்டை
 யேறு வாளுக மக்காரர் சாகையைப்
 பந்த நூலபசு நூலுக்ம நூலெனப
 பன்ன லும்வேதத் தோராக மத்தினை
 யந்த மாநிய மோகநூ லென்னலு
 மவ்வி ரண்டினும் பூருவ பக்கமாய்
 வந்த தென்பா ருணர்ந்தோர் * சடாந்தமும்
 வழுவொ ழிந்தவொன் றென்றுதேர் மைந்தனே(ககங)

* வேதாந்தம், சித்தாந்தம், நாதாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் என்ற ஆறுத்தமுமென்றும்,

பரிபூரணந்தேவதம்.

இந்தச் சீவன் கெடாவந்தத் தேவனா

ஹேமஞ் சேவடி யெய்தலே முததியென்
ஹந்தன் முன்னுவல் வார்க்குநீ யவவடிஇ

யேந்த ருஞ்சிவ னைப்பிரி யாதவா
ந்த மாமரு ளென்றறி வாளர்தூ

னவின மாதவி னுலததை யெய்தின
லந்தச் சின்மய பூரண வத்துவை .

யடைந்த தாகவு மாமென் றதிர்ப்பையே. (ககச)

ஆத்து மாக்கள் பரத்தொடு கூடியோ

ரமுங்கலின் றுள வென்னிலகண்டமில்
கேத்தி ரம்பல வங்குள வோவெனுங்

கேள்வி நூறக் கிளக்குவ லென்னையே
லுத்தை யார்மட் கடங்களின் காலெலா

மோர்விண் ணெய்திய தன்ன வபேதமா
யேத்து மைந்தொழி லின்று பகண்டமா

மின்ப மேறுகார் துய்வதென் றோரரோ. (ககரு)

க - 'வது பதிபசுபாசயதார்த்தவிளக்கம்

முந்நிந்நு.

ஆக திருச்செய்யுள் - ௧௧௧௩.

உ - வது துறவறவிளக்கம்.

சார்பறுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநமலடியாசிரியவிருத்தம்.*

என்றுகுரு தந்தமொழி யததனையுங் கேட்டோ
னெம்மிறைவ வம்முடிவை பெய்துநெறி யாது
நன்றருளல வேண்டுமென நல்லடி பணிநதான்
ஞானபர னாவமப மோமென வுவந்து
தொன்றறி விலங்கவுள மைநதவெளிப் பற்றிந்
தோன்றுமகப பற்றுமற நிறறியே லெமாணை
சென்றுவர லற்றநிலை சோவையிது தானே
திவயசுக ஞானிக ளடைந்தநெறி மன்னே. (க)

சொற்றவெளிப் பற்றனை பிதாமனைவி மக்கள்
சொததுட லுறாததவகப் பற்றுபுல னோடு
யுற்றகர ணங்களென வுளகுதி யிவற்றை
யோட்டிட்ல புறததுறவு ளட்டுற வேனப்பேர்
கீற்றவர் நொடிப்பர்முறை யெவிடுவ ரும்வார்
கந்தனது தந்தையுங் கலாலிடை துறநதே
நற்றவர்க ளுக்கருள வந்தநடை யாலே
ஞாலமுளர் தள்ளவொரு ஞாயமு மெழாதே. (உ)

உட்டுறவு கூடிடில் வெளித்துறவ தேன்வே
ரொன்றனை டகைக்கிற னுளிர்த்துடுமோ வென்னின்

முட்டுதைய நின்றசெடி மூலமகைத் தற்கு
முன்னர்வெளி யுள்ளதழை வத்தனையும் போக்கல்
பெட்டின்முறை கண்ணன்சன காதியபை போலும்
பிக்குடைய * முப்புளையு மற்றவரு நல்லார்க்
கொட்டிமது மற்றவர்க ளுக்குவெளிப் பறறை
யோட்டிலல துட்டுறவு வாய்த்திடுவ தன்றால். (௩)
ஓ அட்டாவ தானம துளுறவ நறழ்ந்தே
யவ்வுகள் மும்புரியொ ணுகொலென் பாயே
லொட்டாதவ் வட்டாவ தானம்வெளி வேலை
யொன்றாக நின்றேயு ஞற்றைய லுஞ்சூர்
விட்டேகு மாறடை யிரண்டென்ப வறறுள [ரோர்
வெளியொன்று முள்ளொன்று மென்னலா னென
செட்டாலுஞ் சன்யாசங் கீழன்று வேழங்
கெம்பீர மதமுற்ற பண்பன்ன வாமால். (ச)
இல்லறத்து ஞானம திரும்பின்மணி யாமவ
வில்லொழித்த ஞானமது பொன்னின்மணி யாமிந்
நல்லறத்தை நாடுபவர்க் கிலவருத்து தொலை
நண்ணுவதன் நம்பரம வின்கதி விழாவுக்

* முப்புளா:—முககுற்றம். அவைகாமம், வெகுளி, மயக்கம்.

ஓ அட்டாவதானம்—வாய் வேலுமயிலுமெனச்சொல்லல். கையாலி
லாடசங்கிலி கழற்றல், கவியெணமர் கருத்தின்படிசொல்லல், முதுகி
டுலரி கல்லளவு நெல்லளவுசொல்லல், திணைமறைவில்லவக்குந் கல
ல்ணி யளவுசொல்லல், மறைவிலாடு சொக்கட்டான் சதூரங்கமிவற்றிற்
கெத்துச்சொல்லல், அயலொருவாரசொல்லுந் கவியை யவதானித்துச்
சொல்லல், உடலிலே துவாதசதானத் தெழுந்தானிவைத் தெழுதல்.

கல்லறற வீதுரிய காப்புடைக்கீ டாமே
 லாககையுள வேலிதுவே யச்சனன மாகும்
 வலலரக்க ருநதுறநது நன்னரடை வாரோன்
 மாணுறு கதிக்கிதை யலாதுபுக லேதே. (ரு)

ஏர்க்கரதநிற கூர்வகி பரிதனுளனைக் கொல்லர்
 னென்பதிலை யன்னண மிழுக்குவிட யநதான்
 பாப்புலத தருநதுவனை நீததவ னெனாகாண்
 பண்புடைய தக்கார் பராபரவின பததைத
 தீர்க்கமொடு சேர்தறனி யானதுற வாலே
 செப்புமதை விட்டவாகள பறறெழிய மாட்டா
 தூர்க்குருவி போறபெணி னுபுததவெறி கொண்டே
 யூழமு நச்சொலி யுழன்றுதிரி வாரால. (சு)

கலிவிருத்தம்.

வீணின் விடயத்தை யும்பந்தம் வீநத
 மாணரு மமுதத்தை யுங்கோரு மாநதர்
 நாணதன் வெயிலுக்கு மிருளுக்கு நசைசெய்
 கோணு புல்லுணர்வு கொண்டவரை யொப்பார். (எ)

பொல்லாத கழுதுள்ள தெனுமிற புலத்தை
 யல்லான பின்னெவரு மடைவாரோ வதுபோற
 கொல்லாது கொலலும் பிறப்பைக் குறிப்பா
 றொல்லாரு மீதன்மூல விழிவிற்கு னுணையார். (அ)

ஈன்றோ விடலாமோ வெனிலுன்னை யின்ற
 னுன்றனெ னச்சொல்லி நடுகூது முண்டோ

சுன்னுன திருவாநுளே தாய்தந்தை யாகு
மான்றோர டைந்தபடு சித்தனையு மோதி. (சு)

மனைமக்க னென்செய்வர் துறவுக்கு வந்தார்
லெனைபொப்ப வெவருமங் கிலையென்னி லெம்மான்
றனைவிட்ட வறிவீனர் தமைமெச்சு கந்தை
யினையொக்கு மதுதீவை யிலேயே குழந்தாய். (க0)

புத்தான நாகேக வேவந்த புத்தார்
சேத்தார்கள் கிரியைபயைச் செய்வாரோ பென்னிற்
சுத்தாவை யடையாத கன்மபல மெல்லாம்
வித்தார் வுவர்வீச வெண்டினையை யொக்கும். (சுச)

பிதிப்பூசை யிலதேலப் பிதிர்சாப மெய்து
மதினாலே சன்யாச மாகாதென் பாயே
லதியோக சிவஞானி பைத்தென் புலத்தார்
பதியாக நினைவார்நீ பணிதெய்து பணிவார். (க2)

சரிதைக்கு ணின்றே சதாமுத்தி பெறுவேன்
குருசொற்ற வண்மென்று கூறுவாயேன்
புரிவுற்ற வதனாலே புலராத மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாலோகம் வருமால். (க3)

கிரியைக்கு ணின்றே செடாமுத்தி பெறுவேன்
விருகற்ற துறவெற்கு விடுகையென் பாயேற
பரிவுற்ற வதனாலே பவம்வீடு மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாயீபம் வருமால். (கச)

யோகுக்கு ணின்றேவி னுயர்முத்தி றேறுவேன்
நேகததை நிலையாகச் செய்தென்மையேன்
பாதிக்க விடனறந் பரமுத்தி யதன
லேகிட்ட விடனின்று சாரூப மெய்தும்.

23237

(கரு)

சாரூப மே* ஞான சாயுச்சிய மென்னிற
சீராய இரியையினா செப்பாரோ வபபோற்
பேராயி ரப்பரமன பேசாது பேசிட
தூராத பொருடந்த தன்மைதனை முன்னும்

(கரு)

பொய்யாத ஹிவொன்றை யறிவதே பொருளென்
றையான னறகினிய வறுமாழு கததேவ
மெய்யாயு ராததவகிர் மேலென்னிற குட்பரு
சேயயோக மெவவாறு திணிமுத்தி லலகும்.

(கரு)

அறசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்

மூச்சுடக்கும் யோசதனை லுடல்வலுப்ப மாய்நெடுநான்
முடிவின நெங்கு*

மாச்சரிய முறவுயினுஞ் சடமதன லொருகாலத்
தழியும் பின்னும்

* ஞானத்தாலேயே சாயுச்சியமென்றதனால், இஃது: இருக்குவேத
த்திலே பிராஹ்மணத்திலும், உருத்திரகுத்தத்திலும், யஜுர்வேதத்தி
லே ஆருணத்திலும், பிரகதாரண்யக உபநிஷத்திலும், சாமவேதத்
திலே சாந்தோக்ஷிய உபநிஷத் ஆரவதிலும், சைவாகமத்திலும், சைவ
புராணத்திலும், குதசககிதையிலும் ஞானமன்றி அபிபதகதியாகிய
முத்தியில்லையென்று வலியுறுத்திச் சொற்ற முக்கிய பிரமாணங்களை
யே தழுவுகின்றதென உணரற்பாற்றி,

பூச்சனனம் வருமிவனம் புசுண்டர்கதை புகல்வதென்றிற்
 போக்கு வரணாம்
 பேசசும்வரு மவர்நிலைமை துண்டெனவும் வாசிட்டம்
 பேசு மன்றே. (கஅ)

கும்பகத்தி னின்றிய பரவெளியைக் காண்பலெனக்
 கூறு வாயேற
 நம்பதியி னிறுவியுணா தறபோத மங்கிலலைச
 சகல மிலலாக்
 கம்பிதமா மகனந்தப் பரவெளியைக் காணறிவு
 காணீ மாட்டா
 வம்பரிச தாய்நின்றங் கறிவெனென்ற றறபோத
 மடங்கா தந்தோ. (கக)

அப்போதந் தீனையடக்க வுன்னுலே யாகாநல்
 லருளைச் சாரி
 னெப்போது மடங்கியறி வாயிலகு மதனாலே
 யிறைவைக் காண்பாய்
 துப்பேறக் * குறங்குகுத்தி யுடன்மறந்த தாயநீனையிற்
 றுயில்வா ராபோ
 லொப்பாத வளியோகி லறிவான வாநந்த
 வீறக்க மின்றே. (உ௦)

அணிமாதி யட்டசித்தி யதிவளவென் றுயர்த்துளவையே
 லதனான் மோகம்

பணியாதோ ருருமறைததோ ருருக்காட்ட லாதார
 பதுமந தோறு
 மணியரவு போலேறி யொன்றிழிய வொன்றடைதன்
 மாயை யாக்கை
 நணுகனன வாதிபுறல காண்டலா லெக்காலு
 நலனா காடே.

(2க)

கருவிகளை நியதிசெய்து திருவருளாற ற்ணையறியுங்
 கருததை நீததக்
 கருவிகளிற பிராணனையு மனதினையுங் கனவாதை
 புரிநது மேலே
 மருவுபிர மத்துனையி னீறுததிபதின் மறையிலறி
 வாக வென்றும்
 நிருமலசம் பூரணவெள் ளிடையாக நிறுவொரு
 சமாதி யாமோ.

(2உ)

கரிசுளள சடத்தையுறிற் சட்டமயமன் றருண்மயமாக
 காண்ப துண்டோ
 புரியநீ துயர்க்கரும யோகததாற் பொலிசடமாம்
 விநது நாத்
 தரிசனமன் றதிகமில் யவைசத்த மாயைவயின்
 சனித்த தாகும்
 பெரியபொரு ளவைபென்று பேசிறசித் தாநதங்கள்
 பிழையென்றோவோ.

(2ங்)

தக்காரற் றுறுபோத மொடுக்காது வாயுவினைத

தடைசெய் டார்க்கந்

திக்கோடந் தரமுமுது மறையவிழி மூடாது

தினாளைப் பார்போ

லெக்காலு மொவவாதந் நிலைவிட்ட பின்சகல

மெழவே செய்து

முக்காடிட் றெங்குமுறை கருவியுளே மறைத்துமுற்போன்

மூடா நிற்கும்.

(உச)

கண்ணிமையா நாட்டமுறல் கருததையொரு தானததிற

கருத வைத்துப்

பண்ணன்முத லத்தனையு மனமிறவா நனவாமுற

பகர்போ தந்தா

னெண்ணமதை மொடுக்கிடவு மதையெண்ண மொடுக்கிடவு

மியைவ தன்றால்

விண்ணெனவே பொன்னோடுந் துக்கற்று விகறபொருவ

நிறகி லாகும்.

(உரு)

இன்னணிநிற் பதுதானே பெழின்ஞான சிவயோக

மென்பார் நீத்தோ

பன்னெடுநா ளிருக்குதுமென் றடையோகப படுகுழியுட்

படுத்த தற்காய்த்

தின்னுமருத் துண்டிமுலவ தெலலாம்னீ ணிச்சைசுடை

சிவஞா னிக்கெந்

நன்னலமு மெண்சித்தி முத்திகளு முளவருளா

னனிதோர் வாயே.

(உசு)

தற்போத மிரியாதே லுட்டுறவு சார்வதிலைச்

சாரா யோகி

பொற்பாய துறவியிலே நீயந்த யோகத்தைப்

பொருந்திப் பினனர்

நற்பாதை படைஞவென்ன நதிபபையே லபக்குவர்க

ண்டு வானஞ்

சிறபரமன் விதித்தனோ பானமது வதினிறகிற

றோவ தெநாள.

(உ௭)

இச்சனனம போய்மீண்டு வருசனனந் தனின்ஞான

மேயதி பிச்சு

ழிச்சையிற நிறபலெனி னிம்மதியன் றுண்டுகொலோ

வெளிபோ யிஞ்ஞான்

றச்சமற நிலலாது போதியெனின் விராந்தோடி

மாறறி லோர்கால

* வெச்செனவே தவறிவிழு வான்சுழலு மாறுடலை

மேனி மாய்வாய்.

(உ௮)

எழுசீர்க்கழிகெழிலியாசிரிய விருத்தம்.

அரியவிவ லுக் மாணிட யாக்கை

யழியுமுன் றுறவற மடைவென்

விரிமய னுகரிப பருவம தொழிந்தாம்

விருத்தமே விடுபொழு தென்னி

னரியுவர் வறழுங் கானல மீனை

நசையறத் துய்க்குவ லென்னாக்

* வெச்சென்றது:—ஆதகரணவோசை,

தினாகட லோமங் காப்பதொவ் விடுமித
தீழ்ப்புடை மழியையும் விடுதி.

(2௬)

மடமுடைப பாலை தனிலறி வின்மை
மருவிடுங் காணையின் மறாபபூந்
தடந்தம் பத்தார மயலவெறி யலைகுஞ்
சனாதனிற றுங்கிய குடும்ப
விடயத்தின் காப்பான் மெலிவுறு மிவறறுண்
மிழறிய பின்னிரண் டனையுந்
நிடமனத் தவரீத் திறையடி நாடுந்
திரனா வதையினிச சேராய்.

(௩௦)

இன்றுளர் நானே யிருப்பொன் றுகற
“கெனதுணி வுளவெலா மயக்க
மென்றறி முனையு வாலுள வாண
ளிறைவனைக் கருதா தொழியின
பின்றவ நோற்ப வருவதுண் டோவிப
பிழைநுழைக் குறுகா திதுநா
ளென்றடை யிருநதா னுந்துற வோம்பி
யிருநிட்டை தனிலுயர் வாயே.

(௩௧)

சொனவணங் குடும்பந் தொலைத்திவண் டானே
சுகத்தவ வேடமே பூண்டு
கனவெழில் குல்வ மடாலய மமைத்தக்
கருணையை நாடுவே னென்னின்

மனையற துறவு மிலாவிடை யாதி
வருநதுவை விடபழும் வாட்டும்
முனைநலோர் செயதா னென்னின் னோரு
முடிவினி னிவிரத்தியே நயந்தார.

(ந.உ)

கூரும்பினை தேனை கண்டினை யிழுதைக
கனியினை பமிழ்தினை பழித்த
வரும்பனா பேசு மருந்தியச சிவத்தை
யடைவது பெரியபே நென்னு
விருநதுற வுறுவா நுண்டெளி வுடையா
நோனையா தீழ்புடை மலத்தை
மருந்தென வயிறு மெறுழிபோ லபத்த
மாயையின போகமே துய்ப்பார.

(ந.ந)

மடமது வும்பற நெனவீனி யேயெவ்
மனைமகக டமனாயுந் துறப்பி
னிடம்பொரு ளேவற கெனசெய லாமென்
நிசைப்பையே லிரும்கி யுண்டு
படாபுரி வடியா ருண்டிவைக் கெலவாம்
பாரமார்த திகவரு ளுண்டு
மடமக ளுதரத் துனைத்திதி புரிநத
மகிமையை முறந்தறை யாதே.

(ந.ச)

துறவறத் தானார் திருவருண் ளானத்
துளக்கமற நிருப்பவுங் கண்டே
ஶுறுதியிட் டெனையத் துறவற மடையென்
றருளினென் னுகுமென் பாயேற்

செறியுழுட் செடியைக் களைநதள வதன்வேர்
தோநதரி யாததைக் கடுப்பப்
பொறியகல் விரத்தி யடைந்துமுட் றேவைப்
பொருநதிடாக் குறையின ரவனோ.

(௩௩)

வாசனை நூம்பூ பணியலங் காசம்
வனப்புறு தழுவணைப் படுக்கை
போசனப் பிரீதி யறுசுவை வேட்கை
புலையுண விலகரி யடைக்காய்
பேசுடு குறிசோ திடமுநத் துவம்னிண்
பேச்சதி சயம்பெரு நகைப்பின்
கோசையென் பவற்றை விரும்பினுட் றிறவாங்
கோங்குவ தன்றென வுணர்தி.

(௩௪)

சீடர்க ளீட்டந் தேசமோ டமயந்
திசைமதம் வருணனோ லாமை
பேடணை *யைம்பா தகமக வற்ற
மெதுவுமி லாநிவிாத தியினின்
ருடா னடியா ரயருப சரணை
யனைத்தையு மீசுராற் பணஞ்செய்
தீழலாக் கைகாட் டாங்குறிப் பதிலே
யிருப்பது துறவிக ணிலையால்.

(௩௫)

பாரமார்த் திகத்தே வொன்றையே யுளத்திற
பதித்துயுந் துறவியை யோம்பு
சீரிய சமுசா ரியும்பொறி யடையத்
திருவருள் கூட்டிடுங் கள்ளு

* ஐம்பாதகம்:—கொலை, எனவு, பொய், கள், காமம்.

ஓரமு தெனவுண் பாரருங் கலைசித்
தளப்பில் றொன்னினு மவரை
வாரவு வந்தார் பெறுநல னென்னே
மதியில் ராததினைய பாரோ

(ஙஅ)

வக்கிரநீருவிதழ்பவசனதண்டனம்

* பததியந தோநது சுகப்பட்ட மேறபை
பாகறகா யுணிலெனை யென்று
குத்திரம் பேசு கபடசன ஓசக
குணங்குக ணபபறை யடங்கு
சித்திர மாய்நாம் வலிததுது மெனையேற
சிறுகறு நிருவிசற பந்தா
நெத்ததேன மண்கு மெனும்வெறுப புவபின்
றுண்பதற குடன்பட வேண்டும்

(ஙக)

ஊனுடை யல்லாற பிணையொன்று மேறகா
வுபேட்சையா யுட்டெளி வோடு
நாணறத் தன்செயல விடுததவன் செயலாப
நயவுப சாநதியை யெய்தி
யாணவ நீலங் கடி நதருண் மயமா
பருந்துவ வருநதியே நிறறன்
மாணவர் கூடுந் திருவருட் டிறவு
மறறெலாங் கிடைநசை மயக்கே.

(ச௦)

* இக்கசையுளில் வருந்தாறபரியம்:—முந்திய செயயுளிற் சொறற
பள்ளுனருந் துவாணாக் குறித்தது.

மேய்த்துந்நவீல் மூலமல நிவர்த்தியிலார்

பேறுஞ்சபலம்,

எவ்வறங் களுக்கும் வியனற மாக
விப்பம்பிடு துறவறங் குறுகி
வவவிய மூல் மலங்கெடா தேகரு
மகூயம வந்துளா களுமுண்
டவவியல புடையா ரருங்கதி யடைதற
கருகான் ருபினுங் கடையிற
செவவுவிஞ் ஞான கலபிராபத தியினைச
சேருவ ரபலமெய தானே.

(சக)

சாஸ்திரபடனஞானசரதம்

கலிவிருத்தம்.

இவனித மிறைசொல வெழுநது சீடனுஞ்
செவவீவன வுணாகலைச் செலவர் தாமுமிவ
வுவவுடைத துறவையு ருத வுண்மையெற
கொவவுற வறைகென வுரைத்தன் மேயினான்.

(சஉ)

அன்னவ ரருங்கட வையம் பாட்டைசெம்
பொன்னிதி காத்திடு பூதம் போல்வொன்
றுன்னுவை வாயுறழ் வோதி லுள்ளொளி
மின்னுமோ'வினையது வேட்கை யார்ப்பரோ,

(சங)

வேடம தாலருள் விளங்கு மென்னினுப்
பாடம தாலுமே பவிக்கு மென்னலா
மூடமி லாயிதன் முகிவைத் தேதொனக்
கேடிவி யாரியன் கிளக்கி னுனரோ.

(சச)

சந்தீடன் வெளிப்பற்றகூற்றீ வினவல்.

கட்டுகா யுடையவெங் கருணைப் பண்ணவ
விட்டுள னுரைபடி வெளிப்பற நினையினி
யுட்டுற வடைகுவ ஓன்றன் ணளிகொடு
சிடனென் றுளெனச் சீடன் போற்றினான்.

(சரு)

போற்றிய பினரவன் போத நூற்பயின
நேற்றவா றுழலுந் தோது பிறப்பிறப
பாற்றிடு செயலுமில் லமல நாமெனச்
சாற்றிடு நிலைமையெத தகைமைத தென்றனன்.

(சசு)

முரண்த்வைந் கபடஞானகண்டனம்.

ஏசறு மைந்தகே ளிதுவு முன்சொன
வாசறு கபடசன் னாச வலன்ககள
பேசிடு கூற்றிநன் பெருக்கிக் கூறுவ
னீசெவி கொடுவென நிகழ்த்தன் மேயினான்.

(சஎ)

இறப்பொடு பிறப்பிலை யென்பர் கீரிநன்
மறப்பொடு நினைப்பிலா வஸ்து வாயொரு
குறிப்பற நிற்பினெக் கும்பொய் யாயிடு
னறக்கடை போந்தவ ரறை*கொற ரோலதாம்.

(சஅ)

அமலம தேற்பசித் தசனந் துவ்வுமோ
நிமிரம துட்கருள் சேர்பு நிறகுமோ
வெமதுட னெந்தவென் றிரங்கி வாடுமோ
குமரமும் விருத்தமுங் கொண்டு வீயுமோ.

(சசு)

* கொற்றோல்:—பயினைத்தொல்.

௧௩

பரிபூரணந்தபோதம்.

பீமணம் போக்கவார் ஸாங்கிப் பெய்யுமோ
காமநோய் பாறம்ங் கைதோள புலகுமோ
நாமரு பங்களை நணுகி நிற்குமோ
வோமெனி லமலமெங் கொவவு மன்ஸுமயே.

(௫௦)

ஈழுசோக்கழிநெடிவடியாசீரியவிருததம்

இத்தவு பாதிக ளனைத்துமெற கிலையவி
ரிரயியின் சன்னிதி மமைலாபோ
லெந்தன பேதசன் னிதிமா யாசகி
தற்குள வென்றிறுத திடுவாரோ
லநதவெய்யோனுறழந தொன்றினுந் தாககந
வலங்கிட லவர்மாட் டிளவாயின
புதவு டம்பினி லேகொளி கொடுசுடிற்
பாதையு ருநில வேண்டிமரோ.

(௫௧)

கொள்ளிகொண் டேசுடு கொன்றுயர் கூாவது
குறசித பாசன கோசரீமா
மொள்ளிய பிரமம தென்னுநா மன்றென
வோதுவீ றென்னினவ வுயிராக
வுள்ளவ ரல்லதப் பிரமம தாகா
ருண்டெனின் வெள்ளறி வாளருமே
யெள்ளுவ ரிம்மதி யகந்தைபென் றுமங்
னெண்ணுறு சண்டனு நகைத்திடுமால்

(௫௨)

இம்முறை நெடிக்குநர் மரிக்கிலம் மறல்விளித்.
திரும்பொரு ளாமுமைத் தன்முக்கிலே.

மம்மரி லுமக்கொர லநதையு மீன்றுழுன்
 வாய்மையி லாதது நாமெனவே
 விம்மிய வகநதைபொய் சொனவுயிர்க் கேயிவண்
 வெய்துற னவுகுது மென்றிடுபோ
 தும்முன றனையநீ வன்றுகொண் டேபட
 ருறுவது மவாமாட் டழகாமால. (௫௩)

ஒபபுறு ததவவி சாரமி லாதவ
 ரோதிய வணமெளி துவலவாரோற
 செபபிய வகநதைபொய் யுடைமைகொண் டந்தகன்
 நீராவைய யடைகுவ ருணாநதாரதா
 மெபபடி நரகடை வாரடை யாமான
 வியம்பிடு வாரொன்றி சொனவணமே
 துபபொடு ததவவி சாரம டைநதருட
 டேவெளி கண்டவா துனியிலதே. (௫௪)

அநதவி சாரநல லரம்பையை யுரித்தத.
 னகத்தெழு தண்டினை தரிசித்தலபோற
 பநதந ளிமுழுதுங் கழறறியுண் ணின்றவொர்
 பரம்பொரு ளினைபறிந் துயமினென
 வுநதம றையறையு மனுபவ மிலரிதை
 யடைவொடு சொல்லே விசாரமெனி
 னெநதவி தமமையுஞ் சருக்கரைச் சொல்லுது
 மினிக்குமோ வாகலின் வெறுங்கூறறே. (௫௫)

தரவுக்கொச்சககலிப்பா.

கொள்ளிகொடு சுடுவதெது கொள்ளிச்சூ டேற்பதெது
 கொள்ளியென விருந்ததெது கூறரிய வதுவென்னிற

கள்ளமிலா வத்துவுக்குக் தண்டமின்மை சொலற்கொவ்வுங்
கள்ளவுயிர்க் கோதவொருங் காலுமமை யாதகனே. (௬௬)

பொன்றானே பணியாக விருப்பதென்று புக்றலுண்டேற
குன்றாத வப்பணிதாங் குகைவாயிட் டுருக்காதப்
பொன்றானே யாகுங்கொல புகலபணிதிப் பெயர்போங்கால்
நன்றாநா முருக்கிவிட்டோ மெனுநினைவா னகைபோங்கொல.

பணிதியென்ப தேயிலலைப் பசும்பொன்னே யிருப்பதெனின்
ஹுணிவுநவி லிககதைபுந் தோன்றிடவோ ரிடனன்றால்
சுணிதமிலா வம்மௌனக் கடைகாணில விகாரமுண்டோ
தணிவுடைமைதான்காணி னசத்திபததி லசததியமே (௬௮)

அலல்கடிவோய் பொன்னலறகுந் தீதினுக்கு மாங்கடுபப்
மலம்விரவு தறபோத மாய்ந்திடுவா னத்துவிதஞ்
சொலுமீறையா கமமுடிவு துளக்கமுள ஞானிகட்கு
நலனையுமஞ் ஞானிகட்கு நடலையையு நலகியதே. (௬௯)

* முதலூல்கண் முடிவுணரார் தத்தநினைப் பின்படிபன்
† மதமாக விரியவந்த மானூல்க ளிருந்தனபோற
சதமான வறிவிலிக டந்திசைக்காக் கிங்கெடற்குந்
நதமான வனுபூதி ஞானிகள்வாக் கிருந்ததுவே. (௭௦)

இதுபுனாய வெல்லாநீ யாம்பிரம மெனச்சூர
பதுமனுக்கு வெள்ளிசொலப் பவமறங்க ளெண்ணுனாய்ச

* முதலூல்கள் — ஈசர்வாக்காகிய வேதமும், ஆகமமும்.

† மதங்களின் பகுதிகளை:—இந்நூலாசிரியரருளியசுவஞானதேசிகம்
எ-வதுசமயங்களைக்குறித்த வியாசத்தில் தென்னிதாய்த்தெளியலாம்.

சதமகனா தியர்க்கிடர்தான் றந்தவனா றிருவிளிந்த
விதமிவரு மகாதைதொலி வேட்கைநெறி திரிந்தவிவா. (சுக)

அசஞா பதுமனஞெல லமரர்கடம் பனகமைபொறு
தசசோக வததுவிதந் தீனையகநதை வழிக்காக்கிப்
பொச்சாப்பாற பொறிதுறந்து போனதுபோ லிவாபிறர்செய
யசசுறுததல காண்டாத்தவ வததுவிதஞ் சொலியவிவா. ( )

வஞ்சிவிருத்தம.

இவ்வ கந்தையி லேபிரா
னவவி யதத மடைநதுஞா
வவவு தேகி வயநகலாற
றெவவர் நாத்திகஞ் சேருமால (சுக)

நாஞ்சொன் ஞான நாத்தாநதுக
காஞ்சொ லனறேலஃ தனறென
* வேன்சொ லான்கொலா னெனபந்,
னாஞ்சொன் ஞாயந் நடட்டரோ. (சுக)

மன்ற லாற்று மனாளை
யன்ற யறபுணர்ந தங்குருந்
தொன்றை யீனவ தும்பிரான்
றன்றொ ழிறறிந் தானரோ (சுக)

அக்தி றத்தையங் கீகரித்
தொததுக் கொளளினீ ரோதலு
மொத்துக் கொளளுமிவ வுண்மைபாற
• கத்தன் சம்மதங் காண்பிரால. (சுக)

விரும்பி நீரமீர் தவவவினைப்
பெருங்குழாநதழை பிறறறமேற
றரும்ப லன்றாத தாணுவா
மருமபி ரான்புரி வானரோ.

(சுஎ)

கலிவிருத்தம்.

என்றோதுதி யினுமன்னவ ரியலபானதை யறையே
மொன்றேயெனு முடிபானதை யுணர்முர னாலே
நன்றாயசு கருமங்களை நணுகாவிதி கூறிப
பொன்றாவிழை வாலேமறம் போகாவினை புரிவார்.

(சுஅ)

ராயுஞ்சிய றணிலேயிவ ரிருச்செங்குகய மிலராய
மாயந்தர மளவேற்புழி மழாராமனை யின்றான்
வீயும்படி. செயதாராயன் போலுங்கக முளராய
மேயனீசொன விலலநதுற விலலாததுள் விழுவார்.

(சுசு)

கரவொண்மதி மகனேயிவர் ஈனையும்புலை மலமுத
திருமுண்பவா தமையுதிமிர் சீவக்கொலை ஞாயு
முரனின்றிழி ப்பாசங்களை யுனிவாமூரா தமையும்
பரததிர மனுவிறகெடு பதராகநீ மதியே.

(எ0)

அருளுஞ்ஞெனி னருளாளரை யற்றமொரு புதுமை
புரிகென்றிழி னதுதித்தென வெள்ளித்திரி புலனந

* காழ்என்பது —கழ்என்று குறுகிற்று. காழ்.—விறை.

† மாமிசம் மலம் மூத்திரம் இவைகளைக், காயகற்பமெனவருந்து
பவொன இங்கே பொருளாம்.

‡ பாசம்.—பிசாசம்.

துறவறவிளக்கம்.

ருள்

23237

தரவந்தபி னினியென்செய வென்னுஞ்சக சாலத்
திருடன்றனை மதியாதுயா தெளிதாழிய சுதனே. (எக)

ஏறும்வெறி வடியுண்டவ ரெவணேகினு மவர்வாய்
நாறுந்திற மொளியாதது போலுநதிரு ஞானப்
பேறுண்டென ரேன்றுங்குக் பெருமானடி யார்பார்
கூறுநதிர னறிவோயவர் கூறுறுக்கரி தெவனே. (எஉ)

அயலார்புரி யஞ்ஞெதுமெய் யருளாளரை யணுகா
துயாவானொன நாவுக்கர சுடைமான்மிய சரிதம்
வெயிலபோலுள கோரக்கர்கை வீசேதியின் வெட்டாற
றுயனோதுமு ருவல்லமன ஹநீமைபு முளவே. (எங)

உட்டுருவின்மானவு.

வெண்டனையான்வநத தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மாசிகநத பேரறிவான் மலகுமருட் பானுவெனா
தேசிகன்பொய் மெயபிரண்டிந தேரவிவவா ரேதிடலும்
பாசமக லுட்டுறவாற பண்ணுபதி நிட்டைநிலம்
பேசியருள கென்னுமகன் பெறறியுணர்ந் தாடுமிறை. (எச)
தேகததை யுளபபடி தொந்துநீங் கிறபுறம்பு
தாகிடுமைம் புதத்தின் காரியமோ னாயைநதும்
மோசப்பொய் யேடணையோர் மூன்றுநிமிர் நாடிபத்து
மேகக்கண் டெகொளலா மென்புரிவுக் காமதலீய. (எடு)

* பதிரிடையென்றதனால், பசரிட்டை, பாசரிட்டைகளுமுண்டு
அவைகட்கெல்லா மேலானது இப்பதிரிடையெனறும் இங்ஙன
முணரற்பாற்று.

காதுமுத லிந்தியமோனாநதினையுங் காண்டேகின்
ஐதைமுத லேந்துஞ்செய் யிந்திரிய மோனாந்தும்
பூதியமும் வாக்குவிட யங்களுமே பொன்றுமன
மாதிரான் காய்ந்தகலின் வாக்காதி நான்குமறும். (௭௬)

முக்குணங்க டோந்தகலின் பூமலச்சு பாவம்போ
மக்கணமி தாநிதகன் மஞ்சீவி யாததறா
பொக்கமெனப போம்பியதி காலமிவை போயபின்னர்ப்
பக்குவவான் மாநுகராப பண்பணந்து நிறகுமன்றே. (௭௭)

அச்சமய மிச்சாநா னக்கிரியை யாடாது
மிச்சைபெனப போங்கலாதி மேலவறறைத் தூண்டுவிதத
வுச்சித்மாநு சுதததத்வ மோனாந்து நீங்குமவ
னிச்சலன மன்றியங்கப ப்ராணனொன்று நின்றிடுமால. (௭௮)

அவ்வாடி தன்னையுள்ள வாறறிநது நீங்கிடினம்ற்
றெவவாயு வுந்துஞ்சு மேங்கசபை நாதமும்போ
மவவாயு வையறிநது சித்தேதா'னச்சித்திற
சிவ்வாறென நேகாட்டி நின்றதந்'ளென்றறியே. (௭௯)

நீயறியு மவ்வாறளி னீனிறகி லவ்வாயு
போபூடையும் போதமலம் பொய்த்திடும்பின் போதையுள
மேயநலின் பூந்துய்த்து வீடுபெத்தத் தூம்விலங்கா
னோபசிவத் தோடணவி நிறறல்பர முத்தியரோ. (௮௦)

* செய்யீந்திரியம்:—கருமேந்திரியம்.

† வாக்குவிடயங்கள்:—வசனாகியைத் தும்.

‡ மூலச்சபாவம்.—மூலப்பிரீதிருதி.

நீமலஞான நீட்டானுபல சியதி.

கவிநிலைத்துறை

காட்டு மவ்வரு டனீனை நோக்கினுங் காணும்
வீட்டு வததுவை நாமென வுள்ளினும் வேறு
நாட்டி முன்னினு மிரண்டறு மைக்கிய நனுகா
திட்ட மாந*திரி புடிசெடுத்த துண்மையை யெய்தாய். (அக)

தன்னைத் தானறி யாப்ட்பதங் கேவல சகலந
துன்னல் போறசிவ திசையினு முண்டவை சொல்லிற
றன்னைத் தானறிந திட்டபின் ரேன்றருட காட்சி
தன்னை யேழுத்திச் சகலமேன் பாரருட சான்றா. (அஉ)

அந்த மாச்சக லங்கமுன் நேயநன் ரேனதும்
நிநதை தீர்ப்பொ பொகினைக் கேவல நிலையென்
றிநது ஞானிகண் மிழறறுவ ரிவவிரண் டையுநீத
தநத மாஞ்சுகா தீதகத தமுறலே யைக்கம. (அங)

இனைய வாறரு டன்னைமுன் னீட்டுற லின் றுன
மனதி னுலறி வேனெனி னம்மன மறதி
நினைவு நாயுள காண்டதை நினைவுறு யதனா
கனவி னுங்கணு ருவதைக் கருதவொண் னாதால. (அச)

அறப மாமுயிர்ப் போதமு மதிலெழு மனமு
மொற்க மானமே லெழும்பர வுணர்வதை யுணரு

* திரிபுடி — ஞாதரு, ஞானம, ஞேயம். அருத்தம் — ஊண்பான,
காட்சி, காட்சிப்பொருள். * பதம் — காலம்.

மொழ்க் மாகநீ யொகெத்திட வுன்னினுன் னீழலைப்
பொறகை யானமணல போடமேறைப்பது பொருவும். (அடு)
கண்ணைப் போலுள நீசுவ மாம்பிறை காண்கத்
திண்ணப் பேரருள் விரலைமுன் லாகுகொடு தெரிசி
யெண்ணெய்த தாறையொத துடை விடா வவவரு ஞ்னனுள
விண்ணைப் போனிலை கொண்டுள புறஞ்செல வேண்டாம். ( )

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

நிகழ்த்து மாறுநீ தத்துவ நியதி செய்துன துணர்வுதான்
செகுத்தி டாதுசெ குக்குமோர் திரத்தி னிறபதே யபபெரும்
பகததூ ஞ்வசத் தாவதாம் படரு மநதகா ரத்தையொத
தகததை நீங்கிடு நிலைமையஃ தாவ தனறெனத தேர்வையே
உணர்வி றநததே முததியென் றேறதின மூசசையு றககமு
முணர்வின் மாக்கதி யாகலா மூக மறறபா டாணமொத
துணர்வி றப்பதே முததியென் றுணாசெய் வாதம தாகுமீ
துணர்வி வேகிகள கொண்டபே ருணாவ தாங்கொலோவன்மையே
நனவும் பளளியு ண்ணுறா நாப்ப னாகவொன றுள்ளதோ
வெனனி னாவிழ் லரிசியு மேற வெந்தழி கூழுமன்
நனம்வி ளங்குற தன்னவே யமல நிடைய லங்குமீ
தெனது நாடுனெனல் வெநதுசித தேறு வாரகத துண்டரோ.

அக்க நோக்குளன் பானல வறிதி கண்படை கொண்டுளான்
பக்க னித்திரா பாரிநு பண்பு நந்திய *நாப்பணத்

* நாப்பண்:—நடு. இங்கே மத்தியாலவஸ்தையாகிய சுத்தாவஸ்தை
யென்றும், இதைத்தானே நனவிற்கு முத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

தொக்கு கத்திலவிழாதருட் பே விண்ணெனத் தானிறீஇ
யெக்க ணுங்கலந துளளதா யிலகி னுநழிக் காணரோ. (சூ0)
பநத மாகிய திசையிலே பரததை பேமறந துகத்திலே
சொநத மாகவே நிறநலபொற சுதத மா*முயிர வீட்டினு .
நிநதை சாலக நினைவுதா னீநகிப பேரநுள் வசத்ததாச
சுநத தததுநின் நீட்டலே சசசி தாநநத வாழ்ககையே. (சூக)
பாநதத தெல்லாம் பர்பர பரம தாகவே தோன்றுதும்
பாநதத தன்னிஜ மதுவலாற பரமெ னச்சொல வாயிலைப
பாநதது நீயஸ்தச சேசொப பரம சறகுந சொலமகன
பாநதது பறகிய லாமனோ பண்ணு பாயமுங் கூறென் றுன்.

உபாயநிஷ்டை விவரணம்.

ஓ கவிநிலைததறை.

முறறுணர்வை நாடுமத லாயதனைக் கேட்டிமல
மூலவுடலைப்
பற்றியுள தன்னையுஞ்சு கத்தையும்வே நென்றுசொளும்
பண்பையெருக்கி
நறறலைமை யுள்ளவது வென்றுணர்வி சாரமங்
•னண்ணுமேன்மீன
மற்றநிலை கூடுமத லுலரிய நிட்டையுறு
மற்றமிலேபே. (சூங)

* உயர்வீடு — ஜீவன்முக்தி.

ஓ இச்செய்யுளிற், கூவினங்கனியான கடைச்சொத்தேமா - புளி
மாவென்று இரண்டு சேராகப் பிரிக்கப்படுவதாயின் அங்ஙனம் அறு
சேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியருத்தமென்றும்.

UNIVERSAL PRADEHYA

தன்செயலவி இத்தொருசி வன்செயல்பா வித்திடினுஞ்
சாரும்துதான்,

புன்செயலவி டாதவிச்சை யாறபகிர்மு கத்திலலை
புத்தியைமறித

தினசிவநந நீநெஞ்சளி யிருபத்தென வந்தர்முகத்
தெண்ணெயநடைபோல

வன்செயல்பி றங்கிடவே நிறபினும னேலயசன்
மார்க்கமுறுமே, (சுச)

நாதனைய போதநுவ னூலகளினுங் கேள்வியினு

மென்றுமனதைக்

கோதறவே வைக்கினுங்கு கேசனுடை நாமமனுக்

கொண்டுருக்குளே

தீநிதியாயம்:—தகராலவரகசியமெனனு நூலில் தெற்றெனப்
புலப்படும்.

* குகேசனுடைய நாமமனுதென்றது - சடாக்ஷரமென்கிற ஆறெ
ழுத்த. இதனமகத்துவம் விளவகுமாறு பரமேச்சரா பரமேச்சரிக
கருளினதாவது:—ஸ்ரீகந்தபுராணம் “நன்முக மிருமூன் றுண்டா ன
மக்கவை தாமே கந்தன்—றன்முக மாகி யுற்ற தாரகப் பிரஹ்மாகி—
மூன்மொழி கின்ற கந்தம் மூவிரண் டெழுத்து மொன்ற - யுன்மக
னமத் தோரா நெழுத்தென வுற்ற வன்றே. ஆதலி னமது சத்தி
யறுமுக ணவ்னும் யாரும் - பேதக மன்றா நம்போற் பிரிவிலன் யா
ண்டு நின்ற - னேதமில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான்
சேரும் - போதமு மழிவில் வீடும் போற்றினர் கருள வல்லான்”
என்று.

போதறச்செ பிக்கினுமோ டுரைதெழுத்தை யாடினுமப்
போதமொருகாற
சாதலுறும் பாவமறுஞ் சத்திய டுசன் மாக்கநிலை
தானமையுமே.

காமியமி லாதுகுரு தெய்வமடி யானெனவே,
காணுருக்களைச்
சாமியெனு ரிட்களப ராபரமெ னாகருதிச்
சந்ததமுநன்
னேமொடு பூசனைபு ரிந்திடி டுடகுமன
னோமைகுறும்
நாமியைபு ணாநதபடி சொல்லினமெ னப்பதி
நவின்றனனரோ.

சுச்சீடன் கூவானுபூதி யடைதல்

அறுசொக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருததம்.

இம்மொழி யெலாமா னுக்க னிருசெவிப் புழையுள் வாங்கி
யம்மநான் பிழைத்தே னிந்த வகன்மயல வாரிநீநதிச [நேன்
செம்மைசேர் பொருளைக் காண்டேன் றிருவரு ளாக்கம் பெற்
மம்மரி லானிக் கோமான் னாணருட் டகவா லென்றான்." ()

† ஐந்தெழுத்தெனறது —சிவபஞ்சாக்ஷரம். இஃது. மூன்று வேத
ங்களி னுடுவெயுள்ளது. வீவரம். வேதங்களுள்ள இருக்கு, ஏஜார்,
சாமம் என்ற மூன்றுஞ் சிறந்தவை. அதர்வணவேதம் இவற்றுளடங்
கும். அவ்வேதம்மூன்றுள் நடுவெயுள்ள எஜாவேதம் ஏழுகாண்ட
மாயுள்ளது. அவ்வேழுள்ளே நடுக்காண்டத்தநடுவாயுள்ளது “மூருத்
திரம்” என்றமந்திரம். அதனடுவெயுள்ளது சிவபஞ்சாக்ஷரம் என்றும்.

‡ சன்மார்க்க மென்றதனால்; தாசமார்க்கும், புத்திரமார்க்கும், சக
மார்க்கமென்ற மூன்றனுக்கு மேலாகிய ஞானநெறியென்றும் அது
சத்திய சன்மார்க்க மென்னலால் சதாசாரமாகிய சந்தாரியவாத
வுண்மை குறித்ததென்றே இவ்வனம் பொருள்கொள்ளற்பாற்ற.

வலிதிலெண் ணகியைக் க்ராதம் வலிகுமா நெனைக்கிஞ் சித்தம்
விலகொண வணம்பொ திததிம் மிகைச்சமு சாரபந்த
வலையெலாந தமிழது காதத மாணிமுற கென்கைம் மாநென
நிலகருட குரவன் ருட்க ணிறைஞ்சினன் சீடன மாதோ. ()

ஆரியன சீடன் றன்னை யகங்கனி கூர நோக்கிச
சீரிய வாசி கூறிச சிவச்சலாஞ் செயத பின்னர்
நீரமர் சலச பன்ன நீரமற நிரண்டு பேரும்
பூரண நிலையி லென்றும் பொருநதியுந் தார்கண் மாதோ ()

வாழ்த்து

விழுமிய பொருளாய் நாளும் விரிகுக்க கடவுள வாழ்க
குழுமிய தொழும்பா வாழக குருவுடன் சீடா வாழக
தொழுகுவத் தவர்கள வாழக துகளறு தவங்கள் வாழ்க
வழுவறு மறையு மாக மமுஞ்சொற்ற முடிவு வாழ்க. (க00)
கட்டளைக்கலித்துறை.

அசனக் குழிசியு மாடகப் பேழையு மேயணங்காய்
விசனித் தலைபவாக் காணையைக் கூறுமிம மேன்முறையு
நிசநட் புடனிதைக் கேட்பரு மோது நிபுணர்களும்
வசனித்த பேரும் வரைநிட்டி. வன்பரும் வாழியவே. (க0க)
சிந்தையு ணின்று குகேச்சுர நாடந் திகழவுள்ள
வெநதை யருள்கொடு செய்தவிந நான்முடி விறகுக்கலி
யைந்து சகத்திரர் தன்னி விரண்டக லாயனத்தில
வந்த விஜய தசமியுந் தாலாயும வாழியவே. (க0உ)

உ- வது துறவறவிளக்கம் முறறிற்று.

ஆ பாயிரமுட்பட திருச்செய்யுள் உஉ0.

பரிபூரணந்தபோதம்

சம்பூரணம்.

குமரகுருகோயின் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்

பரிபூரணந்தபோத்தி

கருகன்மொழிகட்குரையகராதி

அ

அகத்தை=உள்ளத்தை. (உணர்
 அகநதை=அகங்காரம் [வை)
 அகவற்றம்=உள்ளச்சம்.
 அகனமயல=விரிந்தமயக்கம்.
 அகைத்தல=அறுத்தல.
 அகோசரம் = அறியொணுமை,
 காணப்படாமை
 அககணம்=அந்தக்ஷணம்
 அககநோகருளன் =கணபாவை
 அங்கம்=உடம்பு. [யுடையவன்.
 அங்கி=அககினி.
 அங்கிசம்=அம்சம். (பங்கு)
 அங்குரம்=முளை
 அசங்கம்=ஏகம்.
 அசஞ்சலம்=அசைவற்றது.
 அசத்தியம்=பொய்
 அசத்து=சத்தலலாதது. ஆனமா
 வலலாதஜடம். பரசம்.
 அசனக்குழிசு=சோற்றுப்பாளை
 அசனம்=சோறு.
 அசிந்து=அறிவிலலாதஜடம், பா
 சம். (அஞ்ஞானம்)
 அசுசுதன்=விஷ்ணு.
 அச்சுரீததல்=பயமுறுத்தல்
 அஞா=துன்பம்,

அடிகள்=குரு

அடைக்காய=பாககு(தாமபூலம்)
 அடைவு=ஒழுங்கு
 அணங்கு=தெய்வம்
 அணு=உயிர். (ஆனமா)
 அநிரத்தல=சொல்லல
 அநீதம்=மேறப்பட்டது
 அது=அந்தப்பிரமம்
 அந்தகன்=யமன
 அந்தரம்=ஆகாசம். முடிவு
 அந்தரானம்=உள்ளானம் [கதி
 அபினை=அபினை அபினை
 அபேத=பேதமில்லாத
 அபு=தண்ணீர்
 அபபோல=அதுபோல
 அமயம்=காலம். [றது.
 அமலம்=அழகினமை, மலமற
 அமுதம்=முகதி மோகநம்
 அம்பரிசு=அழகியருணம்
 அம்பாட்டை=அநீகியவழி
 அம்ம=வியப்பிடைக்கொல
 அயா=செய்கின்ற
 அயாதிரியம்=சுழுத்தி யுணாவும்
 நங்கிய நான்காமவஸதை
 அயற்புணாந்து=அயலிற்புணாந்
 அரணி=திக்கடைக்கோல, [து

அரந்தை=துன்பம்
 அரமபை=வாழை
 அரனூல்=சைவாகரம்
 அரி=ஹரி=விஷ்ணு. [ணி
 அருங்கடலை = அருமையானவ
 அருட்காட்சி=அருட்டரிசனம்
 அருட்டயா=கருபையாகியதயவு
 அருத்தம்=பொன்
 அலகை=பேய
 அலங்கிடல=பிரகாசித்தல
 அலந்தை=துன்பம்
 அலல்=அல்லல. துன்பம்
 அல—இரவு
 அலலமன்=அல்லமாப்பிரபு
 அவிதல்=கெடுத்தல்
 அவித்தியாகதம்=அஞ்ஞானவுக்
 அவியா=ஒளிசெய்கின்ற. [கிரம.
 அவ்வியத்தம்=மறைவு
 அழல்=குடி. தி.
 அழுங்கல=கெடுத்தல்
 அளப்பிலா=அளவில்லாத
 அழக்கடை=மிகவுங்கடையி
 அறவோர்=முனிவர்
 அறிதி=அறிவாய்க!
 அறிபுறிவு=அறிவின் தவணர்வு
 அறிவாளா = ஜீவன்முத்தர்கள்,
 ஞாதாக்கள்
 அறிவிலிகள்=ஞானமில்லாதவர்
 [கள்
 அறிவுநிமிர்=ஞானம்வளர்ந்த.
 அறசுவை=உவர்ப்பு, கார்ப்பு,
 கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு,
 புளிப்பு,

அறுதி=முடிவு
 அறைதல்=சொல்லல்
 அறறம்=அச்சம், சேராவு
 அற்று=போல. [மை
 அனகம்=பாவமின்மை, மாசின
 அனம்=அனனம். (சோறு)
 அனாதி=ஆதிகருமநினைவு, எக்
 காலமுள்ளது.
 அனுபூதி=சுவானுபூதி
 ம=எல்லாம்
 அனமை=அலலாமை இல்லை
 அன்று=அலல
 அனன்=போல
 அன்னம்=அவலிதம்
 அன்னவா } அவர்கள்
 ி

ஆ
 ஆகமத்திறு=ஆகமார்த்தம்
 ஆகாமியமானி=ஆகாமியம், கரு
 சிதம், பிரார்த்தமென்ற மூன்
 றம்.
 ஆகாமியம்=புதியவினை
 ஆகுநகொல்=ஆகுமோ?
 ஆகமம்=செலவம்
 ஆகமை=உடம்பு
 ஆசன்கை=சந்தேகம்
 ஆசிகுறி=ஆசைவதித்தி
 ஆசை=குற்றம்
 ஆஞ்சொலன்றேல் = ஆகாதவது
 னமாயிருக்குமாயின்.
 ஆடகப்பேழை=திரவியப்பெட்டி
 ஆடுமிறை=ஆசிரியன்சொல்லுகி
 [யுள்

ஆணவநீலம்=ஆணவமல இருள்

ஆணவம்=ஆணவமலம்

ஆணை=உணமை

ஆண்டு=அவ்விடம்

• ஆதன=குரு. ஜீவன்

ஆததாழ்=உரியதளிர் (பேரது

மானதழைவு)

ஆப்தர்=பெரியோர்

ஆயனத்தில=வருஷத்தில

ஆரணம்=வேதம்

ஆரியன்=குரு

ஆதல=அனுபூவிததல்

ஆப்பு=பந்தம்

ஆவரிதது=மறைத்து

ஆறறல=செய்தல. நிலையுடைமை.

ஆற்றிடுசெயல=செய்கின்றதொ

ஆற்றமம்=ஆன்மா. [ழில்

ஆனியில=கேடிலலாத

ஆன்ற=மாட்சிமைப்பட்ட

இ

இக்கதை=இந்தச்சொல்

இக்கு=இகஷு கரும்பு

இசைத்தல=சொல்லல்

இஞ்சி=மதில்

இடன்=இடம்

இடை=இடம். (எழாம்வேற்று

கடியுறுபு)

இத்துணை=இவ்வளவு

இந்தியம்=இந்திரியம்

இம்பா=இம்மீ. (இவ்விடம்)

இயங்க=நடக்க

இரண்டகல=இரண்டகல

இரவி=சூரியன்

இரிதல்=கெடுதல்

இருக்குதுமென்று = இருப்போ

மென்று

இருநிட்டை=பெரியநிட்டை

இருந்தறவு=பெரியதறவு

இருவினை=நல்வினை தீவினை

இலகரி=மஸ்து. (மஸ்துள்ளவை

இலக்கணம்=இலக்கணம். [கள

இலங்கல=ஒளிசெய்தல

இலதை = இல்லாததை, பொய்

யாயிருப்பதை

இல்=இல்லாத. வீடு

இலலம்=இலலமும்

இவண்=இவ்விடம்

இழுது=தித்திப்பு

இழைத்தல=செய்தல்

இற=கெட

இறுது=கெடாது

இறுதி=மரணம்

இறுத்தல்=சொல்லல்

இறைஞ்சினன்=வணங்கினன்

இறை

இறைவன் } கடவுள். குரு

இறபுலம்=வீட்டினிடம்

இனைய=இவ்விதமான. [கோசம்

இன்பமயகோசம் = ஆந்தமய

இன்பம் } ஆந்தம், மகிழ்ச்சி,

இன்பு } மோக்ஷாதம்

இன்மை=இல்லாமை

இன்மைகாண=ஒழியாத

இன்றுகொல்=இல்லையோ?

இன்னணம் } இந்தப்பிரகாரம்?

இன்னவாறு } இந்தப்பிரகாரம்?

இனனா= துன்பம்.
இன்னேறும்=இனிமைமயிதூத
இன்னோசை=செஷிக்கினிய வா
ததியம்

௪
ஈடு=சமாண்ய
ஈட்டம்=கூட்டம்
ஈட்டல்=சமபாதிததல
ஈதனைய=இதுபோன்ற
ஈரம்=அன்பு, கிருபை
ஈறு=முடிவு
ஈனுவது=பெறுவது
ஈனருரை=பெற்றவரை

௨
உகம்=உலகம். (பூமி)
உகளம்=இரண்டி
உச்சம்=உயாச்சி
உருற்றல்=செய்தல்
உட்டெளிவு=உள்ளத்தெளிவு
உணமிகொலேர=உணடோ?
உதரம்=கருப்பை
உபசாந்தி=அமரிக்கை, விருப்பு
வெறுப்பினமை
உபத்தம்=உபஸ்தம், ஆண்குறி
பெண்குறியிலுள்ள கருமேந
திரியம்.
உபயம்=இரண்டி
உபாவகம்=அணியப்பட்ட ஆப
ரணதிகளும் ஆயுதங்களும்
உபேட்சை=பிரியவீனய
உமபா=தேவா
உம்பல=வன்மை. [ற்போதம்]
உயிர்ப்போதம்=ஜீவபோதம் (க

உயதல=ஈடேறுதல், பிழைத்தல்
உயமின=ஈடேறுங்கள்!
உரவோர=அறிவுடையோரா
உரன=உ
உரியோன=அறிஞன் (குரு)
உஷா=சொல
உஷாததளவில்-சொன்ன ட்டில
உஷாததனமேயினா = சொல
லததொடங்கினா
உலபபு=மரணம்
உலவல=உலாவல, ஒழிதல்
உவகருட=ஆநந்திக்கும
உவா=கடல்
உவவு=தவம்
உழலுநா=உழல்பவா
உழி=இடம்
உருககுளே = உள்ளக்குள்ளே
(நாவசையாமல)

உளகல } நினைததல்
உளளல }
உள்ளீடு=மனோதிடம்
உளளெரி=உள்ளக்கினி
உறழ்து=போன்று
உறழவு=அறிவு. (உணாவு)
உறுகண=துன்பம்
உனல=உன்னல் நினைததல்

௩
ஊத்தை=அழககு. ஊன
ஊழ்=குணம், விதி
ஊனம்=குறைபாதி
௪
எக்கணம்=எங்கும்
எகங்=எவ்விடம்?

எஞ்ஞான்றும்=எப்போதும்
 ஏட்டி=ஆசை. [ரும்பை
 எண்ணிகியை=வன்மையான இ
 எண்ணெய்ததாரா-நயிலதாரா
 எத்தகைமத்து=என்னதன்மை
 யுடையது?
 எந்தோர்எந்தையே எனபிதாவே
 எமாணை=எம்பேரிலாணைப்படி
 எமமான=எம்பிரான. [கரு
 எய்தும்=வரும்*
 எருக்கி=கொணறு
 எல=பகல
 எவன=யாது* (வினா)
 எழில=அழகு
 எளி=எளளி இகழ்ந்த
 எளியோய=அறிவிலலாதவனை!
 எள்ளல=இகழ்தல
 எறுழி=பன்றி
 எறகிலை=எளக்கிலை. (ரி
 எற்று=எத்தகையது? (எம்மாதி
 எனமனா=எனறுசொலலுவரா
 எனறடை=என்னதடை
 என்றும்=எப்போதும்
 ன்றுழ்=சூரிடன. [யாக!
 எனறேதுதி=எனறுசொலவா
 என்னா=எனறு. (வினையெச்சம்)
 ஏ
 வக=செல்ல. (போக)
 வகரு=சப்திக்கின்ற
 வசு=குற்றம்
 வடனை=ஆசை அஃது பெண்
 பொன், மண என்னு மூவகை
 நூம்

எதம்=குற்றம்
 எதி=வாள்
 எயப்ப=மேல
 வா=அழகு
 வவா=வவா? [ஆன்மா
 வழைசேவன=அறிவுகுறைந்த
 ஏறப=இணங்க, பொருந்த
 ஏற்புழி=வாங்குமிடத்து. (யாசி
 பபதில)
 ஏற்றவாறு=வினைத்தபடி (வரம
 ஏனை=மற்ற. [பிலலாஸ்)
 ஐ
 ஐக்கம்=ஐக்கியம், ஒன்றிப்பு
 ஐநதுசகத்திரம்=ஐயாயிரம்
 ஐந்தொழில்=பஞ்சகிருத்தியம்
 ஐய=ஐயா!
 ஐயன=தந்தை
 ஐயானனறகு=ஐந்து முகங்களு
 ளளபரமசிவனுக்கு
 ஐயைந்து=இருபத்தைந்து
 ஓ
 ஒப்பில்=இணையிலலாத
 ஒப்பு=சமம்தம்
 ஒருங்குபடும=ஒன்றுபடும
 ஒருசேர=ஒருமிக
 ஒலகல=குறைதல், மெலிதல்
 ஒள்ளிய=தூய்தான், சுததமான்
 ஒற்கம்=அடக்கம், ஒடுக்கம்
 ஓ
 ஒதரும்=சொல்லற்கரிய
 ஒதை=ஒசை
 ஒதது=வேதம். [கொண்டால்
 ஓமெனில = அமென்றெதது

ஓம்பல்=பாதுகாத்தல்
ஓர் தி=தெளிந்துகொள்வதாயாகி
ஒவல்=வருந்தல்

க
ககனம்=ஆதாசம்
கங்குல்=இருள், இரவு
கடந்தமுத்தா=புறப்பற்று உட்
பற்று என்பவைகளை நீங்கி நி

ன்ற ஜீவன்முத்தா
கடம்=உடம்பு. குடம்
கடாவ=கேட்க, வினாவ
கடிநது=நீக்கி

கடிப்ப=போல்
கடையில்=கடைசியில்
கட்கருவி=கண்ணாகியகருவி
கட்டுரை=உறுதிசெய்தல்
கணித்து=அளவிட்டு

கணுரு=கண்ணுரு பார்க்காத[ரு
கண்டம்=ஒரளவுக்குட்பட்டபங்
கண்டிதம்=திட்டம், வரையறுப
கண்டு=கற்கண்டு. [பு

கண்படை=துக்கம்
கத்தா=காத்தா கடிவுள்
கமலம்=தாமரை
கரணம்=அந்தர்க்கரணம்அஃது
மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்
கரவொண்மதி= அறிவினஒள்ளி
யகதிருள்ள

கரி=சாக்ஷி
கரிசு=குறைவு, குற்றம்
கருமக்ஷயம்=கன்மக்ஷயம், கர்ம
கருவி=தத்துவம். [நாசம்
கருள்=இருள்

கலைச்செல்வா = கல்விச்செல்வா
கமுதல=சொல்லல். [முள்ளவா
கமுது=பிசாசம்
களி=ஆநந்தம், இன்பம்
களிசெய்யும்=ஆநந்திப்பிக்கும்
கள்=தேன்
களவன=களவன்
கறை=மாசு
கனகட=பொன்
கனல்=அகவிரி
கன்னல்=கரும்பு

கா [டை
காட்டம்=காஷ்டம். விற்றகு, கட்
கரீண்டாத்து=கண்டுசெய்தல்
காண்டி=காண்பாயாக. [டி
காண்பலென=காண்பேனென்று
காண்பி=காண்பீர்களாக [னய
காப்புடைக்கட்டு=இரகசியபந்த
காமியமிலாது = அறிததியப்பொ
ருளகளை வேண்டிச் செய்யும்
பூஜையாமில்லாமல்

காமுறறு=ஆசைப்பட்டு
கால=காலம். காற்று
காளிதம்=களிப்பு
காலை=காலைப்பருவம்
காறு=அளவு

கி
கிஞ்சித்தம்=அற்பமும்
கிஞ்சில=அற்பம்
கிடைநடை=பூலோகஆசை
கிருத்தியம்=தொழில்
கிளக்குவல்=சொல்லுவேன்.

கீ

கீணம்=கீணம் கேடு

கீழ்=ஈனம்

கு

குணங்கு=பேய

குண்டை=வருது

குத்திரம்=வஞ்சகம்

குமரம்=இளம்பருவம். [ல்

குயிறறல்=செய்தல், சொல்லுத

குயினறது=சொன்னது

குரவன்=குரு

குருது=பிள்ளை

குலம்=அரண்மனை, மனை

குலிகன்=மனைவிகள்

குழுமிய=கூடிய

குறுகாது = அடையாமல். (கிட்

குறசிதம்=அசுததம். [டாமல்)

குறறு=குறையாத

கூ

கூச்சிரம்=கடம்பு

கூவசி=கூரியவாள்

கூவறகு=சொல்லுவதற்கு

கூழ்=அனனம். (சோறு)

கூறறு=சொல்

கே

கேழிவி=கேழில்லாதவனாகிய

கேட்டி=கேட்பாயாகி

கேத்திரம்=கேத்திரம். (பூமி)

கை

கைகாட்டு=சின்முத்தினைக்குறி

கைதை=தாழை. (தாழம்பூ)

கைம்மாறு=பிரதியுபகாரம்

கோ

கொத்தாசயில=கீழ்மையில்லாத

கொடு=கொண்டு

கொலான=கொல்லாதிருப்பான்

கொழிப்பு=குற்றம். மலமாக

கொன=காலம்

கோ

கோடவும்=கொளவும்

கோண=மாறுபாடு

கோது=குற்றம். [சிறந்தோன்

கோமான=குரு, பெருமையிற

கோரககா=ஓசித்தா

சு

சுகளம்=களங்கமானது, மாயா

சக்கு=சட்சு கண [ரூபம்

சங்கை=சந்தேகம்

சஞ்சி=சஞ்சிதம் கட்டுப்பீட்டவி

னை. (மறுபிறப்புகளுப் பிரா

ததமாகவரவுள்ளது)

சண்டன=யமன

சதசத்து=சத்துமசத்துமல்லாத

ஒருநடுவானதன்மை

சததம்=சந்ததம் எப்போதும்

சதமகன=தேவேந்திரன்

சதம்=நிலைமை

சத்து=மூக்காலத்துமுள்ளது

சந்ததம்=எப்போதும்

சந்து=சந்தனம்

சபலம்=இலாபம்

சமரம்=சண்டை. [நிஷ்டை

சுமாதி=தற்போதக்கேடானபர

சமபுமாரக்கம்=சைவசமயம்

சமமா ரநாதன்மாயாபிசுராசன
சரதம்=உண்ணை. [னசிஷிபிரான
சனாவயோதிசும (மீதிராவயது)
சலசபன்னம்=தம்மனாயிலை
சலரம்=வண்ககம்
சவிரதம்=ஒளியுள்ளரசம்
சனாதத்தனாமா ககம்=வைவத்
ணவசமயம்
சனமாககம் = சததுமாககம்,
ஞானநெறி

சா

சாகை=வேதம்
சாககம்=கரசரணியவயவம்
சாஸதிர பிடனஞானம்=சாஸதி
ரததைப டாடமபண்ணிய பசு
ஞானம்.
சாமமறை=சாமவேதம்
சராபுஷ்டம், உதவி. பற்று
சானரா=அறிஞர்
சானு=சாக்ஷி. (பிரமாணம்)

சீ

சிடன=தெய்வதொண்டன
சிட்டி=சிருஷ்டி
சித்தாநதம்=ஆகம். ஆகமாநதம்
சித்து=ஞானம் (முறற்றிவாயி
ருப்பது)
சிரப்பொருள்=முடிவானபொரு
சிவம்=மேகக்ஷம். [ள
சிவோகம்=சிவனநானன்னு
மொருமஹாலாகியம்
சிறுகற=துன்பமில்லாத
சிறையளி=இறஞானவனம். [ம்
சினமயம்=சிததுமயம். (ஞானமயீ

சீ

சீககம்=நீங்கும்
சீமூதம்=ஜீமூதம் மேகம்
சீ=ஒழுங்கு
சீரத்தி=கீரத்தி
சீவனமூததா=பரமுகதியாசிய
சாயுஜ்யம் பெறுமுன்கிருவரு
ளஞானமடைந்திருக்கின்றஞா
தாக்கள்.

சு

சுகருமம்=நதசருமம்
சுடாதல=ஒளியெய்தல
சுருதி=வேதம்
சுமூததி=இரண்டாமவஸதையா
கிய சொப்பனங்கடந தணாடி
குறைகத நித்திரையாகிய மூன
முமவஸதை

சூ

சூககம்=சூட்சுமம்
சூ=துன்பம்
சூழ்=கருதுகின்ற

செ

செகுத்திடாது செகுககம்=அழி
யாமலழிககும்
செங்குரு=செந்நிறம். (செவந்த
செத்து=சந்தேகம். [வொளி)
செமமல=புதலவன
செமமேனி=ஜோதிஸவருபம்
செயி=துன்பம்
செவ்வி=காலம்
செவவு=செவ்வை
செறிதல நெருங்கல்
செறிபாநிற்கும்=கலந்திருக்கும்

செனறுவரல்=இறப்பும்பிறப்பும்

சே

சேதனா=ஜீவா. (ஆத்துமாக்கள்)

சேது=பாலம்)

சேராய=சோவாயாக!

சோடி=சேர்ந்தது(வினையெச்சம்)

சை

சைவத்து=சைவசமயத்திலு

சொ

சொச்சம்=மாசினமை

சொற்ற=சொன்ன

சோ

சோகம்=அவனினானன்னுமொ

ருமஹாவாகமியம்

சோபானம்=வறுபடி

சோரி=இரக்கம்

சூ

சூயிறு=சூரியன்

சூலமுளா-பூவுலகத்தாரா

சூ

சூகிழி=அக்கினி

த

தகவு=உரிமை. கிருபை

தகை=மேனமை. [நகதோ

தக்காரா=அறிஞர், பெருமையிற்சி

தடககை=விசாலமானகரம்

தடந்தமபத்தாரா=விசாலமானஅ

லகுலையுடையபெண்கள்

தடிந்தது=அறுத்து

தணிவுடைமை=கீழ்மை

தணடுவும்=அரிசி

தண்ணளி=கிருபை

தந்நிசை-தமது(அஞ்ஞான)நிலை.

தந்திரம்=ஆகமம். [(சைவாகமம்)

தமா=திறத்தாரா

தயா=தயை

தருக்கு=களிப்ப

தவா=தவமுள்ளவா. முனிவா

தவளம்=வெண்மை

தலை=கட்டு, பந்தம்

தனு=உடம்பு

தா

தாடகண=பாதத்தினிடம்

தாணு=ஸ்தாணு நிலைபரமான

தாபிதம்=குடு [வன (சிவன்)

தாமிரம்=செம்பு

தாரம்=பிரணவம்

தாரா=நகத்திரம்

தாவு=வருத்தம், துன்பம்

தானியம்=நெல்முதலியமணிகள்

திகை=திகை

திணி, திண்ணம்=உறுதி

திதி=இரக்கம். (காப்பு)

திமிரம்=இருள்

திமிரம்=வளர்கிற

திரம் } உறுதி, பெலன [பாதலம்

திரன் } உறுதி, பெலன [பாதலம்

திரிபுவனம்=சுவாதகம் மத்தியம்

திரிபுறம்-வேறுபாடுற்று

திரு=செலவம். [ப்பு

தினா=அலை திரோபவம், மறை

திரோஷம்=திரோநானமலம்

திறன்=குணம், கூறுபாடு

தீட்டு=அழுக்கு

தீர்த்தன்=குரு
தீர்வை=தீர்மானம்
தீவிரம்=ஒருபகருவது. சள-வது
பச்சிசுறிப்பிலறிக.
தீழ்ப்பு=தீழ்மை

து
துகள்=குற்றம்
துங்கம்=சுததம்
துஞ்சும=சாரும்
துடைத்தல்=சங்காரம்
துணிவு=திடீன், தெளிவு
துணை=ஆதரவு
துததம்=பால
துப்பு=அறிவு, சோதித்தல். சுத்
துயில்விதித்திரா. [தம். சிவபபு
துயக்குவல்=உண்பேன
துருசு=மாசு
துலா=நிறைகோல. (தராசு)
துவந்துவம் } இரண்டு
துவிதம் }
துவ்வுமோ=புதிக்குமோ?
துளங்காது=பிரகாசிபாது
துறந்த=நீங்கிய
துனி } துன்பம்
துன்பு }
துன்னல்=கிட்டல்

து
து=சுத்தம்
து
தெவ்வு=பகை
தெனபுலத்தீர்=பிதிராகள்
தே
தேகி=ஜீவன்

தேசம்=இடம்
தேசிகன்=குரு
தேசு=தேஜு: ஒளி
தோ
தொக்கு=உடம்பு
தொண்டானமாக்கள் = பழமை
யானையர்கள்
தொய்யல்- இன்பம், சந்தோஷம்
தொலலமரா=பழமையானதேவ
கன.
தொழுகுலத்தவர்=பிராமணா
தொழும்பர்=தொண்டா
தொன்றை=பழமை
ந
நசிப்பது=கெடுப்பது
நசை=ஆசை
நடலை=துன்பம்
நடு=ஞாயம்
நடை=முறை
நண்ணுமேல்=கிட்டமொனல்
நந்தியு=கெட்ட. [ரும்)
நலம்கும்=நலனுகும். (நன்மைக
நலிவு=அழிவு
நலகல=கொடுத்தல்
நல்குதம்=கொடுப்போழ்
நனி=கூட்டம்
நனவு } சகலாவஸ்தை, விழிப்பு
நன }
நனி=மிருதி, மிருந்த
நனனா=நன்மை
நா
நாவொன்=நாடும்பொருட்டி
நாண்=நாணம், வெட்கம்

நார்தாதன்=நக-வதுதததுவமா
கிய நாதநிலையக்கடநதவன்
(கடவுள்)

நாததி=நாஸ்தி இன்மை
நாததிகம்=நாஸ்திகம் தம. (தெய
வமில்லையெனுமாகம்)

நாப்பண்=நடு

நாா=அன்பு

நாளும=எப்போதும்

நிகமட=வேதம் [நி]

நிகழ்ததல்=சொல்லல்

நிசாதனம்=உண்மை

நிச்சலனமன்று=அசைந்து [மை

நிட்களம்=நிஷ்களம் களங்கமின்

நிநதைசால=நிநதைமிருந்த

நிமிர்தல=மேட்டிமைகொளஎல்,

வளர்தல்

நியதிகளும்=முறைமைகளும்

நியதிசெய்து=நியாசம்பண்ணி.

(விட்டு)

நிரதிசயம்=ஆளவிடக்கூடாதது

நிராலம்பம்=பற்றுக்கோடினமை

நிருவிகற்பம்=விகற்பமின்மை

நிருவிகாரம்=விகாரமின்மை

நிலாவல=ஒளிசெய்தல்

நிவிர்த்தி=துறவு. (சன்னியாசம்)

நிநீஇ=நிறுவி நிலைபெற்று

நிறுவிடுதல்=நிலைபெறுதல்

நினமலம்=அழுக்கின்மை

நினமின=நில்லுங்கள்,

நீ

நீத்தவன்=துறந்தவன்

நீத்து=நீக்கி

நீரம் } தண்ணீர்
நீர் }
நீர்மம்=நீர்மம்

நு
துகர்தல்=புகிதல்
நுவலல்=சொல்லல்

நூ

நூறல்=அழித்தல்

நே

நெஞ்சுளி=நெஞ்சினீடம்

நெறியிடநது=முறைமாறி

நெற்றிககணனுளாலு=சிலா

கமம் (சைவாகமம்)

நே

நோ=ஒழுங்கு

நோ

நொடிக்குநா=சொல்பவா

நொநதாது=பலவீனப்படாது

நோ

நோலாமை=டொருமை

பி

பகத்தருள=மகத்துவஅருள். (மு

பகலோன=சூரியன். [கதியருள்]

பகாமுகம்=வெளிமுகம்

பககம்=இடம்.

பசு=பாசத்தோடுள்ளவன் (உயி

பஞ்சதாரை=சருகுகரை

படா=துன்பம் நினைக்கின்ற

பழிவம்=உடம்பு

படு=நனமை

படைப்பா=உடைத்தாவர்

பட்டாரகன=சுரு

பணி=ஆபரணம்

பண்டை=பழமை
 பண்ணவ=ஆசாரியனே !
 பதமுததி=புவனங்க ளிலருககிற
 சாலோகசாமீபன்ருபபதவிகள்
 பதம்=சொல்
 பதி=காப்பவன், கடவுள். குரு
 பதினூல=சைவாகமம்
 பதுமம்=தாமரை
 பயிறல=சொல்லல்
 பரசி=துதித்து [னமா)
 பரதந்திர=சுதந்திரமற்ற. (ஜீவா
 பரம்=அந்நியம் கடவுள்
 பரவி=சொல்லி வணங்கி
 பரிசு=பண்பு
 பரிததுளன=தாங்கினவன்
 பரிவு=அன்பு [ள
 பவமறங்கன=பாவபுண்ணியங்க
 பவமவீடு=ஜன்மம் நசிக்கின்ற
 பவனுல=சைவாகமம். (பவன-சி
 டளளி=தூக்கம் [வன)
 பன்னல=சொல்லல்

பா

பாசம்=பந்தம் மலமாயை
 பாசன=பாசத்தோடுள்ள ஆன்மா
 பாடாணம்=பாவாணம் கல
 பாதை=வாதை வருத்தம்
 பாபபுலதது=பூமியினிடத்தில்
 பால்=இடம். பால்
 பாற=ஒட, நீங்க
 பானு=சூரியன்
 பானமை=தன்மை. (குணம்)

பி

பிக்கு=லைக்கடி, பிசகு

பிமரம்=இருள். [சித்துவாரம்)
 பிரமததுனை=பிரமநதிரம்(உச
 பிரளயா=பிரளயாகலா
 பராணன=பிராணவாயு
 பிரான=கடவுள்
 பிரோரித்தல=நடத்தல்
 பிறங்கிட=பிரகாசிக்க
 பிறை=வாலசநதிரன்
 பினனா=பின்பு

பு

புகா=சூற்றம்
 புகல=புகலிடம்
 புகறல=சொல்லல்
 புனமை=அற்புதம்

பு

புநதிசெயதல=சிகதித்தல, நினை
 புமான=ஜீவன்
 புரணம்=பூரணம்
 புரிதல=செய்தல
 புரிவு=அன்பு
 புரைய=போல

புலாதல=வாடுதல்
 புலையுணவு=மாமிசஆகாரம்
 புல்குமோ=புணருமோ?
 புலலறிவு=அறபவுணாவு
 புலனம்=உஉச-புலனம்
 புழை=துவாரம். [ள
 புறகலா=உடம்புள்ளவர், உயிரக

பு

பூச்சனம்=பூலோகப்பிறவி
 பூதியம்=பஞ்சபூதம்
 பூருவ' ககம்=ஆரம்பபகைம்

பே
பெட்டின்முறை=பொய்யிலலா
வொழுக்கம்
பெத்தா=பெத்தமுளரவா, மா
யாமலத்திறகட்டுண்டவா
பெற்றி=குணம், தன்மை

பே
பேறு=இலாபம்
பை=அழகு
பைங்குழை=பயிர்
பைம்பாகல=பசியபாசல்
பையுள்=சிறுமை

பொ
பொக்கம்=பொய்
பொச்சாப்பு=பொல்லாங்கு
பொருவு=பொல
பொருவு=உவமை, குற்றம்
பொருவும்=ஒக்கும்
பொழிலண்டநிலைகள்=பெரிய
அண்ட அடுக்குகள்
பொழுது=சூரியன்
பொறி=அறிவு, செல்வம்
பொன்றல=குறைதல்

போ
போகம்=உண்பன உபேபன தி
மாவன அணிவன தாரம் தன்
யா பருது மித்திரா பொன்னு
தலியன்.
போங்கொல்=போருமோ?
போதநூல்=ஞானசாஸ்திரம்
போதம்=எக்காலமும்
போதியெனின=போவானானால்

போதை=மூதறிவு
போந்துவா=போனவா
போய=போன
மகன்=கேடன்
மகி=பூமி
மகிசுவ=ஆநந்தம்
மங்குல=பூஞா
மஞ்சு=அழகு
மடம=மன=மென (சுன்னி)
மடம்=இளமை மடம் [தா
மஞ்ஞா=மண்ணோ பூலோக
மதிச்சமுகு=செய்க்கட்டுகளின
மதலாபம்=மகனே [நியாமை
மதனம்=கடைதல்
மகி=ஞானம்
மத்திராதினதுசென்னி=ஆகம்
மயமா=மயக்கம் [த
மரபு=முறைமை
மரிக்கிலம்=மரணமானால்
மருத்து=மருந்து
மருத்துவா=வைத்தியா
மருது=அறிதம்
மருவல்=பொருத்தல்
மரை=தாமரை
மலம்=அழகு. ஆணவமலம்,
ஆன்மாவைப்பற்றியபாசம்
மமுராமணியினான்=பாசரா
மணைப்பெற்ற ஜமதக்கினிமுனி
மறம்=பழுவம்
மறல்=யமன
மறையந்தம் } வேதாந்தம்
மிறையிது }

மறையோ=வேதமாக்கத்தா
மனவு=சங்கு
மனு=மந்திரம்
மனை=மனைவி
மனோலயம்=தினோசம்
மனநல=கலியாணம்
மன்னல=நிலைபெறுதல்
மா

மாட்டு=இடத்து
மாணவககன-மாணக்கன, சீடன்
மாணவா=மரகதிமையுடையோ
மாணிழற்கு=பெருங்கிருபைக்கு
மாண } மாசுநிமை
மாண்டி }
மாணவரம்பு=மாசுநிமையளவு
மாயந்தரம்=மரணகாலம்
மாயாந்தரம்=மாயையோடுங்
கூடிய ஜீவனுக்கு
மாத்தாண்டன்=சூரியன்
மான=பொல
மானவு=தெளிவு. [திரம்
மானமியசரிதம்= மரத்துவசரித
ம்

மிகை=குற்றம், துன்பம்
மிசகை=அஞ்ஞானம். பொய்
மிருதி-ஸமிருதி தருமசாஸ்திரம்
மீழற்றல்=சொல்லல்
மிளிர்நல்=ஒளிசெய்தல்

மு
முகில்=மேகம்
முகிவு=முடிவு
முட்டுதைய=முள்ளிருந்து

முண்டை=விதவை. (மணவனிழ
நதான்)
முதுககுறைவு=பேரறிவு
முத்தராய்=ஜீவன்முத்தராய
முமமாசு=மும்மலம் ஆணவம்,
டாயை, கன்மம்
மும்முதல=பதி பசு பாசம்
முரணதவைதம் = அதவைதவு
ணைமையொன்றிருக்க அதற்கு
மாறுபாடாகவுள்ளது.
முரண=அமையாமை, மாறுபாடு
முருடு=கட்டை
முளரி=அக்கினி
முற்ற=பழமை. புத்தகம்
முனை } பழமை
முனை }
முனா=முன்பு
முன்னினம்=நினைத்தாலும்
முன்னாய=நினைப்பாயாகி

மு
முகம்=மௌனம்
மூலமலம்=ஆணவமலம்
மூலவுடல=காரணசரீரம்.

மே
மெய்=உடம்பு. உண்மை.

மே
மேதகவத்து = மேன்மையான
பொருள்.
மேயன்=தகுதிடனவன். (கடவு
மேல்=இனி. ள்)

மை
மைம்மனம்=இருண்டதெஞ்சம்

மோ
 மொயம்பு=தோள
 மோ
 மோககம=மோககம்
 யா
 யாககை=உடம்பு
 யாணர்=நுணமை
 லீ
 லீலை=விளையாட்டு
 வகிா=வழி [வ]
 வகுளம்=மகிழ். (மகிழும்பூ)
 வககிரநிருவிகற்பவசனம் = நிரு
 விகற்பவுணமை யொன்றிருக
 க அதற்குமாறுபாடாகப்பேசு
 ம பொயவாாததை.
 வசு=நெருப்பு.
 வடி=கள
 வணம்=வண்ணம், விதம்
 வணுன=வண்ணுன. (அழகஞ்
 புண்டவையைவெருப்பவன்)
 வணமை=உணமை
 வதது=வஸது
 வம்பல்=திசை
 வயங்கல்=ஒளிசெய்தல்
 வயின=இடய
 வரைநதிட்ட=எழுதிய
 வலத்துதம்=சொல்லுவோம்
 வலக்குமாறு=இழுப்பதுபோல
 வல்தில=வலிய
 வலிய=வன்மையான
 வவ்விய=வெளவிய பிடித்த
 வழிததே=வழியிலேயே
 வழு=குற்றம்

வழுததே=சொல்லுதல் [யாசம்]
 வளியோரு = சுவாசபந்தஅப்பி
 வனப்பு=அழகு
 வளைநத=அலங்கரித்த, செய்த
 வனசெயல=வலிசெயல. (அதி
 முயற்சி)

வா

வாதுளந்தோயவு= வாதுளாகம்
 ததின கடைசி
 வாயுறழ்வு=வாயுருளம்
 வாயமை=உணமை (சத்தியம்)
 வாரவுவந்தாரா=நீளவிரும்பினவ
 வாரி=கடல் [ர
 வார=தண்ணீர்
 வால்=சுததம்
 வான=பொருட்டு. (எதிகாலவீ
 னையெசச இடைசசொல)

வி

விகற்பு=விகற்பம்
 விசாரம்=விசாரிப்பு. (ஆராய்வு)
 விடயம்=விஷயம் உலகப்பொரு
 ள், காணப்பட்டது
 விடை=பதிலுமொழி
 விதி=உணமை
 விடு=பரிபூரணம்
 விப்பிரா=பிராமணா, பிரமஞ்ஞா
 னமுள்ளவாபிராய்ணொன்றும்
 வியன=அதிகம், பெருமை
 விரகு=அழிவு
 விரததி=விரத்தி. துறவு
 விரவல் } கலத்தல்
 விராவல் }
 விரி=பிரகாசிக்கின்ற

விருத்தம்=வயோதிகம்	வீவுரு—கெடாமல
வினை=வித்த	வே
விலங்கிய=நீங்கிய	வெநது—நசித்து(பாசங்கெட்டு)
விவித்தம்=பலவிதம்	வெயில
விழா=திருவிழா [பொருள்	வெய்யோன் } குரியன
விழுப்பொள்=மேனமையான	வெய்துறல்—துன்பம் [ரி)
விழுமிய=மேனமையாகிய	வெள்ளி=சககிரன் (அகராசா
விழைவு=ஆசைப்பெருக்கம்	வெள்ளிடை—வெளி
விளித்து=அழைத்து [றுமை	வெறி—மயக்கம்
வினனம்=பினனம், பழுது, வேற	வெறுகூற்று—வெறுமபேச்சு
வி	வெறறி—வெறறி
வீட=சாக. [வீடு	வே
வீடு=மோகம், (பந்தவிடுதலை-	வேட்கை—ஆரை
வீரத—செத்த.	வேலை—காலம்
வீழ்ம—கெடும, சாகும்	வேழம்—யானை

பரிபூரணநாதபோதகுநின

கருகன்மொழிகடஞரையகராதி

முற்றிற்று

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	பிழை.	திருத்தம்.
கடு	கூச	தூறகன்	தூலகன்.
உடு	அடு	வுஞ்சடரம்	வும்பழுவம்.
சக	கள்	சேய்யோக!	யசையோக.
கூச	கூஅ	யிருப்பதெனின	யிருப்பதெனிற.

உ

ஓம் துறப்பிரம்மணே நம:.

த க ர ல ய ர க சி ய் ம்.

தேவைப்பதியேனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுயினையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

இஃது

திருமூலாமரபிலேழுநதருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமியின சிஷியவாகுதது னொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளினபடி

செனனை

மனோன்மணியிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

மு க வு ஸ் .

அகண்ட சச்சிதானந்தநிபூதனாகிய சிவபெருமான், நன்மைநிலையினைத் தோந்தாயவதற்கெதுவாக விளங்குந் தகரவித்தையினை இரண்டாவருத்து முதலாவதுபிண்டத்தகரவிததையினில் நாமருப நடன் பஞ்சகிருத்திய விலக்கணங்களையும், அவற்றையறியும் அதிகாரிகளின் பயனகளையும் விவரித்து; இரண்டாவது அண்டத்தகரவிததையினில் சிதாகாசமாயிய சிதம்பரத்தின் அருமையினையும், பெருமையினையும், அதனிரகசியத்தினையும், அதனையடையும் வழிபாட்டினையும், அடைந்ததனுண்டாகும் பிரயோசனத்தினையும், அச்சிதம்பரத்தினகண் விளங்கும் நடேசபெருமானது சச்சிதானந்த விலக்கணத்தினையும், அவ்விலக்கணத்தின் தபேதமாக விளங்கும் குகப்பிரமமே சுவானுபூதிப பொருளென்றும் இத்தான்கள சகலத்தன்மைகளையும், அவனோடு இரண்டறக்கலகும் ஐக்கியநிலையினையும் வெள்ளிடை மலைபோல வெடித்துக்காட்டும் பத்தியருபமான தகாலயநீதசிய மெனவொருநூல், திருவிராமேசுவரத்தினையடுத்த பாம்பனகரி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்த்மாதருநாசகவாய்கள் திருவாயமலாந்தருளியிருக்கக்கண்டி, அநநூல் உலோகோபகாரமாமபடி யச்சிட்டுக் கொள்ள விரும்பியவெனது வேண்டுகோளுக்கின்படித் தந்தருள அங்ஙனமே வெளிப்படுத்தினன். ஞானசாததிரங்களை விசாரஞ்செய்வார் யாவர்கட்கும் இந்நூல் இன்றியமையாதபயோகமாமென்பது திண்ணம்

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

—♦—

இந்துலாகிரியர்ஞளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அடியிட்டகண்ட விலையை அடியிற கண்டவாகளிடஞ செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வாலியூடுபயபில போஸடிலு மனுபப்பபெம். தபாறகூலி பிரத்தியேகம்.

		ரூ. அ பை
க. தகராலயரகசியம்	ஷை	க-க்கு 0-2-0
உ. பரிபூரணநதபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0-4-0
கூ. கந்தா ஒலிபலகதாதியுக குப்புரம்	} க-க்கு	0-1-0
வருட்பத்தம்		

இவைகளைசெனனை,சீரங்கபட்டணம்சுப்பிரமணியமுதலியார வீதி ௨௮-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோனமணிவிலாச அச்சககூடத்திலேவா கொ-மாணிககரூதலியாரிடத்திலும்,செனனை குச்சிலி கந்தசாமிகோ விலதேரடிககித்த ஷையாபுத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ச. சிவஞானதேசிகமதமிழ்வசனம் க - வ	} க-க்கு	0-3-0
து வியாசம் கூ-படங்களுடன்புத்தக		
ரு. ஷை-௨-கூ - வது வியாசங்கடங்கிய	} க-க்கு	0-3-0
து புத்தகம்		
கூ. சிவஞானதீபமதமிழ்வசனம்	} அனா-4-முதல 6-வகாககும்.	
பைண்டு வித்தியாசத்தால		
கூ. இராமசேதுமானமியம் ஷை வசனம்	} க-க்கு	0-4-0
புத்தகம்		
அ. திருவலங்கற்றிரட்டு முதற் கண்டத	} க-க்கு	0-2-0
தில ககக-பாடமிட்டெம் ஷை		
கூ. திருத்தொடையல கூ-செய்யுள்ஷை	க-க்கு	0-0-9
க0. சண்முகசகஸகிரநாமம் தமிழ் ஷை	க-க்கு	0-3-0
கக. அகரமாதிலுணமுக்கவசம் கூ-ஷை	க-க்கு	0-0-9
க௨. பரபரிபூஜனபஞ்சாமிரதவணணம் ஷை	க-க்கு	0-0-9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துக்கருப்பிள்ளை யிடத்திலும், ஷை யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷை மனோனமணிவிலாசம் அச்சககூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ

சிஷ்யம.

சிறப்புப்பாயிரம்

இலக்கணக்கடல விததுவசிரோமணி,
தசாவதானம-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவாகள மாணாகரும்
வாயிலாநாயனா நே பரமபரையில் வந்தவருமாகிட
அஷ்டாவதானம

பூவை கழியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய

இரட்டை யறுசீரககீழிநெடிலடியாசிரிய வ்ருததம்,

உருவமென ஈன்காங்கி யருவமுமத தொகையாகி
யுபய மொன்ற
யொளிதருநற பரஞ்சுடனே குகப்பெருமா னெனவுணாததி
யோங்கு மத்தே
மருவுமுபா தனிததசரா லயரகசி யத்துண்மை
வையய முற்ற
மனபதைதா னனிதோநிங் குய்நிடுவான் கருணையினால்
மனச னென்ன
வருமொருசற சீடனுக்கு வலத்திடல்போ லொருபனுவல
வருததுச சொற்றான்
வயவலிகா குததனுறு மனாபிரம கத்தியினை
மாய்ச்செய்த.

சு

‘சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவிரா மேச்சுரத்தி ஷூர்புடையார் பாம்பனகர்
திகழ்வுத்
சிவரஹு திபெருமான் குமரகுரு பரதாசச்
சுமான் றுனே.

செனனை யிராஜாங்கத்தில் துரைத்தன பாடசாலைகட்டு
மேலவிசாரணை காத்தராக முன்னிருந்த,
நெல்லேவலி-முருகேசமுதலியாரவர்களியற்றிய
எணசொக்கழிகெழியாசிரியவிருத்தம.

கடலகுழு முலகிலுள மாந்தராம் பயிரிற்
கலநதுவளா வினெக்கோனிய நீக்கினன் னெறியி
னடைகூட நற்றகர விதைத்தனை யரிய
நனிகருணை யாலினிய செயயுளாற சொற்ற
னடனமிடு மயிலேறி வினையாடு சூகனை
நாடோறு முள்ளத்தின் மறவாத மெய்யன்
நடமுலவு பாண்டிநாட் டிறபாம்ப னகர்வாழ
தண்ணளிகொள குமரகுரு தாசநா வலனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

23237 எ

திருவருட்பிரகாச வள்ளலானெனும் சுந்தரம் இராமலிங்கசுவாமி

கன மருகரும், சமரசவேதசுனமாகத் தந்தது வித்துவான

களுள் ஒருவரும், சைவபுராணிகருக்கிய

பொ-சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்சொகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிகராதனி யெழுத்தேயதிற நேரும்பொருட் சததார்

சித்தின்பெனு மூன்றாமவை தகராலயத் தெளிவாந்
துகளொன்றுமி லாவாரியர் குழுந்திரு மனுவாய்ச்

சொல்லுங்கதி யெழுத்தைநதினு ணலலின்புறு மதுவே
தகவென்றருள குருவாம்பொரு டதவமமசி தானுந் ,

தகுவைதிக சைவதனுள தனிஞானவி னாகுந்
தகராலய ரகஸ்யக்குரு நூறுனுரைத் தன்னத

தன்மைததகு குமரக்குரு தாசன்றனித தாங்கே,

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று. .

இந் தூலின் திருப்பாடல்கள பண்ணிற் பாடவுமாம்.

உ
ஓமகுஹேசாயநமஃ
த க ர ல ய ர க சி ய ம்.

ப ர யி ர ம்.

மு ன் றே ன் து தி

அறுசீரககழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்

பூவாசெஞ் சென்னியுடைப பங்கவருந் தாபதரும்
புகழ்ந்து போற்றுக
தேவாகி யடியவருக கனுதினமு டருளகூரது
சிறுகொன் றிலலா
மாவாழவு நல்குகுந் பெருமானுக் கொடுத்துணையா
வளாமுன னேனை ,
நாவா வேவாழத்தி யிருநானன் முடிவுறுவா
னயந்து கொளவாம்.

(க)

அறுநீரகச் சிவபிரான் துதி.

கலிவிருத்தம்.

ஏம நாயக னோர்மறை நாயகன
சேம நாயகன நேவர்க னாயக
னுமெ நாயக னாறுமு கச்சிவன
பூம லாச்சரன் போற்றிப் பழிச்சுவாம்,

(உ)

தள்ளற பாலது ஷாதி குலங்களே
 யௌளற பாலதித்யாபாமையர் செய்கையே
 யுளளற பாடு துறங்கவோ ரின்புநாங்
 கொளறது பாலது கொள்குகன் பாதமே. (ந)

ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாதர்துதி.

அறசோககழிகெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
 அருவமொரு நான்காடு யருவமொரு நான்காடு
 யறையி ரண்டு
 மருவியுள வருவருவ மொன்றாகி முதத்திறமும்
 வழுந்த வொண்ணாப
 பெருவெளிக்கு மப்பாலா யுள்ளபொரு ளீதெனவே
 பெரிதுஞ் சேயோ
 னொருவனையே புகழ்நதவரு ளருணகிரி சேவடிப்போ
 துளததுள வைப்பாம். (ச)

நூ ல் பெ ய ர்

வஞ்சிவிருத்தம்.

அகமானதை யுடுநல வகடபயாம்
 பகவானொடு பரம்விரி பகர்வரிதாந்
 தகராலய ரகசியந் தனைநுவலீ
 துகமீதந்தப் பெயரொடு முலவு மரோ. (ரு)

அ வை ய ட க் க ம்.

கவிநிலைத்துறை.

தேவர் காதையைப் பாடியத் தேவனாக் கடுப்ப
 மேவு வேடமிட் டாடுந் ராட்டையுந் விரும்பிக்

ததராலயரகசியம்.

ங்

கூவி னன்கென மதிப்பதற நிதனையுரு குறைவில்
பாவ லோருமுள ஞவநதுகோள வாங்கு பீகரார்.

(சு)

• ஆக்கியோன் ஆக்துவயம்.

எண்சோககழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விறலோங்கு மவுணரிருட் படல மெல்லாம்
வீய வொரு விண்மணியா யுதித்த மாவி
னறலோங்கு வாரிவளை சேது நாப்ப
ணமரிரா மேசனுறை நகரின் மேறபான்
மிறலோங்கு நனிவளஞ்சோ பாம்ப னென்று
விளங்குமொரு பதிவசுதது வெற்றிவேறகைத
திறலோங்கு காளடிமைப பட்ட வனாளு
சோகுமர குருதாசன் நெரிததான் மன்னே.

(எ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சகலகலாவல்லபீன் சாணம் வாழ்க.

நூல்.

மனசனாகியசீடன் அறிஞனாகியதருவைத்
தூசித்துத் தகரவிதையைவின்க்கி
யநுள்கெனவேண்டல்.

எழுசோககழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

சோசி நஃதுள விமய வோங்கலின்

நென்பு நத்தமிழ நாட்டிலுய

நார்சி நஃதுள மனச நென்பவன்

ஞான வாழவுறு வானகலைக்

சோசி நஃதுள வறிஞ நென்னு மொ

கேடி நீர்ததனைக் காண்டையா

வார்சி நஃதுள தகர விதனையை

யறைதி யென்றடி பரவினான.

(உ)

அறிஞன் வழிபடுகடவுளவாழ்த்தி

விடைகொடுக்கத்தொடங்கல்.

அன்பு மீக்கொளு மனச வன்னண

மறைகு வேமென வறிஞனுந்

தன்க ளிப்புமல கிறையை நோக்கியென்

சரத மாயவிர் குருபரா

வின்ப மாமழை பொழியும் வானென

வென்னுண் மேவுகு கேச்சுரா

வுன்பொ ருட்டிர மோத நல்லரு

ளுதவெ னப்பணிந் தோதுமால்.

(உ)-

தகராலயரகசியம். 23237 ௨

தகரவித்தை இவ்வதமேன்றநளர்.

ஒல வாரண நான்கு ஹங்கய

முற்ற சாழமு ணர்த்துமச்

சீல பூரண தகர வித்தைதையச்

செபபி லண்டபிண் டங்களி

மூல காரண மாயி ருக்கும்

முறைமை தன்னிலி ரண்டுமாங்

கோல மாகவி ள்கி னன்னிலைக

குடில மாமபெயா தோன்றுமே.

(௩)

பிண்டத்தகரவித்தை.

பிண்ட மாமுரு விறகு மத்தியம்

பேச வுள்ளவு ளிதயமாம்

புண்ட ரீகம லாககு ளேயருள

• புரிப னாக்கிட னாயிரு

வண்ட ருந்தெரி வரிய சூககும்

மாய கண்டவி யோமமொன

றுண்ட தைச்சிவம் பிரம மென்றுறழ்

• வுடைய கூவல் ரறைவனே.

(ச)

தகராலய வேளியுள் நாமவிவரம்.

பிரம மென்றவொர சிவமி ருந்தொளி

மெருக லான்மெயைச சிவபுரம்

பிரம மாம்புர மென்று மாசறு

பேழம் போருக முள்ளதா

தகராலயரகசியம்.

னரல லற்றினிர் புண்ட ரீகபு
ரமென வுஞ்சொன விண்டையப்
பரவு மப்புர மென்று மோதுவா
பழிசி லாவறி வாளோ.

(ரு)

அவ்வம போருத துண்ணி லாவி
டகண்ட வம்பரம் ஞானமாத
தவ்வ லின்றதி தூய்மை யாகவே
தானி ருத்தலி னுலதைச்
செவ்வி தாயசி தம்ப ரம்பர
தேச ஹதக ராலப
மெவவ நூறுபொ னம்ப லங்குக
னெந்தை யாடரங் கென்னலாம்.

(சு)

சீதப்பாமென்றதந்தும், அம்பலமென்றதந்தும் காரணம்.

சித்தெ னும்பத ஞான மென்று
திராவி டத்தினும வருதலாற
சுத்த நித்தசி தம்ப ரஞ்சிவ
சோதி ஞானி னென்றால்
லத்த மேகொளு மாத றெட்டதை
யகல்வு ருநிச மானதேவ்
நித்த லுஞ்சுக நிர்தத னம்புரி
நியை மம்பல மாமரோ.

(61)

பொன்னம்பலமென்றதந்தும் காரணம்.

அந்த ஞானி ணருளெ னும்பலா
யாபண் டத்தினும் விபுலமாய்

தகராஸ்யரசசிபம.

நினைத யிலபல வண்ட கோடிக்,
ணிறுவி நிறகவொர் துறையுதா
யெத மானமு மறற பொன்மய
மென்ற சோதிசொ ரூபமாச்
சுத தத்தினு முளளி தாலது
தவக வம்பல மர்குமே.

(அ)

கடவுட்தக் துனென்றநாமம் வந்ததந்தக்காரணம்.
* இதய மாமலாக குகையை யேகு
மென்ப தாரிய பாடையி
லதனு ளாபசி தம்பர்த்துளி
யமல ஞானவின் மெய்யஞ்ச
சதத முஞ்சுந டன மேபுரி
தம்பி ரானையே குகனெனுக
*கதறு மாமறை யவனை யனறொரு
கடவு னுமறி யேரீமகோ

(சு)

தநேசனுடைய இலக்கணம்.

சூலமு னாமமுங் சூறிகு ணங்களுங்
சூறிககொ னுவதி சூநகமாப
புலாதன் மாறுதல வருத லேகுதல
புதுமை தொன்மையி லாததாய்

---

* இவரு விளக்குகிற குகையும் அதிலிருக்கிறகுகேசனாகிய பிரம
மும் தைத்திரியோப கிஷததிலுள்ளபடி இதில் வந்ததென்றணரற்
பிற்ற.

மலமி லாதந னடி ல மாயொளி
மயம தாம்நெளி மயமதா
யிலகு மேசொன வினிய சிறசுக
மென்று முளளகு கேசனே.

(க0)

த்கேசனுகியபிரமத்தை வேதம்வியோம
வடி வென்றதந்தக்காரணம்.

கல்விருததம

அறறமில் குகேசரன் வெளிககுளவெளி யாக
நிறறலின லாரண நிறைநதபிர டநதான்
குறறமிவ * வியோமவடி வென்றுறுதி கூறு
முறறினையு நன்மனச முன்னியுண நிகுகே.

(கச)

சிதாகாசம் சீவனுடையஅறிவுக்கறியென்றும்,
அவ்நவனைகூத்துஉயிர்க்குத்தென்றும் அநுளல்.

என்றுமில் கவவெளியை யெல்லைகொளும் பூதத்
தொன்றென் வலிததிட வென்தருளவி னுயநே
யின்னுணாவி னுக்குணர்வ தாயொளிர்வ தென்றே
நன்றறிதி யங்குவினை நட்டமுயிர்க் கூததே

(க2)

பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இன்னநீய்த்த மேனல்.

சிட்டிதிதி னாசமறைப் போடருளல செபபுஞ்
சட்டவினை யைந்தினையுஞ் சந்தத வ்னுத்தன்
கட்டமல மறறுவகை காணவென் வாறறு
நட்டமி லிரக்கமுண்ட நட்டமது மன்னே.

(க3)

தகராஷ்யாகசியம்.

சப்தாவாணவிவரமுதலியுள்.

பூவுதக மாரலுமிர புட்கரணி யோம
மோவலின் மகத்துவ மகாதையெனு மோமோ
ழாவாண மெயப்புஷ்ட பலங்குறழவு மன்றம்
கூவியுன் மண்டிலங் குகேசனிட வானால். (கச)

பஞ்சகிருந்தியக்கூத்து இத்தன்மைத்தேனல்,
அமமனை யருநதுவ்து செம்மறனக் காம்போற
றமமனை யனுககிருக சததிகளி கூரச
செம்மலிடு மாட்டம துயிராககைசவு செய்யு
மமமுறைமி லேநதுதொழி லாபதுநி லாவும. (கரு)

சீதம்பரநடனங்காண்க இன்னாதிசாரியேனல்.

ஆவரண மானதினா யேழையு மகறறிப
பாவனமெயகு ஞானவரும் பாவையுடை யார்கண்
கூவியுசி தம்பர குகேசனடங் காணுங்
கேவலமு ளாவிழி கெழீஇயறி யாவால். (கசு)

அளபபிலய னங்களி லயர்ந்தபுணி யததாலு
விளக்கமிகு சறபதி விளக்குமொழி யொன்ற
வளத்தெளி வுதிததவ ரூலபபுறுமுன் ஞானத்
துளக்கமுள சிறசவையைச் சூழ்நதுதரி சிபபார். (கசு)

ஆனுடலி னல்லவ ரூந்தமிழ் திருக்குந்
தானமனை யுப்பரதன் சரீருள வதிறசேர்
மானுடரி வுற்றவுரு மாத்திர முளரவி
வானவ னலங்குமணி மன்னுளவெளி காண்பார, (கஅ)

சிதம்பரநடனங்காண்பா நுறும்பயன்.

அச்சிவ சபாபதிமை வாடினய ன்ததான்
மெச்சலொடு காண்டவர் மிழற்றரிய வீட்டை
நிச்சயம் தாபுடைத நிச்சயம் லாதோ
சொச்சமென் வாவுநிலை யெந்தவுழி ருக்கும். (௧௯)

சிதம்பரநடனங்காண நுறும்பயன்.

பூரணகு கேசனுறை பொற்பொதியை னோக்கா
ராரொணினு மொன்மையரு ளாளொன வேததரு
சீரண வருபமன்ச் சிவகதி நன்னு
ராரண வரும்பீரம் முத்தியையு மன்னுர். (20)

அண்டத்தகரவித்தை.

அறசோக்கழிபெடிபடியாசிரிய விருத்தம்.

தரிசித்திட முததியெ னும்பொறியார்
சவைபிபபடி யென்றுடுமா ழிந்தவணங்
கரிசறறுநீ யோவாதி லீதுடலாங்
கடநறபெயர் கொண்டத கரவித்தை
தெரிமறறெரு வண்டத கரவித்தைத்
தெளிவைபபகர் நின்றன மென்றுரியோன்
பரிபுறறுள நன்மன சன்முசுமாம்
பதுமீத்தினை நோக்கிந விற்றுவனல். (2௧)

பிரமம்பரி பூரண மாதலிஹை *

பெரிதென்றறை யண்டம தற்குளுமெ
காவம்பர மாயசி தம்பரவான்
கனாயின்னுள வாகலின் முன்சோன்செம

புரமென்றுள பேர்களு மிங்ஙன்மே
புகலண்டம தற்குள வெநலவிரர்ட்
புருடன்றன தாகம தாமதிலப்
புருடன்பதி நளளித யசசுமமே. (௨௨)

முனமேசொன பிண்டமு றைபபடிபே
மொழியண்டவ பேதசி தம்பரவா
னெனுமோசவை தன்னினு மேழதிரையோ
டிசைவானவெ லாமுள பேருருவோன
றனதேரக வாரிச மவவினெனஞச்
சாற்றுநதெளி ருக்கர விநதநபத
தினையேயது வென்றெசா செப்புமினா
திகழும்பொளி ரண்மய கோசமேனும். (௨௩)

அங்கிங்கென லென்பதி லாதுநிரம்
பததன்றெழு வார்தரி சிததுயுமா
றெங்கும்புகழ ஞானனி னோதவனை
யினபங்கொள வாடம ருங்கினிலே
துங்கங்கொளு ருபம ருபமுமே
சுடருந்திரு மேனிப ஞயொளியோன்
றங்குநதிற மனனவொ ணம்பலமுட
டானுடுமெ னாவயி ருங்கொளவே. (௨௪)

நடேசனுகியதகன்றி மீத்தகைமத்தென்னல்.
ஆயல்பாநடன் ராசதத் தாலயனா
பெனாசத் துண்ணிமிர் தாமதத்தோ

டியர்வாசிய சத்துவ மும்வெளியே
 யோவர்துள சீதா னயகத்தே
 நயமாகிய சத்துவ மும்வெளியே
 நாட்பாரொரு தாமத மூங்கிளர்மாச்
 செயலார ரனொரு மூவினையுஞ்
 செயதேயவை சுட்டுமே லேயுளனே. (௨௫)

மேலாயுள மெய்யரு ளெவடிவாய்
 மீயாந்தக ராலய மன்றிடைமா
 மாலாய்வினே யானவ மாமலமாம்
 லாளேந்திய வோர்குறண் மேனியன்வெந்
 டாலேவல வங்கிரி யூன்றியிடப
 பாதாம்புய மானதை யேதூக்கிக்

* இங்ஙனம் பிரமா விஷ்ணு அரனென்ற மூவாகட்கும் மேலே
 யுள்ளவன நடேசனெனற்குடி, இந்நடேசனாகிய மகேச்சுரன் தனாக
 கிரகத்தாலேயே அம்மூவாகளும் ஒவ்வொருகாலத்து ஒருவனையொரு
 வா உற்பத்திசெய்த துண்டெனற்கூடி, பிரமாணம் —சைவபுராணம்
 வாயுசங்கிதை பிரமவிட்டுணுவூற்பத்தியத்தியாயம். “மறைநான் மூக
 த்தோ னெனியாழன் கேட்டேவ் கேட்ச வகுத்தபடி—யறைவா மழி
 யா மகேச்சுரன் னிடத்தி மமரு மூவர்களு—முறையே யுத்ததா ரா
 ங்கவர்கண் முன்னி யொருவர் தமையொருவர்—நெறியாத் படைக்க
 வேண்டுமென கிகழ்த்தற் கரிய தவம்புரிந்தாந். புரியா வந்த மகேச்சு
 ரன்றன் னருளாக் கடைந்து புகன்றவரு—னெரிநேர் மேனி யுருத்தி
 ரனங் கிருவர் தமையும் படைத்தனனான—மருவா மலரோ னிருவ
 ளாயும் படைத்தா னொருகான் மாயவனும்—பரிவா லரனை நான்மூக
 த்தோன் தன்னே டொருகாத் படைத்தனனூல்.” என்றும்,

கோலாகல மாகவே தாண்டவஞ்செய்

கோனாம்பர னேருக கென்புவனே (௨௬)

சிதம்பரத்தை இன்னுர் இவ்வழித்தாய்த் தரிசிப்பாரெனல்

• அஞ்சாயகி ருத்தியி ழுநகுளவா

வதினோகவ னுரத மாயைசதா

வெஞ்சாதும றைத்துள வாதலின

லெச்சம்புரி தானச சீலமுடன

றுஞ்சாவிந தாதிபிழைசுருநுந

துயதூயகு கேசனே யேயறியார

முஞ்சாதமு துகருறை வுள்ளவனோ

மூடாவிழி யாலறி வாரறியே. (௨௭)

சிதமாகிய வண்டனன் மன்றமதைத்

தெளிவாகவே கண்ணுற வெம்பெருமா

னிதமாகிய பேரரு ளாலுடலா

மிதயாம்பர நோக்கம் திராழகுர

மதையெபெற வேண்டிமெ னுநதுணிபே

யறையுநதிரு வாரண மாகமநீ

யுதியாரெறி வேறல் வேறலவென்

றொளியாதுமொழிந்தது மன்னணமே. (௨௮)

கண்ணானதி லாதவன் வெள்ளிடையைக

காணானது மானவி ராட்டுருவோன்

றண்ணாரித யாம்பர மன்றமதைத்

தம்வாளித யாம்பர மன்றினையே

யுண்ணா-ந ஸ்ரோஷித் தானடையா
 ரோபோதுமெய் பாயறி யாதறிவாம்
 விண்ணாயக மாயவி ரெம்பெருமான்
 வீராவரு ளாலதை யேயறிவே.

(௨௬)

அண்டபிண்டவடக்காகசியம்.

இரகோமையி லண்டதது ளேபிண்டமு
 மெண்ணுப்பிண்டத துள்ளிறை யண்டமுமா
 பெநாளினு முண்டிவி ராசியததை
 யேநீயறி தற்குந டேசனெயென்
 மனனாகிரு பாகர வானவனே
 மாதேவகு கேசப ராபரனே
 தன்னேரிவி யேயடி யாராலனே
 தாதாவடி யென்றுதொ ழாய்தினமே.

(௩௦)

பொன்னம்பலத்தைப்புகலா நூலும்,
 ஏனையவும்கூடெனவையா மெனல்.

க லி வி ரு த த ம்.

இச்சவை யைக்குறி யாநா லிஸ்தநான்
 மச்சறு தண்டா மனாநான் மயிராநா
 னச்சுளர் நசசி மிலண்டா டியநால்
 பச்சிலை வாழைப் பலநா லெனவாம்.

(௩௧)

நிருத்தனை யுள்கிந னீர்சொரி யாக்கண்
 குருட்டழி கண்ணிழி கண்மகள் கொங்கைத்

கருக்கணி டிக்கண கக்கண் மடிகககண்
பெருககு * துருக்கண் யிறழ்தழைக் கண்ணே (௩௨)

பொன்னவையைப்புக ழாவாய புழுவாய்
கன்னியா காடக கருவா யெருவாய
மன்னனி நீர்பாய மடைவாய் குடவாய
வன்னுளை நாயபேய வருவா யெனவாய் (௩௩)

தாண்டவனைகரு தாதுள சிதை
மாண்டலின மாடடை மதைத யகதை
க ணடக லேழைகொள கருதைகொள சதை
நீண்டள நிதை யரநதை யுடநதை. (௩௪)

நடேசனைநீத்தநோன்மைழதலியனபயனின்றேனல்.

அண்டமன் ருய வரும்பொதி யுள்ளும்
பிண்டமன் ருய பெரும்பொதி யுள்ளுங்
கண்டவா துன்பு கடிநதுய வாடுஞ்
சண்டனை நீத்த தவங்கு முண்டோ. (௩௫)

கரிசறு தூலபல கற்கினு மப்போற
நிரிபுற வேசொ றிடம்பெறி னுங்கார்
சொரியுறை போறகவி சொற்றினும் வெநோ
யிரிகு க ணைப்பர வாநே லவமே. (௩௬)

பூவலஞ் செய்யினும் பூவுத கங்கொண்
பூவலொ டேபூ சிக்கினு மசபா .*

* தங்கு என்றது துருவன்மிடைகுறைந்ததென்றது.

மாவல மந்திர மோதினு மன்றூர்
தேவனை முன்னு தேலப லடரோ. (௩௭)

தூயந னீரிடை தோயினு மங்க
ஸுயபஃ ருன மளிப்பினு மனபோ
டேயுரா நோன்மை யிழைப்பினு ஞான
காயம தைக்குறு காதேல வறிதே. (௩௮)

இடடிய னந்த மிழைக்கினும் பள்ளி
கட்டினு மானமில் கற்பம துண்டோர்
திட்டம தாமெய் திருதகினு மோவா
நட்டனையுளரு ணனுதேல வறிதே. (௩௯)

மெய்யைவெ றுதது விரத்தி யடைந்து
கையைவி ரித்தொரு கட்டைய தன்ன
சையடா கானி லிருப்பினு மன்ற
டையனை நாடியு னாதே லவமே. (௪௦)

நடேசனையறிந்துய்யுமார்க்கமேப்படியென்ற
வினவுக்குவடை.

அறிசோக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றறிஞ னோதிடலு மெதமினன் மானச
னிதர்தரவு ணர்ந்துசிதவான்
மனறுழிந டம்புரிப ரம்பொருளி ருந்தநிலை
மாண்பினையு ணர்த்தியதுபோ
னன்றறிவி லங்குமரு ளாளனினி யந்த
நடேசனைய றிந்துமதிபோற

சென்றுவரல் போயொளிரொழுங்கையங் ளென்னவது
செப்புமிறை செப்பமுடனாலு. (சக)

பாதகமொ ஸூந்தையு நனாதுகுரு விங்கமது
பத்தரது பததிதனினின்
நேதமுடை பேடணையொர் மூன்றொடுந லீன்பது
மிகந்தபுற நீப்பையணவி
வாதைதரு நானெனுமவ லாணவமு மென்னதெனு
மாயையுநா னல்லவனெனும்
பேதமுள கன்மமும டங்கவுள வுடிறவு
பேணிலருண் மன்றடையலாம். (சஉ)

* உட்கிறவு தத்துவநி ரோதனம தாமந
னொடுங்குநிலா கண்டமனமாரு
சட்டகமில் வாயுவொட தற்குரிய போதவெனி
தன்னையும டக்குமுறைகே
ணட்டனிறை நட்டமிசி கத்தியினி னைப்பையொரு
நாட்டமுடன் வைக்கில்வணின
நெட்டியெழு மானசமே மூதயரு மவ்வழி
பிருந்தமன விஷ்டெரியுமால். (சங)

அந்தவிண டங்கவெனி னன்கருளி னீமறையி
லாமகன முன்னையறிவா
யிந்தவித மென்றுனறி விற்கறிவு செய்தவரு
ளென்றதையு மம்பரறிவாய்

*இத்தகையவிவரத்தை, இந் தூலாசிரியருளிய பரிபூரணத்தபோ
தமெனினுலிற்றறவறவினக்கத்திற் றெள்ளிதா யறியற்பாற்று.

சினதைநிறி துஞ்சலன மறற்பரை யோகது
 திளைக்குமதின் மேலதுவிடுத
 துநதுநிலை யிறகருணை யானபரை போகம
 தொழிந்ததுசு காதிதமே.

(௪௪)

அச்சகவ தீதநிலை யானதுசி தம்பரசி
 தாகாச தெபவமதையே
 * மச்சறுவி யோமமத னிறபவன மொன்றுவது
 மானவொரு மையிருமையு
 மிச்சையுமு னாக்கவிசை யாவணம ளாவிடுதல
 ஸீடென்னி சைப்பர்முதியோ
 'நிச்சயம தாகவிது சாமமொடு வாதுள
 நிகழத்தமல வததுவிதமே.

(௪௫)

தகராலயதாரணையே சீரேஷ்டமேனல்.

மூக்குநதி நாயிதுதன் மூத்திகள முச்சியடி
 மூலமதி னாட்டிமனதை,
 யூக்கொழி நிறகவென வொதுமுறை மிககென
 வுரைப்பினுமு னக்கிவண்ணை
 யாக்கைநடு வாயுளபின் டததலசி தாகாச
 மானதுவே முக்கியமெனத்

---

* இப்பாட்டில் வெளியாகிற முத்தி நிச்சையத்தை இந்நூலாசிரி
 யாருளிய குமாரகுருதாரபாடல், நிருவலங்கதற்றீரட்டு, பரிபூரணாத்
 போதம், சிவஞானசேகரம் வ-வ-வ விபாசம் இவைகளில் வெளிவா
 லுறியலாம்.

தூக்கியறி யாதொருவ நானெனவே சுட்டிநிலை
தொக்கிலதை யன்றியிலையால்.

(சசு)

சொற்றதல முன்னுமன துககிடன தாயரிய
சுதததக ராலயுமதாக்

குற்றமறு சநதிநடை ஈட்டமலி காளிநடை
கூற்றச தாநடையெனும்

வெற்றிட முன்றையுமி னைத்ததகுக னுடல்புரி
மேதையவை யாயிலகலா

னுற்றவொரு நாட்டமிட வததலமு ரிததென
வுரைத்தவுரை கட்டினாயரோ.

(சஎ)

புலியூர் இன்னதுதானேனல்.

பூருநி வைககொடுவ ரிசசரணன் வந்தனைசெய்

புலியூரோ னப்புக்கலரும

பேருளசி தம்பரம தெனறுசில ரோடுறுதி

பேசுமது பாவனையினை

சீருடைய வததலமெ னப்பறைவ தன்றறை

சிறந்தமறை சொற்றதிலைநா

மாருடன றைந்தவக மேபுலியி னூரொன்

வதிர்த்தவறை சததியுமரோ.

(சஅ)

ஆரணந்தீனுமாகமந்தீனுத் சொன்னமுடிபு ஒன்றேயெனல்.

சிறபரசி தாகாச் முததியடை மார்க்கமொரு

தீர்வையற வேபலமுறை

பறபலவி சைத்திடினு நறபரன்வி திததமறை

பன்னுவணமாழையதனை

* மாழை = அஞ்ஞானம்.

யொற்கமுற வுள்ளவொர கருதையினை யாகம
முனாததபடி பொதமதனை
யறபமுமி லாதறவ டககன்முடி வென்பதிலோ
ஹையிலை யையமிலையே.

(சசு)

உதயமுமோடுக்கழம் இத்தவிடமே அது
எங்குமுள்ள சிதம்பரமாமேனல்.

போதமல தாங்கார மென்றதெழ நின்றவொர
புலம்புருட னின்றதலமே
யாதலின டங்குமிட னங்கனமி லாதுபுற
னாவதிலை யாதவிதயச
சூதுமல ரின்வெளிசி தம்பரம தாயிடை
சொலாவணநி றைந்தொளிர் தலால
யாதொருத லஞ்சொலினு மங்குமது வாகும
னாலிதய மேசிலயமே.

(சூசு)

சிதம்பரத்தையடைமீலேண்டியவொழங்கு
இவ்விதமென்றநளல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்

போதப் பொறிவெளி மறையிற குகனுள
பொதியைத தினாயிடு தினாயேழு
நாதத் துடன்விடு மலகிர்த் தியட
நனுகா வருண்ட மதுகாணும்
வாதப் படுபல சமயக் குழுவரு
மறையா வெறுவெளி பொதுவேபோற்

கோதற் றுளவொரு கணகப் பொதுவெளி

குறுகிற பெருவெளி மயமேபாம்.

(௫௧)

சுததப பிரமபு ரததிற குகனொரு

சொருபா கரமது ஸுளதாகச

சிததத துழிமுனி னேத்துக குருவுட

றிகமும் படியொரு நனிபாவித

தததற குரியவெ முததைப் பரவியு

ளலையா வணமனி யதன்மேலே

நிததப பிபருவெளி பொறசிற பரவொளி

றிகமூ தரமென வ்வணமுன்னே.

(௫௨)

இந்நெறி விஷயப்பிரியர்கட் கமைவதரிதேனல்.

சலனப பதிநினை வொழியிற பரவெளி

தனையுற றிடுபர நினைவான

துலைவற மெழுமது தனைநிற நெனவரு

ளுதவித திறலகொடு நனிகாணு

மலமற றுளவரு னையுமிற நெனவகன்

முருவிப பெருவெளி தனைமேவுஞ்

சொலுமித தகைநெறி விடயத தலைவுறு

துருசர்க் கலைவது மரிதாமால்.

(௫௩)

அருளையடைவதந்த இருக்கிற மனமேபோதுமேனல்.

மனதிற கரியது பிரமப் பொருளென

மஹசு றியதூ முளதேனு

நனவுற் றீழிவிழி, தனையுற றுவிவதி
 னலனூ தெகிவுள *விழியாடி
 தனையுற றறிகுவ தெனநற றிருவரு ,
 டனையே பெறமன மதுபோதும்
 பினைபப் பரநினை வதையுற ற்ருளொடு
 பிரிவற றுளநிலை பெறலாமால்.
 உருவமனத்துக்கும், அருவமனத்துக்கும்
 உரித்தின்னதேனல்.

(௫௪)

விடயக் கறைமன முருவப் பொருளுணா
 விழியைக் கொடுதெரி யுருவாகுங்
 கடமுற றுளதிரு வருவைக் கருதுதல்
 கடனக் கறைமன முளகாறு
 மடைநற பரமன மருவப் பொருளுணா
 ரருளைக் கொடுதெரி யருவாகு
 மடமற் றொளிர் பெரு வெளியைக் கருதுத
 லறையப் பரமன வியல்புமே.

(௫௫)

மனத்தீன்றிற்ம் இத்தகைமைத்தேனல்.
 உருவந் தெரிமன முருவந் தொழ்பல
 னுறவே யதுபர மனமாகுங்
 கருதிந் தமனசை யலதிந் தமனுல
 னதிலே யுரியவ ளெவராவர்
 மருளென் றெழுநசை தனிநின் றிடிவது
 வலியார் பனிகதுனி கனையியு

பருளென் றெழுநகை தனின்ன நிழலுதி
வழியா நலமுழு மையுமீயும்.

(௫௬)

மனமே சன்னமு மனமே மரணமு
மனமே யுலகமுன் மையுமாகும்
மனமே பபலமு மனமே சபலமு
மனமே மதியொடு விதியாகும்
மனமே சமலமு மனமே நிமலமு
மனமே வளியொடு வெளிபாகும்
மனமே சிறுமையு மனமே பெருமையு
மனமே யிருமையு மொருமையுமே.

(௫௭)

அந்தர்முகத்தீர் தகராலயத்தீர் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றநூல்.

இருளின நிறமற வருமந் திரகுரு
வெனுமோர் நிருமல பதிதானே
யருளென் றவுருவ முனவங் குகனென
வனுமா னமதற முனனோநாங்
கருதும் படிசொன நிலையின் புடையவுன
கழலே யனவர தமுநாடுந்
தெருளொன் றினைமுன மடைபின் சொனபடி
திறமா கிபநிலை பெறுவாயால.

(௫௮)

பகர்முகத்தீனும் அந்தர்முகத்தீனும் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றநூல்.

இனமும் பகர்முக மதினந் தெரியுரு
வெதையுங் குருவடி வதுவாக

மன்னஞ்செயுரிய மனமொன் றியபினர்
மகியின் புலமுன் சடரூபக்
கனமென் பவைகளை யருவென் றுணர்வுறு
கம்னம் பணிநிறை விபுவாய
வுனரும் பெருவெளி யிதுவென் றுனியநி
லுனையுங் களையருண் மயமாவாய்.

(௫௯)

இந்த அநீகலபமான முத்திமார்க்கத்தை ஜீவர்கள் பாவத்தால்
விடுத்து வேறுவழியி லகைவார்க ளெனல்.

ஒலலைப பசவருள புல்லற குளநெறி
யு்கமீ தளவில வுளவேனு
மெலலைக் கருவிக ளுளளுக குளயர
விதுவே யதிகுல பமதாருஞ்
சொல்லற கரியவொ சொல்லைப பெறுமொரு
சுகமா கியகரக் குறிகாணிங்
கல்லற பம்பவர் தொல்லைக் கோடுமற
மதஞ் லிஷதவிடுத தலைவாரால.

(௬௦)

முத்தி தலம் தீர்த்தமெனு முன்றையுங் குறித்த
வினவுக்குவிடை.

கவிநிலைத்துறை.

என்று தேசிக னியம்பலு மேசகன் மனசன்
மன்று ஞானமன் றார்க்கி யின்றென வழுதநில
சென்று நீர்படிந் தாலயந் தொழுவது சிவமென்
றன்று மாதவ ர திர்த்ததெற் றறைகென லீறைவான்.

(௬௧)

ஆசி லாச்சிவ புண்ணிய வண்ணனி ஞாலோர்
மாசி லாச்சிவ ஞானமுண் டாமதை மண்மே
றாசா பாலருண் மூர்த்தியுந தீர்த்தமுந தலமு
மீச ஞ்ணையி லேதர வுள்ளன வென்றும். (௬௨)

நாமி யாதேதமாக் கருதுவர்க் கவைசுவர்க் காழ்
பூமி மீதனு போகம துதவுமஞ் ஞான
பூமி நீங்குபு சிதம்பர சிவத்தினைப புணரற
கேமி குருதுனு பவாக்கருட குரவனை யீயும். (௬௩)

அருத வாரியீ னளக்கரின் மானிட னாக
வருது கூடினுங் கூடும லாதருண் மனனுட்
குந்தி யாடிறை மனுவெனும் வடிவினைக சொண்டே
பருத மாபெதி றொய்தினு மெய்துமிப பாரில, (௬௪)

போக பூமிக ளாந்துறக கங்கனின் போகந
தேக நேரவ ழிந்தெழு தன்மையைச் சிவனு
மேக நாயக னெடுகலந திழ்நய னிறவா
தூக லாலதற குரியமெய்ஞ ஞானமே பறுகீழ். (௬௫)

மூர்த்தி யாதியொர மூன்றினு மாயநல் வினையாற
சாத்தி ரஞ்சொன சாயுச்ய மேதெனிற *ந்ணையில
காத்தி ரங்கனி லம்முறை யிழைத்துள கதழ்வர்
னீதத வாரிய னினிககிடைப் பாணெனு நிலையே. (௬௬)

அபர ஞானம் துகுமம் மூவகை யாடே
யபர மூர்த்த மோக்கமென் றெருநிற மாசா

னபய மாயருளபுரிபர ஞானம தாலே
புபயந தீர்பர ஸோககக்ஷேமன் ரெருகுதிரு முணனோ. (௬௭)

சரியைக் காடினற மூர்த்தியிற் றுன்மறைநதருளுங்
கிரியைக் கிட்தன் மதனததின் பொறிபெனக் கிளம்பு
முரிய யோகத்திற் காக்கறந் திடுதர முறமு
மரிய ஞானம தற்குமுன் வறசல மனவாம். (௬௮)

தாசுமார்க்கமும் புத்திர மாக்கமுஞ் சகமும்
பாசத தாறபினும் பிறந்திடு பதமுத்திக் குரிததால
பாச நீததசன மாககமிப் படிமிசை பிறவா
தீசனோடணை பாமுத்தி யென்பதற்குரிததால. (௬௯)

மொழிநத மூர்த்தியொ டாமொரு மூன்றிறை கலுடங்
கழிநது போமத னைகதி யாமெனக் கழறின
கழிந்த தீங்கனங் காரியங் காரணங் கழியா
தழிநது தோன்றொரு மதியையற றதையறி வாயால. (௭௦)

ஞானமன்றிச் சன்மரீதமில்லை, அதனால்

ஞானமே பெரிதெனல்.

எண்ணிக்கழிநெடிபடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கா ரியமொய்ந் திடவே பவனா
ரஞர்போம் பினும்வீழ் கதிவா தையறுஞ்
சொக்கார் பவனம் வருங்கா ரணமாந்
துருசென் றதுநின் றுறுசன் மவுடறு
புக்கா வணமே புரியும் புரியாப்
புகற னருண்ணா னீமதர்ப் பதனா .

பிக்கே துமிலா விபுவா மறிவே

பெரிதென் றறிவாய் பிழையென் றிஷியே. (எக)

பஞ்சமாபாதகவிவரம்.

எனலும் பொறைசேர் மனசன பெருவாழ்

விறையே முனனோ சொனமா பவமைந

தெனையென் றிடலும் பெருமா னருளவா

னிகழ்பொய் கொலைகா மந்ரு களவென

பனவென் றறிபொய பகரிந் பலநாள்

பணிவந் துளமா தவமுந் தொலையு

* மின்னமைந் தனின்வெரு சினமுந் குவவா

யெழுமிவ வுலகும் பழிகு றுமரோ. (எஉ)

கொலையென் பதுகே ஞடலென நகடங்

கொளுமா விமினங் கனிலே யெதையுந்

தொலையும் படிசெய வதுதா னிதுசெய

சுகிரதங் களெனும் விற்றகோ திகளை

யுலையும் படிசெய கனலா மழல்வா

யுறுதுன் பமதா முணவென் றுயிர்கொல

புலையன் புலையுண் பவருஞ் சொனவா

* புகுவார் நரகம் புதரா யினுமே. (எங)

காமம் பரதா ரசயோ கமிதன்

கலுடம் பெரிதிற பெரிதீ தறவோர்

* இன்னமையதெனப்பது. சூரியனுடைய புத்திரன். இவ்வ
மை, சூரியனானவனுக்கு சூரியனுக்கும், சஞ்ஞிகையெனனும் அவன்
மனைவிக்கும் பிறந்த யுழன் என்றும்.

தாமுந் தமீமா றிடவுண் ணுழையுந்
 தரமேட்டிளவி' மகிமா லுடையா
 ரீமம் புகினுந் தொடர்பீ டுளமா
 விக்ஷம பனாயுந் துரும்பாய் மெனிதற
 கேமந் திரமொன் றிடுமெவல் லுந்நா
 மிறையோ னென்னாந் தொழுவேண் டுமரோ. (எசு)

இதுபொன் றிடினமற றெவையுந் கழியு
 மிதுநின் றிடினமற றெவையுந் குழுமும்
 மதுரந் தாலபோ னிரயந் தருமோ
 மனுடன் புனடவெண் ணெயிலூ சிபுகும்
 விதியன னதுழைந் திடுமைம் புலனும்
 விலகா வினைசெப தரசா யுலவும்
 மதிதங் கியுளா ரிதைவென் றுயவே
 மதியந் தனிற்சத துவலு ணுகாவார். (எடு)

அறுசோககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நறுவென்னுந் கள்ளருந்த னலங்குலமுந் தாமவிதது
 நரகு நலகும்
 பெருவின்னல் பெறப்பினரும் பொறியிகநத பேயாடுப
 பிழைச் செய்யு
 மறாதித்தை யுளர்கலைதேர் பண்டிதரா டற்புதராய்
 வயங்கி னானு
 முறாமுத்தி மேதையுளா ரிவர்வதன மதைச்சிற்றது
 முற்று னோக்கார், (எசு)

களவெனுமோர் வன்சனிதான் பற்றுமென்றீர் சோதிடநாற
 கழற நிறகு
 மளவையொரு புதினேதிற பாதியல வனந்தமாண்
 டங்கு மிங்குஞ்
 ஈளகிலுழ றுனியமற ழுழன்றலையத துனிதநது
 சுக்மொன் றிலலாத்
 தளாவுடையா தஃக்குமக வாயுதிக்க வேவிதிக்குந
 தரணி மீதே (எஎ)

மாபாதகமைந்தனுள்காமம்போய் யென்னு
 மிரண்டும் அத்வலிதென்னல்.

சொற்றவைந்து பாவமுமெப பாதகததுந தலையீர்குஞ்
 சொனவோ னாநிற
 நெற்றுளவை காமம்போய் பென்னுமிரண் டாமியையே
 செகமாய நிற்கும்
 பெற்றிதனை யீண்டறிதி யிவைநீங்கின் ஈறெவிலலைப
 பிழையு மிலலை
 நற்றவமுஞ் சித்திக்கு ஞானநெறி கைக்கூடி
 நலன்மிக குள்ளாய. (எஅ)

தகேசவழிபாட்டைச் சீடன்விரும்பத்
 தருவுவந்தருளல்.

என்றறிஞ னாங்குரவ னோதிடலுந தெளிதோநாத
 மீனச னெந்தா
 யுணரகவாற நகரவிததை முதலாய சரதமெலா
 ஓமாருங்கேயோர்ந்தேன

மன்றினீடம் புறிகுனை நான்வழிபா டதுசெய்யு
 மாகக் கொன்ன
 தொன்றையினி யருள்கெனலு மவவறிஞ னுள்ளுவநதி
 துணைக்க லுற்றான. (எசு)

ஆவிடைலிங்கமென்ப தீத்தன்மைத்தேனல்
 அக்குகனன் னட்டஞ்செய ஞான்வெளி யலாதானே
 யருளென் றேதுஞ்
 சக்கரவட் டாகார பீடமெனு மாவிடையாத
 தயங்கா நிறகுஞ்
 சொக்கமுள சிதாகாச மேகோளா காரலிங்க
 சொருப மாகி
 யெக்கணுமா நிறைந்ததனி னிறகுமிது வேசைவ
 விவிங்க மாதோ. (அப)

கலிவீருத்தம்.

இந்த விங்குமே யெம்பெரு மான்சுடா
 சொந்த விங்கு சுயஞ்சோதி விங்கமாப
 பந்தம் வீட்டு பராபர விங்கு
 சிந்தை செய்யுஞ் சிதம்பர விங்கமே. (அக)

ஆதி யாமு னனாதியா யுள்ளவிச்
 சொதி லிங்கச் சுவம்புவே நாந்தொழுங்
 தோதி னன்னர்க் குகேச னவன்பெய
 ரோதி லோஞ்சுப்ர மணங்கமென் றேந்தாமே. (அங்)

சுப்பிரமணியநாமார்த்த மீவ்விதமென்றநளல்.

சுவவெ னபபகா சுத்தம் தாகுமோ
 ரவவி யததவத தாம்பிர மததினின
 றெவவ மாமின்ன லேணிய மென்பதீ
 தொவவுங் கோசுப்ர மண்யமென் றோதியாசு (அங்)
 புத்திரப்பெயர் விளக்கல்

அதது வாக்களோ * ராறையு நீததவோ
 சுதத வததுவிற றேன்றலி னுலதைப
 புத்தி சபபெயா பூண்ட பிரானெருப
 பததா யாரும் பழிச்சிடு வாரரோ. (அச)

இன்ன வாமினி ருமபொருட கேயினும்
 பன்னு வாமுரு கன்சிவ பாலனென
 றென்னே யாளவ னேண்வலி யின்விறன்
 மின்னும் பெறறி விளக்குங் குமாரபயோ (அரு)

குமாரநாமார்த்த மின்னதென்றநளல்

அறுசூ ககழிநெடிடையாகிரியவ்ருத்தம்.

கூவ்வெனுங் குற்சித மாயையைக்
 கொன்றருள செய்வவன் மாரனென்
 றெவ்வுறு மத்தம தாமவை
 யொன்றுறு வற்சிகு மாரனென்

---

* மீநிராத்தவா, பதாத்தவா, வன்னுத்தவா, புவனத்தவா,
 அவாத்தவா, தத்தவாத்தவா.

றுயவுள! நாவிலெ மும்படிக்
 குள்ளது சந்தித நன்னிலைப
 பவவமெ னுங்கும ராவெனப
 பன்ஓவா பாசறை பாறுமே. (அசு)

சச்சிநாந்தபதத்தீர் சிவம்சத்தி சுப்பிரமணியமேன்ற
 ழுன்றிலக்கணமுளவென்றுணர் த்தல்

பொருளுள சத்துநி ரந்தரம்
 பொருவற வததைய ணைந்தவி
 ரருளுள சிததுநி ரம்பிடு
 மதிம தாபபெனு மின்பமு
 மொருமுக முற்றசொ லின்கண்முன்
 * னுளதுசி வப்பொரு * ளுநிமிற
 றிருவுள சத்திநி † லந்தரந
 திகழவது சுபபிர மன்பமே (அசு)

ஆந்தமே பிரமமேன்றகருதிப்படி.
 அதுசுப்பிரமணியமேனல்.

பூரண சுகவதி யின்பமே
 பூரண பீரமம தென்றறை
 யாரண துவல்வண மின்சுக
 மாமொரு முருகைய னென்றுணர்
 காரண முதல்வன வன்றெரி
 காரண மிலைமறை காய்சொன
 தாரண திரிவித மென்பது
 சாரடி நடுமுடி போன்றுள. (அஅ)

* உந்தி=நடு, † அந்தரம்=கடைசி.

தீரீயத்துவம்பதக்கப்படாததென்றும், ஆநந்தபிரம்மமே

சுவானுபூதிப்போருளென்றும்தான்.

மூவகை யென்றுமொழிந்தது

மூவகை லங்கன நீளமென்

ரூவது றழநதுபி றநநிதி

ழாகலி னென்றென நின்றிதிங

கூவிய மைநதன கந்தைவெல

கூடலெ னுஞ்சுக நநதலி

லேவரு மினபவ ரும்பொரு

ளீதல தொன்றிலை யென்றுணா

(௮௬)

யறைந்திறைந்தபொருள்சிவமென்றுத், சுவானுபூதிப்

பொருள்முநுக் னென்று முணர்ந்தல்

யாதொரு சீவன ரும்பா

ஞானமி லாமலி ருஞ்சுக

வாதா மாயையி னினறகொன

னாடவொ னாதும றைநதுள

தேதகை யாசிவ மென்புதி

யாதொரு சீவன றிநதகொன்

கோதற வேதனுட சுண்டதென

கோன்முரு கேசுர னென்றுணா.

(௯௦)

நிச்சுகளமுநுக் கைத்தரிசியாதஞானிகளில்லை, அவனோடு

கலப்பதேமுத்தியென்றுணர்ந்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

சருவபூரணசி தம்பரததினருள

கூல்கு கேசனெனு முருகனைக்

*கொடைகாலம்.

௩

MAHARAJAHOPADHYAYA
S. IYER LIBRARY
MADRAS-90

கருதி யேநரிசி யாமெய்ஞ ஞானிகளுங்
கால நீன்றிதுமுண் டோவிலை
யருவ முஞ்சொலவொ ணுவ தீதபர
மாப சீங்கவிரி வாயவம
முருக னேடுகலந துவ்வ தேப்ரம
முத்தி யென்றவொரு சித்தியே

(௯௧)

அம்முருகனைக்கூடுகின்றஜக்கியழத்திக்கான
நாமவிவரம்.

ஆகம் வாக்குமன மென்ற மூன்றுமசை
யாசசு வானுபவ வததுவா
மேக வேமதக ரால யக்குகளை
யெயது முத்தியையெ பரசிவ
பொக வைக்கியமி லிங்க மென்றவொரு
பொருளி லைக்கியம கோசர
* மாக வைக்கியம யான தோதியெனும்
வாளி லைக்கியம தென்படே.

(௯௨)

இங்கருளியது ஞானமசானமாயதகராகாசமென்னுந் சிதம்பர
நாயகனுந் தகப்பிரமத்தினுடையநீட்சுகளநிலையெனல்,
பசுவைப் பந்தமது பண்ணு மாயையெனும்
பாச தத்துவம னைத்தையு
மசல, ஞானவெரி யாலெ ரிக்கும்வன,
மாம்ப ரம்பரளி தம்பரப்

*மாமம்=ஆகாசம். இக்கனம் அதுதொகாசமென்றும்.

பசுப திபபெயரி லங்கு ஞானசுக
பானு வானகுகப பிரமத்தின
சுசுசி றந்தநிலை பீண்ட திரதத்தினிச
சொலலு துருகுகள நிலையெ

(௬௩)

முருகனுடையசுகளநிலையித்தன்மைத்தென்றநுள்.

அறுசோக்கழிநெடிலடியாசிரியவீருததம

சிடடி யாதிவினை யைநது ஞாறுமருள
சோசெம் மாமுகமொ ராநதுடன
றட்டி ன் ஞானசிவ சததி மாமுகமுஞ
சார வாறுமுக வருவமாய
மட்டி லிநதரதிசை யாதி நானகுடனு
மன்னு மம்பரமு மதமுமாச
சுடடு மாறுதிசை நோகக மாகநிமி
துயய னேமுருக மெயயனே

(௬௪)

நறிய பூகயிலை யரிய மேருகயி
லாய மன்னுபிர மன்னுடமாம
பொறிக ளுககுபரி யாம்வி ணிறறுணிசெய
பொறபி ராகிருத கயிலைமே
னெறிசெ யுருசிவச தாசி வறகறிவி
னோமை சொற்றவனும் வாமியை
மறைவி லாதவத னமதொன் ருயணவி
வந்த தெயவதமு முருகனே.

(௬௫)

அருள்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருததம.

இருநில மிசைநல மகிழ்வுறு மனையற
மெனுமொருநெறிநிமிர்வான்

முருகுற் கிரியையின் மகள்குற மகள்வல
 முகமநீ லமாவுறவும்
 பொருபுலன் விலகிமெய் யறிவுட னடியவா
 புகுமநு ணெறிநிமிவா
 னருநுடை யறிவெனு மொருசுர மகளிட
 மமரவு மவனுள்ளுல.

(௬௬)

திரிகுண முதலென வுளவொரு பிரகிரு
 திமுருக னிவாநவிரம்
 பரிவுள திருவரு ளறிவயி லெனுமொரு
 படையவ னுடையகுணம்
 பெரிய கருணைநிறை வவனொரு *பெயரறு
 பிரணவ மனுதவலின்
 கரிசறு பொறிவிரி யறிவுட னொருசிவ
 கதிவரு மெனவுமுணா.

(௬௭)

தூந் தீடனுக்கனுக்கீரகந் செய்தநுளல்.

சொலியப ரம்பர னருளுற முன்சொன
 துகளில வரம்படைவே
 செலவவன் மந்திர மருளினை மன்பொடி
 திரிபற் நின்றறிவா
 னல்துதி வந்தனை புரியமை யந்தல்
 நசையற வெங்கணுமாய்

* இதன் உண்மையைப் பரிபூரணத்தபோதத்தின் தூவறவி
 னக்கம் கடு - வது செய்யுளில் குகேசனுடைய காமமனுவெனற குறி
 பபாணுணர்க.

நிலவுசி தம்பர மதையடை யென்றிறை
நிசவுரை தந்தனனே:

(௯௮)

கீடன்செய்யுளு
சதுணஸ்தேனதீயம்.

நன்றென மைந்தனு வந்தப ரிந்தர
நீந்தன கந்தகுசா
மன்றமி குங்குழ லஞ்சர குஞ்சர
மங்கைம ணாதமனா
வென்றன ரும்பர சங்கர புங்கவ
வெங்குநி றைந்தவனா
யினறென ரந்தையொ டிங்குவ னைப்புரி
யென்றுப ணிந்தனனே

(௯௯)

மாபல தேவர்க டேவம னோலய
வாழ்வுடை யாமுதல்வா
நீபந ருவணி மாபட னாத
நீதிப ராகுமரா
பாபவி நாசந டேசகுஞ்சர
பாலவி லோசனமா
தாபமு னேனுனை யேகதி யாயடை
சார்புள னாளுதியால.

(௧௦௦)

கலிநிலைததறை.

சேலன கோவார் வேலன வாகார் சிவைசேயா
மாலன மாலா ரோதிமொய் தீயா மகணையா
மூலப லொசா சீலந டேசா முருகேசா
சாலவி னோதா ஷாளுடை யாதா டரவுவா,

(௧௦௧)

ஞரச மாரீ வாகக ராவார் சுகராயா
நரச லோசா வீரகு மீரா நடராயா

ஈரவி ராமா மாமா யாயே சிடோருத்
தாரவி சாகா க்ஷ வா க்ஷ சகமீதே (௧0௨)

பீடா நாலவே தாதீ தாதோ பிதசோதீ
தாடா தாடா தாதா வேயா னெனவாடா
கூடா வாழ்வா வாடா நாடா குகதேவா
ஏடா வாடா வீட வோநா மெனவாட்டே. (௧0௩)

கீடன்செய்யும்
நீக்துண ஸ்தேளத்தியம்.

கலிவிருததம.

நாதரி லைக்குயா வுளக ணலங்கிளாமெயப
போதலெ ளிககுண னடைகா பொருநதவிடும்
பாதமெ னககருண் முனைவா பணிநதறியென்
பேதம றுததிட வுரிய பெருங்குகனே. (௧0௪)

உயிரொடு சிததுந லுடலு மொருங்குறின்
றயாபர நட்டையி லொளிநு ழுரும்பொருளே
செயிரறு சிறகக னமிசை திருநூநடங்
கயவுற நிததலு மிடுகு கவந்தருளே. (௧0௫)

தேனினு மின்புறு மினிமை சிறந்துளவுன்
பானினை கின்றவென பனிகள் பறந்தறநுன்
கோனுனுள வந்தன் னெனவுட குளிர்ந்தருள்செய்
ஞானந டம்புரி குகவெ னலம்பரமே. (௧0௬)

மூடம லஞ்சிக வறிவு முதிர்ந்திடவென்
னோடணை யன்பர்க ணெறியை யுவந்தருளுஞ்
சேடிய னொங்கு தகர சிதம்பரமாம்
வீடெனு மம்பர வெளியில் விளங்கொளியே. (௧0௭)

கீடன் கவானுபூதியடைதல்.

என்சோக்கழிநெடிலடியாசிரிய் விருத்தம்.

இனவாவுண் ணனிதூண்ட மனச னனற
யிறைஞ்சிடலுந் திருநுளாற சலன மீலலா
மனவடகுக மதுகூழிக குகனைக நாண
மகிழ்வெய்தி மனசனெனும் பெயாடோ யானாக
கனவறிஞ் னுத்தனது குருவைக கடைடான
கனிகூடது தீகரால் யததைக் காண்ட
வெனதரிய வனபவென்னோ டிருத்தி யெனன
விறையவனு மாங்கணைத்தின பெயதி னுனே (க0அ)

வாழ்த்து.

அறுசோக்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அருமறை யொடுக்க மாநி யாகமத தீற தாகி
நிருமல சரத மாநி நித்தியா நந்த மாநிப
பெருவெளி மயமா யுளளுட பிறங்கிய ரகசி யததைக்
கருதுநாக கருளு மந்தக கடவுளெந் நாளும் வாழுக. (க0க)

தையலா சதூத்தா நீசா தாப்தீர சரனோ னோருள
வைதிகசித தாந்த சைவ மார்க்கநன் னிலைவாழாது
கைகவங் கடந்து நின்ன சனகமன றடி யார வாழுக
மெய்புக லிந்த தூலை விரித்தவா கேட்படார வாழுக (க00)

ஆக பாயிரமுட்பட திருப்பாட்டு - ககௌ.

தகராலயரகசிய முற்றிறறு.

—o—o—o—

தமுரதருகோமான் திருவடிவாழ்க.

சாலிவாளுனசகாப்தம் கஅகக-ல் துர்முக்கினு மார்கழித்திங்கள்

காடபுதவாரம். ஸ்ரீசிதம்பரம்.

‘பனடூரிருசோட்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சருவபரி பூரணப பெருமதாப பெனும்வாழவு
சாருமா பத்சிவன்றான்
சகாத்தமோ ராயிரத திருநூறு முப்பதுஞ்
சாலேநது மொன்று தெய்வந
திருமருவு சங்கறப நிராகரண மூத்தெளிவு
திகழ்பரஞ் சோதிமுனிவன
செப்பியவோ ராயிரமு னானூறு முப்பதுஞ்
நீசாநதபின் நென்மொழியெனும்
பொருடரு திராவிடந் தனிலொரு சிதம்பர
புராணமும் பேறையூருய்
புனிதநிமிர சாநதலிங் கற்கணிகொ டங்கையைப்
புதுமணஞ் செய்ததுறையூர்த
தருகைகொள சிவப்ரகா சன்சகத் திரமைநது
சதமொரொழு பத்துநாலுஞ்
சநதிதத திற்பிரபு லிங்கவினே யாட்டுமுரை
நநததை யறிநதுகணியே.

(க)

உ
ஓம் துறப்பிரம்மணே நமஃ.
கந்தர் ஒலியலந்தா தியும்.
குகப்பிரமுவருட்பத்தும்

—♦—
நேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் செந்த
பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய
குமர்குருதாசர் அவர்களால்
அருளியது.

—♦—
இவை
திருமூலாமரபிலேழுந்தருளிய
ஞானசுந்தரசுவாயிகளின் சிஷியவாக்கத்து னெருவராகிய
மண்ணிப்பாக்கம்.
அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி
சென்னை.

மகோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

உ

ஓம் துறம்பிரம்மணே நம: ;

கந்தர் ஒலியலந்தரதி.

காபபு.

நேரிசை வேண்பா.

உலகெலாம் போற்றிருமை யோங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெல்லா நீததகணித் டாட்கொண்—டிலகு
மொருகந்த வேண்மே லொலியலந் தாதி
பரவநால வாயன்காப பாம்.

(க)

நூல்.

பருதிக்கே மூலயுமிப் பார்த்திவததிற் கந்தப்
பருதியொன் றுமனனும் பண்பற—செருமுதலாய்ப்
பாசியைப் பாசப் பரிவை விளக்குமுரு
கேசவின் பிடடா ளெனே.

(க)

ஏனேநீ யறிவிக்கீ தேனா னறியத்
தீனையே னுந்தரங்கொல சேயோய்—நூனையே
யராதமு முன்னத் தழுத்திரின் றுலம
மனோலயவின் பெய்தாவோ வந்து.

(உ)

வந்திக்கும் பததிமைமைக் கண்ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கடுவுண்டா னேர்பாதி—கந்தநதி

சொற்றொடி தத்தியமே சொற்றவணம் பறறிடுவார்க்
கற்றமிங்கேன் சேயர் வறை. (௩)

அறையேர்த்தி னந்தரமு மாகமத்தி னீறுந்
துறைநீதத சீவபரத தோய்வை—யறையு
மலதுகள் மாயறையா வபபயத்தை துன்னை
யலதுறமுன் னேன்முருகே சா. (௪)

சாவயன மென்றிருமை சாற்று மறதிநீனப்
போவ வலிக்குந் ருன்னையிகந்—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுனல் வாரநீலைத் தோய்ப்பவெழுந்
தளமைபோ லாம்பொறிககந் தா. (௫)

தானின் முகரிமைச் சாகரப்பொன் ஞாங்கருளாய்
மாவல லகத்தேக வாளனிரும்பு—சீவ
ருறழ்வுக் குறழ்வா யுளநின்னைத் தான்விடுகை
யுறமு மயிட்டத் துளை. (௬)

உள்ளும் புறநூ் மொருதெளிவா யோங்குகுக
வள்ளா லுனையயர்த்த மாழையினுன்—ஞெள்ள
லிகந்தபுன் னெஞ்சடைமை யெறியறகை யேனும்
புகழ்ந்தபயன் போங்கொல புகல். (௭)

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோ
சிகலில் விதுப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோ
யுன்றகைக் கீரமியல் புள்ளதொற் றேம்பொறுத்துன்
னன்றடிகீழ் வைத்தா ணயந்து. (௮)

கத்தர் ஒலியுலந்தாதி.

நயங்கெழு வாக்கத்தி னம்பாவென் னாதீ
தயங்காண் டலைச்சத்திச் சாயீ—முயங்நுமணிக
குன்றார் குயமின்றா கூர்மால் பொலாதென்ற
நன்றயென கீட்கண்டே னான்.

(க)

நானியா யாஞ்செவவி நானேது நீயேது
நானீ யெனறகுமோர் நாவேது—தேன்
துகரா வளிதுகா நுனனபய மறரா
பகர்வார் பலவேற பரா.

(க0)

நேரிசை யகவற்பா.

பராசரன் மகார்ச்சும் பரிநதுநீ மேனா
ணிராதர சரத நீபபறு நிலையைக
கருணை கூடாது கரககுறி யைநதா
னருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றொ
வதத்தி யத்திக் கித்தகைமத தெனனா
சித்தலுந துய்த்தன ரத்திபொ னல்லார்
பாழத்த நெஞ்சினேன் குழ்ச்சி விளிநத
மூழ்த்த குறுங்குதுப் பிாட்டை யுறழ்நதத்
தீங்கழை நீதுமே லோங்கிலை யுண்குடி
வீங்குறழ் ஷடைந்துமா லோம்பிடு போக்குழித
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வெனறுன்
பரிபுரா லங்கிர்த பதுமத்தா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் திருஞான் நிறைஞ்செனேத தமிழி
முரண்படாத் தருக்கினைப் புரநதஞா புரிநி
கூர்மக ளுவப்பச் சுபச்சி
ஹர்மகண் மதாப்ப வுள்சே யவனே.

(கக)

கந்தர் ஒளியலந்தாதி.

நிலமண்டில வகவற்பா.

அவனி ப்ரக னாயினு மென்கொல்
உவணை மன்னு யுயரினு மென்கொல்
ஆசு மதுரம்வித தாரஞ் சித்திர,
மாசுறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்
ஒத்தொரு சதுவுஞ் சாததிர மாறு
மூதத் தந்திர மூவே மேழு
மேனைய வெவையுங் கெழுமுவ னாயினென்
தான மிட்டி தவமுள னாயினென்
தேர்ந்தவெண் சித்தி சார்ந்துள னாயினென்
கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்
கூழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கெக்க மூதத
வாழ்க்கைப் பேறு வாய்ப்பி னலதா
ரல்ல கண்ட மாமுதிப் புலப்புத
தொல்லையிறங்கொ றாய்நறு வரததத
தொங்கள் மொய்ம்பு துளங்கெந தாயுன
தங்கட் கருணை யனுகிலுய் குவலெ.

(கஉ)

நேரிசை யகவற்பா.

குவளை யுறழ்கோச் சிவைகரக் கிளளாய்
துணியவி ரினன்பாம் பணிமுத லைய
வெட்டுத் திருக்கிணை குட்டிய கைய
விமையிசை திரிதரு வமார் முதல்வ
செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ
சேந்த குமர தாந்த வெந்தாய்

*கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

நுனக்கோர் தோற்றம் பினுற்ற புராண
நுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவூந்தா
சிட்டிவாய்* முன்கிளர் சித்தத்து ணினீறு
வந்த கதழ்வும் வரதுள மிழற்று
மாதரெட் டடைமறை தீயளி யாமுன்
னீயறகை பேய வ ரிச்சபவல் லாவொ
வ்யாகுமு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்
விழுமிய வொன்ற முழுமுத லெனநீ
நினறதா லன்றோ பொன்றக் குகவபி
தானமுற்ற தகையினைக் கற்றா
தௌளிதிற் றேர்ந்துன் னெள்ள லந்தாள
சேர்ந்த வழித்தே சேர்த னுணிபென்
நீண்டுச சிறியேன் பூண்ட விரததி
காண்டாய் கருணைக் கடியீந்
தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே.

(கூட)

நிலமண்டில வகவற்பா.

கமிசை சரித்திடு திமிலமஞ் சன்ன
மாறின் றன்பர் மாட்டருள் வானே
மீழைக் கருணைப் போழ்வின் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற கீழெஃ கிறையே
புராண விருக்குப் பிராமண மதினு
மேத்திய வருதர சூக்த மதினு

* இத்தை மகேசுரருடைய மகாசுருஷ்டி காலத்தென்று சொல்
வப்படும்.

மேருபை யசுரி னுரு ணத்தினு
 மாரண பிரக தாரண்ய கத்தினுஞ்
 சாமச் சாந்தோக் கீயமோர் சடுவினு
 மெய்யா நமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினு
 மங்கல் சூத சங்கிதை யதினு
 முகரீமை யன்றென முத்தியன் நென்னு
 வலியுறுத் திவலத் திடன்மா மாண்புச
 சான்றே யதற்கோர் சான்றாய் நுநதைக
 கதிர்த்த தார வததமு முளவா
 லவ்வத ஈன்றீண் டெவ்வத ரும்பற
 நேனுன் றகவா னினியினி தாயிவ
 வெளியேற கெளிவந் தெனுட்டோய்ந தருளே. (கச)

இணைத்தற ளகவற்பா.

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருககே
 கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் கரமே
 நானீ துறந்தூநாப்பண் டலையே
 வானோர் குரங்கொள வேனா யகமே
 தகம்பி யோனிக் கிசைந்த பதியே
 விசும்பியச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
 யெலாமனா ரின்னாச் சனமமே னுறவ்
 சின்மயச் செருக்க துறுதே
 தமிழேன் முனமுந் தமஞ்சால வினேபுரீஜ
 விமிரிவ் வாக நெந்த தெனினு

கந்தா ஒலையலந்தாதி.

மவவினை சடமற நெனையெ தனுகற
கெவவுறழ வும்மிலை யதின லிகவின்
நிருவருட பரிவே மருவிட வாறறுபு
புரந்தது மதுவே நிரந்தர மென்ன
வயிர்ப்பற வோர்ந்தே நைய முற்றினு
மயர்ப்பறு பயபபுழி
நிறீஇ மரீஇ நிகரூறு
மறிஞ னாககனுன் பொறிககணி யாமே,

(கரு)

நீலமண்டில வகவற்பா.

ஐமய மணவா வாமோத வோதம
படிநதிடற குளகு பசுக்காள கேண்மின
சிதடன் கோற்றுணை யதுகொடு திரிதரல
கடுப்பக் கருவி யடுததுபு நீவிா
கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடததுழ்
வீர மிறறென வோரி னாலங்கிளா
மெய்க்க ணிகைததுப் பொய்க்கண் புதைத்தரு
டிருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடு
மெனமே தாவிய ரிசைத்ததுண் டதாஅன
ருட்சிசா லீச்சுர சாட்சாத் கார
மதனால் விடென் றதர்வணத் துச்சியு
மந்திர நெறியு மலையிலக் காகக்
கூறு புவற்றைக் கூர்த்தநெஞ் சிலீகை
கண்ணுரு தனுபவக் காட்சியொன் றறறு

நாமபிர மமெனும் மகம்பிரம நாவாற்
பயிலவெற றுனாவின் பயனென் மாட்டு
முறறுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மிகனே கட்டின் புரூது
சிமல சித்த குமா குருபர
வமல பதத ரமுதவா ரிதியே.

(கசு)

நேரிசை யகவற்பர்.

வாரிதி வளைஇய மாக்கூ முகத்துஞ்
சாரில கிலேகர் தான முகத்தும்
பொருவற சின்ற பரமசற குரவ
முருகுற சின்ற சரவணக் குமா
ரின்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு
நிரைமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்ப்பு
கனிகெழு பாட்ப மொழிநழு வியறகை
கிளருளாடுக்கம் பொழிவினை கடுப்ப
வுளளுட் குழறி யுயிர்நிலை யுணங்க
லுணர்த்தத தன்றனை யுள்விர்த்தி விரமுற
லெனுமெண் டிறனு நணிகங் இதழுபோழ
தீடின் முதுக்குறை விகைக்குவா னருணன்
பெருந்தக வுககிப் பேயென்
பொருந்துவா னீண்டுப் போற்றுமா நென்னே.

(கசு)

ஓடிமணிடில வகவற்பர்.

என்னுயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்ற
லின்னமிழ் திழுதை யேய்ப்ப மெனியே.

கருளிய வோர்கீ ரதர்மநந் தழுங்கென்
 மருளுள மோலீண் டிருகமு முல்புபு
 கெழுமிய சகல கேவல நீபின்
 முழுமுத லாமுனஞ் களியு னாததனை
 யாக்கம யததுமுன் யோக்கிய மாக
 நோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத
 தோன்றலி னாற்றினா தோன்றா நீமையு
 நோன்றவ வியாண்டு நூங்கிரு வினைச்சம
 னுறலா னவறறை யொண்வயிந் தவத்தினின்
 றிறைபிளோ ரித்திடைப் பணியோ டிசைததுள்.
 வயிந் தவ மலமும் விலங்கிடு நீமையுந்
 குயின்றவ வவினைகளின் பயன்றா லருளெனா
 சுட்டற வவவருட் கட்புதைந் தப்பயன்
 சூதத வருளாற றுய்த்தலி னாலாந்
 குரிய கன்ம மொருவு நீமையு
 மரியவவ் வேலை யாம்பீரை போகத
 தாக்னகநா னனறென் நகறந் தன்னா
 லுாக்கிய மாயை யொருங்கு நீர்மையு
 மக்க னாந் தானு பூதி
 மிக்குறப் புன்மைத் தறபோ தந்துவன்
 றிடுதலி னான்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
 வடுவுடை யூணவ மலமுமாய் நீர்மையு
 மேரு முளுற்று முறுபே றுறுமெஞ்
 சீரடி விறைவ டிசய்தருள் கெனாதே.

நேரிசை யகவற்பா.

எனது தூத்தைநீர் கெண்ணி யாய்கத்
 தனதுள வினாஇத் தனையா ணவக்கருட்
 கண்மின் மினிபோற காணா சின்றுளே
 னெண்மையம் மின்மினிக் கிராசியத தொடுமி ன
 லாமற னினைப்பு மாணவத திமிரமும்
 போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிப்பை
 விளக்குவா னுன்றுகின் மிளிர்சே வாரணங்
 களிப்பொடு கூவக் காண்டகங் கடிதர
 வங்கம்பூ ரிப்ப வனுக்கம் டுரிதியே
 விங்கடா கருனி யெனுமுறவி மூசி
 யீங்குநாங் கூழா யிருக்கு மெனியேன்
 கரிப்பிகந துன்னுட் கலநதுயு மாக்க
 வசிபத மோகக மடைகுவல
 கசிவுகூர் தருளுதி கருணைப் பிரானே.

(கக)

நீலமண்டில வகவற்பா.

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவா
 பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்று
 மிருளே யின்ன லுறானே யேசின்
 ஞானவம் புண்மீ நடாவெம் மானே
 யிருதலைக் காம மொருதலைக் காம
 மெனுமுக ளத்தே முனைய தேற்ற
 மஃதுற தேனு மஃகிய கைக்கினை
 வெஃகலை யேனும் வேட்டல் கொள லுள்

கனீசர் ஒலியிலந்தாது.

85

வன்னணம் விடயா நந்த மகநா
மன்னு சொருபா நந்த முறுவா
னெத்த சுத்தா வததையி னிறபா
ரததையந திக்கா ராமினு மதனை
விழைநது பறநல வியனிலே யிதே
விழுப்ப விசத்தி யென்மனா மிககோ
ரிததையேனு மெண்ணுளேன் சிவனா
திழிநதவி வேனோ மொழிநததும் வறிதோ
தஞ்சமென் பாபாபா லஞ்சுவர நீதந
தானுண் மிகொலோ தண்ணா தண்ணளி
யிஞஞான் றுறுமே லெஞஞான் முயவே
னஞஞான றதிரதத வறைநிறை வேறறே.

(20)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேற்றுரு நாமப்பஃ ரோற்றமெ லாமனம் வீவுற்றபின்
ரோற்றங்கொலோவிந்தச் சூதினையோர்ந்திங்கள் சாற்றிடுமும்
மாற்றமற ருற்று மதுகை பெயலாதது மதுகையென
குற்ற லுளார்கட்கள் ரோகிட்டு மாரயி லாண்ட்கையே (உக)
ஆண்டண் டெனதெங்கு மாயவிர் கேவல மண்ணுமுன்னா
வேண்டுது மாறு புனியாதி நாத மிதமுணர்நது
தாண்டிய சாருள வாணவத தோடுதற போதததையு
மாண்டிட. வாற்றுவை யென்முரு காவென்கண் வைகுவனே.
வைகரி பாதினால் வாக்கிறந் தாறபோத மன்னுநிலை
இகவுரக் காணும்பின் கண்டது மாழ்கிற கனத்தவருட்.

மிய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழுங் கருத பிடிநெ யெனையுங் கருதிக்கொளே (2௩)

கருதந்த நன்றிநீட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னோ
யுரைதந்த போதமெண் ணந்தர மேறு முலைவொழிந்த
பனாயென்ற யோகமதென்றுணர் வேறும்படுவுடையா[ளே.
குருவென்று வந்திக்குஞ் சூர்ப்பகை ஞாவென்கை கொண்டரு

கொண்ட பனாயோ மினையுந் தணந்தவொர் கொள்கைவயிறு
கண்ட சுகம்பரை போக மதினைக் கடந்தகளன்
வண்டில சுகாதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகம்
தண்ட னிடுங்கும ஶோசவெற கொங்குரன் நந்தருளே. (2௫)

தந்தல் கக்கண் கடக்களிற நின்காந் தந்திரஞ்சா
விநதிவி லோசனம் போன்றுயிரி முததரு மென்மறைந்த
வந்திமே னோக்காக் கருமபிள்ளை போறபர மாநந்தரு
நந்தநீர்ந் துற்ற நிவேநின் நயாவளளி நாயகமே. (2௬)

நாயக நீயென்றுந் தானென்று நீத்த நடுகிலையா
ஞாயத்திற நேயத் துடனமுந் தானற்றவர் நிறகுசிலை
வாயவே ரிக்கனா மாதிரி மேறியை மானுமத்தைத்
தாயைய னு ஹனே யன்றியோ வேற்பலென் சண்முகனே. (2௭)

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
யண்மைசே யின்றகண் டாநந்த மாகிற்கு மாற்றலெந்
லுண்மைவென் றேந்திந்த மோதின ஶெய்தற் குருறந்ததுள்
ளெண்மைவின் னுன்னினொய்ப்போதஞ் சுகாததவெய்திலவோ.

கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

எய்யாமை கோறி யிருமிரு மாப்பினை பெயதுதற்குன்
பொயயா வருட்டிறம் பெற்றன மன்றிடி புகன்றவப்போன்
மெயயாக முற்றும் பெருதது மன்றி வெதுமடிபணுளேன்
றுய்யேற்ற மெய்தறி கருண்முரு கோனெனுந் தூயவனே .()

தூயவெங் கோனன லாசலப் போவள ரோததிரத்தி
நாயக வெறகுக் குமார குருதாச நாமமொன்றிங்
கேயில கும்வணம் பாவித்த தண்ணளி யெம்பெருமா
னையுனை யேசர னென்றடைந் தேனரு ளெஃகரசே. (௩௦)

கந்தா ஒலியலந்தாதி முற்றிறறு.

தமரகுருகோமான் தீநவடி வாழ்க

கலியுகம் சககா-ல் ஐபபசிமதிக கந்தசஷ்டி.

ஐயனாய் ஐயனாய் ஐயனாய் ஐயனாய் ஐயனாய் ஐயனாய் ஐயனாய் ஐயனாய் ஐயனாய் ஐயனாய்

ஓம் நமசிவாயம் மனோ ஹம்
கு க ப் பி ர ம வ ரு ட் ப தி து .

பன்னிருசோக்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினம், கருவினங்கனி,

இருநூற்றெட்டகர வண்ணச்சத்தம்.

சொலாலுயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு

சுபாலய விபூதிவிமலா

தொலாதிப கவானரு ஞாதாரகு மராவதி

சுகேசுரி, கணுனமுருகா

வலாரிம களாவல குலாவெயி னகாதவி

மனோரத மணுளகுழகா

வசீகர துவாதச விலோசன குகாவரி

மதுகமொய் கரோடிமுடியா

கலாபீவி மையேறிவி னோயாடெழி லுலாசஜ

களாதக ருணலயமனா

கஜானன சகோதர வபேதச ருணகர

கணுனணை கமோமியர்வினோ

லொலாரும ருளாளவ யிலாளவ ழியாதக

யிலாயகு கனேயருளெனா

-வெளாந்ம டீமீதுமு டிதாழ்கதழ் ஷீளாயிடை

யிலாதெனே யனாவியருளே.

(க)

பனாமுக வராவணி பொனரித ழியாரணி
 பலாகவி றையாமைநிணமீன்
 பருவிழி க்ளபரம் விடாணமு டிமாலிகை
 பலாசுறு துரோணமலர்பூக்
 கணாம ணிநீறணி யுமாபதி முனேல
 கண்கண வனோரவரிதாங்
 கலாநிதி யதாமரி யவோமிதெ னவோதிய
 கலாவல சதாரியசதா
 வனாமலை யுணமுலை தனாதம தலாயெனு
 ளனாத முலாவுமமலா
 வபேதநி லேசேரறி வுளாொவ் ருமாவலொ
 டனாவரு ளனாவருளெனத்
 தனாரலர் தமாலமி மிதாவடி யுளாயொரு
 சமானர கிதாவயின்மனா
 சடாநந குகாவெனை விடாதவ ஞரீதுரி
 தமோடய ளளானியந்நோ.

(2)

சராசர மெல்லாம்வனை பிரானுன துதேசவி
 தனேரயி லெனாலுளதெனத்
 தகாதம றைகூறவி னிரீயக றராதல
 மதேகுதி யெனாவறையுமா
 பிராதய னமாதியொ ருமுவகை யுனேயி
 லிலாதொழி யவேகியவநா
 ளிருவுன தனாதிய ருனேணிலய் சராசரா
 மெலாமம ரவானை புரிமாப்

குதப்பிரம் வருட்பத்து.

சுரு

பராபர கராசன முவாவுரி தராவணி
பராசன புராரிகுமரா
பராசரன் மதார்பணி பிராமண புராத்ந
பராமல முராசிழருகா
விராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
நிருபவெ னையாளகுருபரா
நிசாசரர் நிசாசனை புராணப ரிபூரண
நிலாவிட வளாவியருளே.

(ங)

தடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாசுரன
சடாரிபொ டியாக்வரிமாச
சமாலம் சைதோகைகு டைதாலம் ணியோடைக
டடாரிக ளெலாமிரியவே
கடாமுக படாமுடை மதாவள மனீசுமெய
கபாலம் கடாகமிறவே
கதாயுதம் விலாழிச ருடேதுயெ றிவேறு
சுடாவசி குடாரமதர்போ
லெடாவணம் விநாசமு றவேபணி யனேகரை
யிடாகினி பிடாரிபலபே
யிராகமொ பிபாடலு டனாடியு ணவாசுர
விராயனு யிடுகவனைவேல்
கடாவிய நிடுதன சடாநந விடாவனை
களோடலு டியார்பரவுமாக்
கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதசக
கணுவெனை யளாவியருளே.

(ச)

விமானவ ரராமய டிலாவுடி கடானவர்
 வினோர்பகை ஞாதிமறையோர்
 விரோதயி றிராசர றவாணிபர் கடாசியர்
 விவேகம துளாவருமே
 யமாவரு ளமாவரு னெனாதுவ லுநாவுட
 னனாரதம் வழாதுதொழுமா
 வமானவி மயாசல குமாரிகு மராசிவ
 னனாதிவ டிவானமுருகா
 குமாரகு ருதாசனை யெநாளும கலாதசு
 குணலய விலாசுவெளியே
 குருபச விகாரம லமேதாம ணவாதவெ
 குசோபித வதீதவொளியே
 சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
 சதாசிவ மதானதனியே
 தகாதநெ றிநாடியு ழலாதது திசெர்பரி
 சதாயெலு ளளவியருடே.

(ரு)

கணம்பல றெருங்கிழு முவந்திரி கைபம்பைப
 டகந்துடி பெரும்பறைமுழாச்
 கரங்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழன்கடி
 களன்புடை நடம்புரிபிரான்
 வணங்கிட கிரந்தர வுரன்சொலி யுபுங்கவ
 வரன்ரொழில் கவுரந்தவிறலேயம்
 மறம்பல வயர்ந்திடி லாமன்பரை யுவுந்துள.
 மலங்கெட விளங்குபெரிபியாய்.

பணம்பண மெனங்கொடி யவன்பிணி யடைந்தோர்
 பகிந்தொழி வினாந்தொடர்வுஞ்
 பதம்பத மெனும்பெரு மிதநனை மடைந்தோள்
 பகிந்தென யறிந்தவிர்வனே
 வணங்குடை மடநதைம யனஞ்சென விகழ்ந்தலை.
 யடைநதுன யடைந்திவனே
 வணங்குழை யுணங்கியு முனெஞ்சுள னறிந்தில
 னனைந்தென ணிரம்பியருளே. (சு)

பருப்பொடி புழுக்கறு வைபசசடி பொரிக்கறி
 பழக்குவை யழுதனாவடைபால
 பரப்படை முறுககதி ரசச்சுவை யிலட்டிடி
 படைததெனு வருக்குமெளிதாய்
 விருப்புறு வரத்தைய ருளறபுத வருட்கு
 • விளர்ததக மலததவிசிலார்
 விதிப்பிரி யைபொற்றிரு மடக்கொடி சவிச்சசி
 விழுப்பவ லவாக்குறுகணே
 பெருத்திட வமைததெதி ரியறறா சிழைத்தாள
 பிறக்கன தணிக்முழுவிலே
 பிறப்பில லகுக்குலம் விடுததிரு கரப்பிடி
 பிடித்தறை கொடுத்திவ்வார்ச்
 செருக்கள நடுக்குற வுதைத்துவ னமறபமொய்
 சிவைககுல முவுப்பொடினுவாண்
 றுடக்குடர் வெடுக்கென விழுத்திட வதைத்தவர்
 திறத்தலை வெவிற்குமருளே. (எ)

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
 பொலாதென் ஷமுத்தியல்வோ
 புராடம ிழைப்பது ளவாகலின் மறத்ததர்
 புதா¹லை மையுத்தமமெனச்
 சதாவதி னடப்பவ லொரும ருளுறநனர்
 தகாதசெ யலுறறதமியேன்
 றனாரரு னைச்சிய தெனாதுசெ யலறறெளிர்
 சமாதியி னிறுத்துமருளார்
 பிதாவுடை யருட்டிற் மதாமென மதிக்கவொ
 பிரீதியை யெனக்குதவினோய்
 பிராமண மொக்கருள் செயாயென வழுத்திடு
 பிரானென விருக்குமுதல்வா
 புதாரவ டியர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
 துறுதருள் புரக்குமுருகா
 வுரோகமில் வெறுக்கையி னையேயரு ளிந்ததலு
 முனோடுனை யிருக்கவீருளே. (அ)

மயானசி வசம்புறை சிவாலயம் விளங்கிட
 வழாதசை வமிஞ்சியெழுவே
 மகாமரு ளடைந்தச மனாள்வலி குலைந்திட
 மனோலய முவந்தவடியார்
 பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலை
 பொனாடுபுனியெங்குமிகவே
 பொருமைமு னைவஞ்சனை யெலாமிரி யவந்தவொர்
 புரீதம லிசண்பைமுனியே

வியாதமில சுயம்பர மீதஞ்சு பொலிந்தொளிர்

வியோமமெ னநின்றபொருளே

விலாசச வைநியன்றசி வ * ஞானவெளிமன்றுளி

வினோதந டனம்புகுகா

கியாதமி லிளம்பிடி வயாவற நலங்கிளர்

கியானவெ றிகொண்டெனகமே

கெழீஇவழியின்மீர தமேதுக ரவன்பரு

கிடாவரு மிலங்கவருளே.

(௯)

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்

சிவனெறி நிலாதசிதடன்

செல்லவர வெனாதவன் கொலைனை விடாதவன்

நினுமுடை மருதபுலைஞன்

குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறாதவன்

குணநல னிலாதவழிஞன்

குகந்ம வெனாதவன் னறவற முறாதவன்

குடிவெறி யறதமுருடன்

முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெனாதவன்

முசுமன ளையாதவிரதன்

முடிவுடை மகாபதம் பெறுவதி லையாகலின்

மொழிகறை நனாமலருடந்

---

* இச்சுஞானவெளியினுண்மையை, இந்துவாசிரியருளியதே
ராலயாசியத்தில் விசதாபநிக்.

௨௪

குகப் பிரம வருட்பத்து.

புகழ்.

தருளும ருணசலந் தனிவந் தனிமொன்

றழகெடு நிலாவநினதன்

படிமல னீயேபுளம் பணின்வ னையவணங்

கலையெ னுளாடியருளே?

(௬)

குகப் பிரமவருட்பத்து முற்றிறறு.

சகலகலா வல்லபன் சரணம் வாழ்க.

கலியுகம் சககுக-ல் காத்திகைமதிக் காத்திகை.

